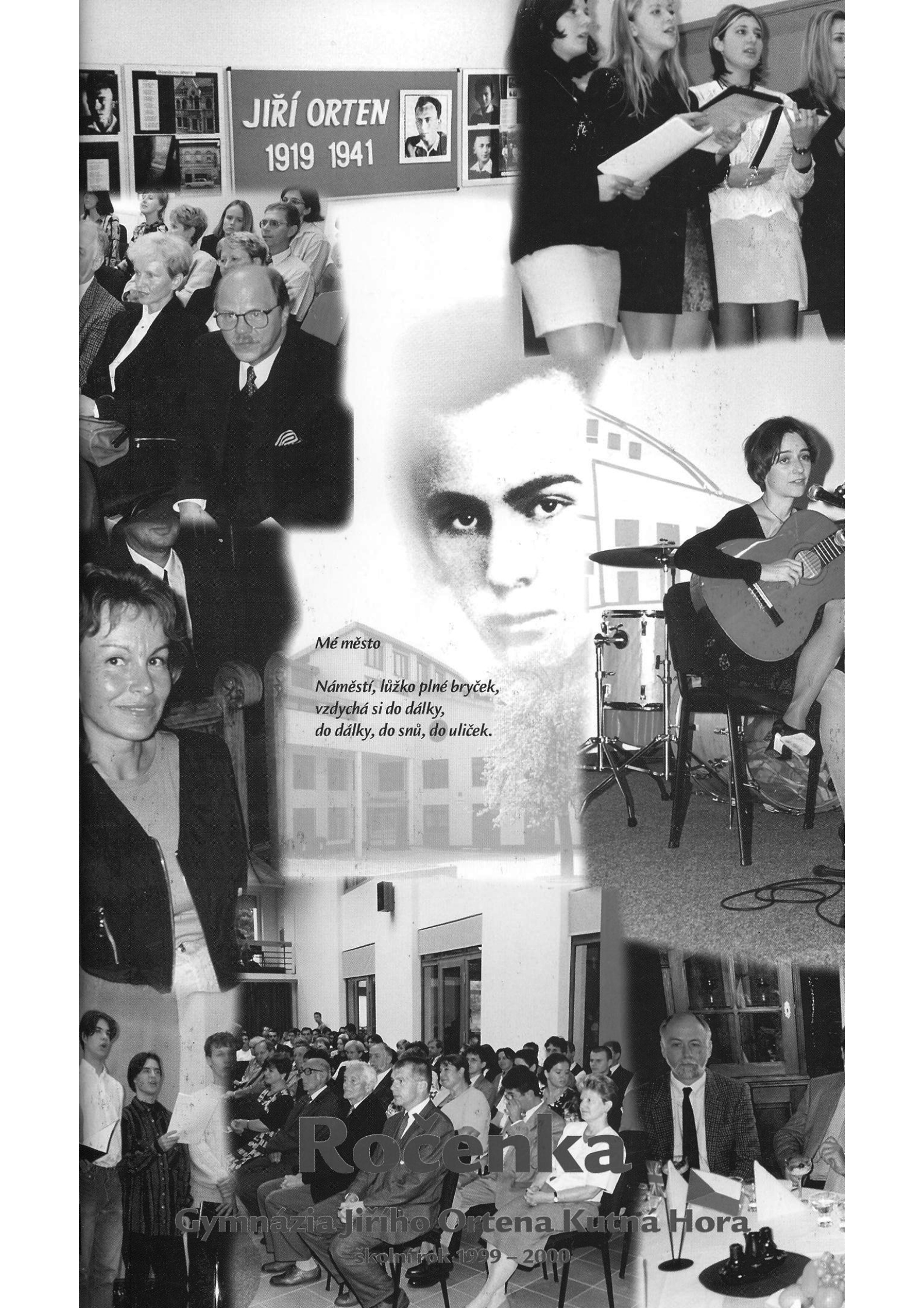

JIŘÍ ORTEN
1919 1941

Mé město

*Náměstí, lůžko plné bryček,
vzdychá si do dálky,
do dálky, do snů, do uliček.*

Ročenka

Gymnázia Jiřího Ortena Kutná Hora

školní rok 1999 – 2000

školní rok 1999- 2000 byl pro nás obzvláště významný. Zprovoznili jsme celou budovu a ta byla slavnostně pojmenována na Gymnázium Jiřího Ortena.

K odkazu tohoto významného básníka se naše škola nehlásí poprvé. V roce 1991, tedy v roce 50. výročí Ortenovy tragické smrti, jsme uspořádali vzpomínkovou slavnost a na chodbě naší bývalé školy odhalili jeho pamětní desku - první v Kutné Hoře.

Důvodů, které nás vedly k pojmenování školy jeho jménem, je však více. Jiří Orten na naší škole studoval. Měl hluboký a krásný vztah ke Kutné Hoře. A podobně i naše škola, přestože se nachází na okraji města, chce být také součástí Kutné Hory. Ba co víc. Chce být i aktivní součástí života města a jeho tradic. Například na literární festival Ortenova Kutná Hora se každým rokem vracejí do Kutné Hory návštěvníci prakticky ze všech koutů vlasti i světa. S překvapením zjišťujeme, že většina z těchto rodáků a přátel na naší škole studovala. Tito absolventi zde prožívali jedno z nejkrásnějších období svého života. I když si tehdejší režim vybíral daň poplatnou své době, přesto tito pamětníci na svou školu nedávají dopustit. Vracejí se každým rokem. Mě osobně těší, že po návštěvě staré budovy přicházejí i k nám, do gymnázia nového.

Naším přáním je, aby mladá generace studentů cítila sounáležitost k našemu městu a aby se do svého rodiště a na svou školu vždy rádi vraceli. Doufám, že i tato ročenka bude takový vztah k našemu gymnáziu trvale oživovat a udržovat.

Vladislav Slaviček
ředitel gymnázia

● Z vernisáže výstavy při příležitosti pojmenování gymnázia jménem Jiřího Ortena. Přítomen byl i bratr básníka Ortena Ota Ornest (třetí zleva)

Září

● **Zahájení školního roku - všichni jsme se sešli v aule školy**

města a po pět dní pro ně byl připraven zajímavý program, v rámci kterého si prohlédli nejen naši školu, ale i celé město, dále pak navštívili i Prahu a skanzen v Kouřimí. Součástí oslav byl i Den otevřených dveří na gymnáziu, dále pak odhalení desky Jiřího Ortena ve vestibulu školy, v 1. patře budovy proběhla vernisáž výstavy o životě a díle J. Ortena. Vyvrcholením oslav byl Galavečer - Pocta gymnáziu, který se konal v aule naší školy. Součástí byl kulturní program, v němž vystoupili zajímaví hosté, a večer byl zakončen na nádvoří školy ohňostrojem. I v tomto školním roce se uskutečnilo slavnostní pasování nových studentů, tentokrát v aule školy, a celé bylo připraveno studenty nejvyššího ročníku.

Dobrou tradicí naší školy je i pořádání exkurzí. Třída V4A se vydala do Jihlavy, kde navštívila tamější katakomby, muzeum a zoologickou zahradu. C3C si prohlédla Babiččino údolí, třída C1C, C1B a část V5A odjela do liberecké botanické zahrady.

● **Pasování nových studentů**

● **Navštívili nás hosté ze zahraničí**

1. září 1999 začal již třetí školní rok v nové budově kutnohorského gymnázia. Ale toto září bylo pro všechny studenty i vyučující přece jen něčím výjimečné. Právě v tento den totiž došlo k slavnostnímu otevření celé budovy a škola přijala čestný název Gymnázium Jiřího Ortena. Pod záštitou starosty města Kutná Hora a ve spolupráci s Klubem rodáků a přátel Kutné Hory připravilo naše gymnázium několika-denní oslavy. Již poslední den měsíce srpna přijely delegace z partnerských škol ze Švýcarska, Anglie, Polska, Francie, SNR a Slovinska. Všichni naši zahraniční hosté byli přijati i starostou

V prvním týdnu tohoto měsíce byla uvedena do provozu školní jídelna. Studentům i učitelům se tak zpříjemnil pobyt ve škole, skončilo docházení na obědy do jídelny místní ZŠ. 1. září jsme uvítali i novou paní sekretářku - Věru Firichovou. Ve třídě C2B začala studovat Tauny Alvarez z Dominikánské republiky.

Někteří studenti se účastnili Středoškolských her v lehké atletice v Čáslavi. Na týdenní výměnné pobyty přijeli studenti z německé Hoyaerwerdy a ze Slovinska. I letos dál pokračuje zajímavý cyklus besed Známí mezi námi, jeko přijel se studenty besedovat písničkář, spisovatel, cestovatel Jan Burian.

● Z galavečera - Pocta gymnáziu

Říjen

Ještě na počátku tohoto měsíce pokračovala návštěva studentů a pedagogů z německého města Hoyerswerda, hostitelskou třídou byla V4A, program připravil p. J. Posselt a J. Budajová. Rovněž v říjnu přijeli na výměnný pobyt studenti z Polska, z města Swidnice. O ně se pečlivě starala třída V4B spolu s p. V. Vančurovou. Některé třídy pak pokračovaly ve školních exkurzích, tak například třída C1B a část třídy V5A navštívila v Liberci tamní botanickou zahradu, zájemci o počítačovou techniku pak o několik dní později výstavu INVEX v Brně. V rámci programu Socrates přijela z Anglie na týdenní pobyt skupina učitelů. Ředitel školy p. V. Slavíček odcestoval na týdenní stáž do anglického města Hullu, kde se jednalo o Evropských projektech.

Dál pokračoval cyklus besed, a tak na naši školu přijely besedovat hned dvě mistryně světa v lehké atletice - Ludmila Formanová a Jarmila Kratochvílová. U obou studenti obdivovali jejich píli, houževnatost a skromnost. Vrcholem besedy se stal filmový záznam běhu L. Formanové ve španělské Seville, po jehož skončení reagovali přítomní spontánně nadšeným potleskem. Studenti mohli na vlastní oči obdivovat ty nejceněnější medaile.

Ačkoli se to může někomu zdát předčasné, třídy maturující v roce 2000 začaly s přípravami maturitního plesu. Nejprve proběhly v obou třídách stužkovací večírky, poté následovala mnohdy náročná a vyčerpávající jednání, jejichž výsledkem bude zdařilý průběh celého plesu.

Na konci měsíce pak měli studenti i vyučující dvoudenní podzimní prázdniny.

Listopad

I v tomto měsíci se naše škola opět stala hostitelkou skupin zahraničních studentů. Na počátku listopadu přijeli z maďarské Budapešti studenti gymnázia. Hostitelskou třídou jim byla V5A, p. V. Císař a někteří studenti z paralelní třídy. Na celou dobu jejich týdenního pobytu byl pro ně připraven zajímavý program. Jako v pořadí druhí přijeli studenti z Itálie, jejich pobyt byl rovněž týdenní, program pro ně připravili studenti z několika tříd našeho gymnázia spolu s p. I. Němcovou, J. Příhodovou a H. Viktorovou.

Ve druhém patře školy byla slavnostně otevřena výstava našeho předního výtvarníka Adolfa Borna. V rámci cyklu besed přijel předseda parlamentu ČR Václav Klaus. Tato beseda byla určena i pro kutnohorskou veřejnost.

Výchovná poradkyně p. J. Budajová se zúčastnila burzy škol na kolínském i kutnohorském okrese, kde zjišťovala mezi žáky základních škol zájem o studium na naší škole.

Třída V5A předvedla na setkání divadelních souborů, které se konalo v Čáslavi, hru Kvinta míří do vesmíru. Jejich vystoupení bylo hodnoceno velmi pozitivně.

Ke konci měsíce se konala přípravná schůzka programu ČED (o tomto programu se víc dočtete na dalších stránkách ročenky).

A také se bilancovalo a hodnotilo. Proběhly třídní schůzky a pedagogická rada.

Prosinec

Prosinec byl měsícem, na jehož počátku jsme mohli nejširší veřejnosti ukázat celou naši školu. Po dva dny probíhal den otevřených dveří. Po celý pátek a následně i sobotu byla škola zaplněna zájemci o studium a jejich rodiči. Úlohy průvodců se dobře zhostili někteří vyučující, hlavní informace pak podával p.ředitel V. Slavíček a výchovná poradkyně J. Budajová. Obecně se dá soudit, že naše škola si u rodičovské veřejnosti získává značnou prestiž, kladně byly hodnoceny úspěchy studentů při přijímacích řízeních na vysoké školy, mnozí byli nadšeni vybavením a prostředím jednotlivých tříd, tělocvičnami, saunou a bazénem. V neposlední řadě se někteří zajímali i o možnosti ubytování- šlo o žáky ze vzdálenějších míst okresu či z okresů jiných. Besedovat se studenty přijeli zajímaví a milí hosté, p. L. Smoljak a J. Weigel z divadla J. Cimnermana. Oba pánové zavzpomínali na svá školní léta a zodpověděli řadu otázek.

Stalo se již tradicí, že na počátku tohoto měsíce chodí i na naši školu Mikuláš. Bylo tomu tak i letos. Navštívil hlavně studenty nižších tříd gymnázia. V průběhu celého měsíce byly prostory celé školy vánočně vyzdobeny a jako již tradičně jsme se před vánočními svátky všichni sešli a společně si připomněli slavnostní atmosféru asi nejkrásnějších svátků v roce. Při této příležitosti vystoupil v aule školy pěvecký soubor Gaudeamus pod vedením p. Z. Licka

V posledním týdnu jsme pak měli vánoční prázdniny.

Leden

Po vánočních prázdninách jsme se všichni sešli ve škole 3. ledna roku 2000. Tento měsíc byl posledním měsícem prvního pololetí tohoto školního roku. Hned na počátku měsíce byla pro vyučující dějepisu nejen naší školy, ale i celého okresu připravena exkurze do Okresního archivu v Kutné Hoře. Součástí exkurze byla odborná přednáška, učitelé byli seznámeni s nejdůležitějšími dokumenty, které lze využít při výuce dějepisu. V tomto měsíci se již konala i okresní kola některých olympiád. Jako jedné z prvních se studenti víceletého gymnázia zúčastnili olympiády v německém jazyce. Vedli si úspěšně, výsledky jsou uvedeny v přehledu soutěží a olympiád.

A nadále také pokračoval cyklus besed Známi mezi námi. V polovině ledna přijel host ověřený mnoha cenami, mimo jiných i filmovým Oscarem- pan Zdeněk Svěrák. Besedovalo se odpoledne, přišla řada hostů z řad kutnohorské veřejnosti a v aule, kde setkání probíhalo, panovala dobrá nálada. Další beseda pak byla určena užšímu okruhu zájemců. O svých filmech a tvorbě přijel povídat Jiří Barta, autor známého loutkového filmu Krysař.

26. ledna se konala pedagogická rada, v pátek 28. ledna se vydávalo pololetní vysvědčení. Hned následující den pak odjela třída V5A na lyžařský kurz do Janských Lázní. Kurzy tříd V5B, V2A, C1B a C1A pak následovaly. Vyučující tělesné výchovy tyto kurzy hodnotili kladně, zvláště ocenili variabilitu a vhodnost lyžařských terénů pro sjezdový i běžecký výcvik. Vzhledem k tomu, že jsou tyto lyžařské kurzy součástí osnov tělesné výchovy, byla další jejich nespornou výhodou i poměrně výhodná cena, jež umožnila, aby se kurzů zúčastnil co největší počet studentů. I přesto rozhodl Nadační fond Gymnázia Kutná Hora o finanční podpoře v hodnotě 1/3 kurzu pro studenty ze sociálně slabých rodin.

V poslední dnu měsíce pak na naši školu přijeli v rámci programu ČED na týdenní pracovní pobyt studenti a učitelé z Dánska a Anglie. Zahraniční studenti byli ubytováni v českých rodinách, jejich vyučující bydleli přímo v naší škole. O celém pobytu a pracovním programu se můžete dočíst v samostatném článku - ČED. 1. ledna začala pracovat na naší škole jako mzdová účetní p. Dana Černá.

31. ledna měli všichni studenti jednodenní pololetní prázdniny.

Únor

Tento měsíc je nejkratším měsícem roku, přesto vyučující i studenti zvládli celou řadu akcí a aktivit. Tak například jednotlivé předmětové komise se představily na internetových stránkách školy. /<http://www.gymkh.cz/>

● *Chvilé soustředění při jedné z olympiád*

Třída VSA sehrála další úspěšná divadelní představení. Představili se opět hrou *Pustte kvintu* do vesmíru, tentokrát hráli pro kutnohorské základní školy. Během jednoho dopoledne zvládli celkem tři představení.

Bezespornu hlavní událostí tohoto měsíce byl maturitní ples. Proběhl 25. února, předcházely mu dlouhodobé a složité přípravy a podle mnohých ohlasů se vydařil.

Jak bylo již na počátku konstatováno, byl tento měsíc nejkratším měsícem tohoto školního roku a navíc byl ještě zkrácen o několik dní jarními prázdninami.

● *Maturitní ples*

Březen

Po týdenních jarních prázdninách jsme se sešli v pondělí 6. března opět všichni ve škole. Naši školu ten den navštívilo i další množství lidí. Deník MF Dnes na naší škole pořádal okresní turnaj ve florbale. Přestože jde o poměrně mladý sport a nebo právě proto, je mezi našimi studenty oblíben. Družstvo gymnázia obsadilo v poměrně silné konkurenci dalších středních škol 1. místo. O týden později pak bojovali- rovněž v okresním kole- studenti nižšího gymnázia a umístili se na 2. místě.

V měsíci březnu se pak naši studenti zúčastňovali okresních kol některých olympiád vyhlašováných každoročně MŠ České republiky. O tom, jak se umístili, se dočtete v přehledu soutěží a olympiád.

Začátkem měsíce se na naší škole konalo setkání učitelů středních škol se zástupci školských úřadů a ministerstva školství. Přednášelo se a diskutovalo o novém pojetí maturit. Proběhl také poslední lyžařský kurz tohoto školního roku, kterého se zúčastnila třída C1A spolu s p. M Panuškovou a R. Bumbálkovou. Třída V4B odjela na týdenní výměnný pobyt do Polska.

Pokračoval cyklus besed. Mezi nejzajímavější patřilo setkání s prof. Zahradníkem z ČSAV, širšímu okruhu diváků byla určena beseda s M. Kubišovou nebo beseda o zlatokopectví na Aljašce i jinde. A právě této besedy se zúčastnil určitě nejmladší účastník cyklu Známi mezi námi 13letý zlatokop a student našeho gymnázia T. Morysek.

Duben

Bezesporu nejdůležitější událostí se staly pro letošní maturanty písemné zkoušky z českého jazyka. Jednotlivá témata a jednu z nejlepších maturitních prací otiskujeme na dalších stránkách této ročenky. Za stejně důležitou je třeba považovat přijímací zkoušky. Ani letos naše škola nemohla plně uspokojit všechny zájemce o studium. Od září roku 2000 bude otevřena jedna třída víceletého gymnázia a tři třídy čtyřletého gymnázia. Původně jsme chtěli otevřít dvě třídy na čtyřletém gymnáziu, ale vyhověli jsme velkému počtu zájemců a otevřeme třídy tři. Studenti, kteří byli úspěšní v okresních kolech mnoha olympiád, se právě v tomto měsíci zúčastnili regionálních kol. Jména nejúspěšnějších opět uvádíme v přehledu soutěží a olympiád.

Na počátku měsíce se naše škola stala dějištěm dvoudenní celostátní dějepisné soutěže - Historiády. Čtyřčlenné soutěžní týmy přijely opravdu z celé republiky, všech bylo 140. Organizaci se starala agentura Hobit, vydatně pak pomáhala třída S6A spolu s p. D. Vepřkovou. Současně byla otevřena v 2. patře budovy výstava Hobit, seznamující s činností této agentury. V rámci výměnných pobytů odjela do Slovinska spolu s p. A. Šimůnkovou a P. Novotným třída C2B. Ze slovenského Martina přijeli studenti tamního gymnázia, hostitelskou třídou jim byla V4A.

Studentský pěvecký soubor Gaudeamus odcestoval na několikadenní soustředění do Jilemnice. Skupina studentů odjela s prof. J. Posseltem do SNR, kde se po celý týden věnovali otázkám ekologie a plnili poměrně náročný studijní program. Vyučující tělesné výchovy uspořádali již druhý ročník soutěže ve volejbale O zlatou křidu gymnázia.

Studenti vyššího gymnázia zhlédli film Musíme si pomáhat a bezprostředně pak následovala beseda s režisérem J. Hřebejkem, jedním z herců J. Duškem a scénáristou P. Jarchovským.

V závěru měsíce proběhla pedagogická rada a vzápětí pak i třídní schůzky.

Květen

Měsíc květen je každoročně měsícem maturit. Stejně tak i letos. Maturitním zkouškám však předchází tzv. svatý týden a samozřejmě poslední zvonění. I letos bylo plné studentské recese a radovánek. Ústní maturitní zkoušky tříd S7A a S7B pak proběhly v předposledním týdnu měsíce. Maturitní vysvědčení byla slavnostně předána ve Vlašském dvoře.

Stejně jako v letech minulých, tak i letos se konala vědomostní soutěž Národ se ubránil. A stejně jako několikrát předtím, tak i letos naši studenti obsadili v konkurenci ostatních středních škol - 1. místo. Část třídy V4A odjela spolu s p. prof. J. Posseltem a J. Budajovou do německé Hoyerswerdy. Větší skupina studentů převážně z vyšších tříd gymnázia se vypravila na týden do Itálie. Spolu s nimi odcestovaly p. I. Němcová, H. Viktorová a J. Příhodová. O tom, jak v Itálii bylo, se dočtete v části věnované pobytům v zahraničí. Do Maďarska odjela s p. V. Císařem třída V5A a několik dalších studentů z jiných tříd.

I tento měsíc se besedovalo, nejprve s panem L. Sitenským, o několik dní později pak s bývalým starostou města a nyní pracovníkem OSN Dr. I. Šancem.

● *Historiáda*

Červen

Měsíc červen byl měsícem cestování, výměnných pobytů, turistických kurzů, výletů a exkurzí. Toto všechno bylo jaksi navíc, škola i nadále plnila učební plány, i když to vyžadovalo mnohem více úsilí jak ze strany pedagogů, tak studentů. Turistických kurzů se zúčastnily třídy S6A, S6B a C3C. Pedagogický doprovod tvořili vyučující tělesné výchovy a třídní učitelé. Na výměnný pobyt na Slovensko odjela třída V4A. Spolu s p. D. Vepřkovou a M. Kamenářovou navštívili studenti Vysoké Tatry, Martinské hole, zámek Bojnice a mnoho dalších zajímavých míst. Poslední zemí, kterou naši studenti v tomto školním roce poznali, bylo Švýcarsko.

Studenti nižších tříd gymnázia zhlédli v místním kině film Král sokolů, bezprostředně poté pak následovala beseda s režisérem filmu V. Vorlíčkem.

V posledním týdnu června se konala závěrečná pedagogická rada, kde se již tradičně hodnotil uplynulý školní rok a vyzdvihovaly se ty nejzajímavější úspěchy našich studentů, kterých dosáhli v některých soutěžích a olympiádách. 30. června pak bylo rozdáno vysvědčení. Ještě předtím se však všichni sešli v aule školy, vyslechli závěrečné slovo ředitele gymnázia a byl nabídnut jim krátký kulturní program. Teprve potom se studenti -již ve kmenových třídách - rozloučili se svými třídními učiteli.

Dana Vepřková

● *Ředitelka ŠÚ Milada Vacková předává řediteli školy Vladislavu Slavičkově listinu s čestným názvem Gymnázium Jiřího Ortena*

Kulturní život ve školním roce 1999-2000

Podmínky pro kulturní život byly letos oproti loňsku příznivější přinejmenším z jednoho důvodu: bylo již možné využívat veškerých prostor budovy, zejména auly, ale pro výstavy také nových chodeb apod. Stejně jako v předchozích letech, i nyní je možné sledovat kulturu na gymnáziu v několika oblastech.

DIVADLO

Divadelní soubor Gaudeamus zúročil přípravu vystoupení z loňského šk. roku. Název představení - „Pusťte kvintu do vesmíru!“ - prozrazuje nejen žánr (variace na SCIFI příběhy), ale také složení souboru (tvořili jej studenti kvinty A).

V listopadu se tento divadelní kolektiv úspěšně prezentoval na přehlídce v Dusíkově divadle v Čáslavi. V prosinci se představil studentům našeho gymnázia v Tylově divadle v Kutné Hoře. V témže divadle také vystoupil dvakrát v lednu před kutnohorskou veřejností. A konečně v únoru sehrál celkem pět představení pro žáky kutnohorských ZŠ.

Příběh studentů kvinty, kteří se přímo z lyžařského výcviku vydají do vesmírných dálav, byl již šestým představením tohoto souboru.

K divadelním aktivitám na gymnáziu je však také možné přičíst vtipně komponované a v historických kostýmech realizované přijímání nových studentů, které na začátek šk. roku připravila v aule třída septima A.

Divadelní ráz mělo také „poslední zvonění“ maturantů. Od divadla také nemá daleko chození Mikuláše (samozejmě i čertů a andělů), které má tradičně na starosti letošní kvinta A.

V červnu se uskutečnil společný projekt našich a anglických studentů z Lincolnu. Při jejich návštěvě bylo nacvičeno a sehráno divadelní vystoupení se sportovní tematikou - Pozdrav OH v Sydney. Krátké představení, které zhlédli diváci v aule, vycházelo z rituálu zahájení a několika soutěží olympiády.

A zbývá ještě připomenout, že pokračovala činnost Klubu přátel mladého diváka.

● Z divadelního představení *Pusťte kvintu do vesmíru*

VÝSTAVY

Většina výstav se konala v hlavním výstavním prostoru ve foyer ve 2. patře. Několik jich bylo instalováno v dalších místech budovy.

MÉ MĚSTO – (září, říjen)

Výstava fotografií, jejichž tvůrci se inspirovali městem-domovem. Snímky byly zaslány do soutěže, která se uskutečnila v rámci festivalu Ortenova Kutná Hora. Působivé fotografie Kutné Hory také na výstavě převažovaly.

ORBIS PICTUS ADOLFA BORNA – (listopad)

Výstava litografií našeho předního grafika a ilustrátora. Svět plný humoru i absurdity, zároveň však pravdivá výpověď o člověku. Na vernisáž přijel s Adolfem Bornem také spisovatel Miloš Macourek.

JIRÍ ORTEN-ŽIVOT A DÍLO – (od 1.9. 2000)

Vernisáž stálé expozice v 1. patře se konala u příležitosti oslav dokončení areálu školy a přijetí názvu „Gymnázium Jiřího Ortена“.

HISTORIE GYMNÁZIA KUTNÁ HORA – (od 2.9.2000)

Také stálá výstava otevřená v rámci zmíněných oslav. Je umístěna v 1. patře na chodbě mezi sborovnou a ředitelnu.

DIVADLO V KVINTĚ – (prosinec, leden)

Přehlídka fotografií, plakátů, loutek, ukázek textů a dalších dokumentů divadelní aktivity ve třídě kvintě A připomněla šest nastudovaných představení.

„AŽ VIDÍŠ KOUSEK SVĚTA...“ – (únor až duben)

Prostřednictvím této výstavy, zejména působivých fotografií dr. Jiřího Moryska, jsme se mohli s našimi reprezentanty v rýžování zlata vydat za krásnou přírodou Aljašky nebo do zajímavých buddhistických chrámů v Mongolsku. Součástí výstavy byly i trojrozměrné exponáty včetně pánve na rýžování a zlatých zrníček.

FOTOGRAFIE JINDŘICHA ŠTREITA – (duben)

Soubor fotografií našeho předního dokumentaristy přibližoval život mladých lidí- narkomanů, kteří v komunitě stejně závislých prodělávají složitou a bolestnou protidrogovou terapii.

HOBIT – (duben až červen)

Seznámení s činností agentury, jež má v programu bohaté naplňování volného času dětí a mládeže. Dokladem úspěšnosti tohoto programu bylo množství fotografií, výtvarných prací, novinových článků atd.

LADISLAV SITENSKÝ: FOTOGRAFIE – (květen, červen)

Klasik české fotografie, dokumentarista a krajinář nám pro výstavu zapůjčil cyklus snímků z prostředí českých letců v Anglii za 2. sv. války. Tato část jeho tvorby, zdaleka ne jediná, je shodou okolností zřejmě nejznámější a nejslavnější. K výstavě bylo poprvé využito chodby ve 2. patře budovy.

ZACHRAŇME PLANETU ZEMI – (květen, červen)

V pořadí již osmá výstava, kterou v naší škole uspořádala MŠ Žižkov. Jak název napovídá, týkala se ekologické problematiky. Výtvarné práce velmi vynalézavě využívaly odpadový materiál, a tak i takto skromným způsobem dokazovaly, že možnosti lidské fantazie jsou neomezené.

Možnosti studentů navštívit při škole výstavu však nebyly omezené pouze na expozice v budově. V hodinách výtvarné výchovy jsme pravidelně navštěvovali výstavy v galeriích Kutné Hory (např. kreseb Miloše Nesvadby nebo čínskému umění) a také jsme uspořádali zájezd na pražské výstavy obrazů Julia Mařáka a Františka Kupky.

BESEDY

Také letos pokračoval cyklus besed „Známí mezi námi“. Celkem proběhlo devatenáct setkání s osobnostmi z různých oblastí kulturního, sportovního i politického života.

JAN BURIAN (27.9)

Známý písničkář, moderátor a také cestovatel. Mluvílo se o poezii, hudbě, životním stylu a také samozřejmě o dojmech z cest - např. do Chile nebo na Island.

VÁCLAV KLAUS (11.10)

Návštěva předsedy parlamentu, jedné z nejvýraznějších osobností 90. let, mnohými uznávaného, mnohými odmítaného politika, se dojednávala více než rok. Avšak po dohodnutí termínu už všechno probíhalo hladce. Pan Klaus (i se svým poradcem L. Jaklem a ochrankou) přijel přesně na čas. Na dotazy při besedě v zaplněné aule odpovídal velmi seriózně, jednoznačně dával přednost komunikaci se studenty. Hovořilo se např. o svobodě, o Evropské unii, aktuálně o volbách v Rakousku atd. Po besedě si náš host prohlédl školu, rozloučil se a pokračoval v programu, který měl v Kutné Hoře ještě připraven.

LADISLAV SMOLJAK, JAROSLAV WEIGEL (20.10)

Osobnosti Divadla Járy Cimrmana. Jeden režisér (i filmový), scénárista a herec, druhý herec a výtvarník. Otázky bylo tedy snadné čerpat z mnoha oborů. Nevyhnuly se pochopitelně samotnému divadlu, ale řeč přišla také na filmy nebo na specifiku českého humoru. Velmi příjemná návštěva, při které nechyběla legrace.

LUDMILA FORMANOVÁ (4.11)

Mistryně světa v běhu na 800 metrů, jejíž fantastické vítězství v Seville jsme měli ještě všichni v živé paměti. Jinak velmi skromná a sympatická sportovkyně. Její milé vystupování, zájem o naši školu - to všechno potvrdilo pověst, která ji předcházela. Při besedě tvořily s trenérkou Jarmilou Kratochvílovou (tu jsme přivítali již podruhé) výborně sehraný tým.

ADOLF BORN, MILOŠ MACOUREK (21.11)

Beseda s naším předním výtvarníkem a ilustrátorem souvisela s vernisáží výstavy jeho grafik ve školní galerii. Právě kvůli vernisáži přijel na přání Adolfa Borna také jeho spolupracovník, scénárista a spisovatel Miloš Macourek. Pana Macourka jsme přivítali již podruhé - a moc rádi, protože on umí nejen pěkně vypravovat, ale také se stal fandou naší školy. Oba pánové se při besedě krásně doplňovali a jejich elegantní humor i celkový šarm byly pro nás ostatní velmi inspirující.

ZDENĚK SVĚRÁK (16.1.)

Scénarista, textař, herec, spoluvůdce Divadla Járy Cimrmana. Na přímlovu Ladislava Smol-jaka slíbil, že přijede. A přijel ! Zájem o setkání s člověkem, který patří k našim nejpopulárnějším osobnostem, zaplnil odpolední aulu, a to nejen studenty, ale také početnou veřejností. A kdo čekal moudré odpovědi, kdo čekal „svěrákovský“ humor a kdo čekal pohlazení v podobě pěkné češtiny, ten se dočkal.

JIŘÍ BARTA (26.1.)

Režisér animovaných filmů a také současný pedagog na VŠ UMPRUM. Autor mnoha originálních animovaných filmů, zejména pak výrazného díla české kinematografie - filmu Krysař. „Hlavního představitele“ z tohoto filmu, tedy sugestivní loutku, přivezl s sebou. I přes časově omezené možnosti besedy, i přes jeho velmi skromné vystupování bylo zřejmé, jak je tento tvůrce oddán své profesi.

DAVID ŠANC (8.2.)

Bývalý student gymnázia, dnes student VŠ, u nás besedoval již podruhé o svých cestovatelských zážitcích. Povídání o Thajsku, o jeho přírodě, obyvatelích, zvláštěnostech cestování v těchto končinách, navíc oživené Davidovým humorem, schopností sebeironie, to vše se setkal u studentů s velmi příznivým ohlasem.

VERONIKA ŠTĚDRÁ, JIŘÍ MORYSEK, JIŘÍ HUBÁČEK, TOMÁŠ MORYSEK (8.3.)

Cestovatelé a především naši reprezentanti v soutěžích v rýžování zlata. Paní Dr. Štědrá je mistryní světa, Tomáš Morysek, student naší sekundy, je juniorským mistrem světa. Tématem besedy bylo především mistrovství, které se konalo na Aljašce v místech zlaté horečky minulého století. A tak vyprávění vonělo dobrodružstvím i romantikou, ale zároveň bylo plné věcných informací o vzdálených zemích a také zvláštěnostech takových soutěží.

RUDOLF ZAHRADNÍK (16.3.)

Fyzikální chemik, profesor ing., předseda AV ČR, jeden z našich nejvýznamnějších vědců. Přes mnohé tituly, přes tak významné postavení přijel nesmírně vstřícně naladěný. Velmi se zajímal o naši školu (střední školu vůbec považuje za klíčové období v životě člověka), do besedy se studenty se pustil s velkou energií. Povídání se hodně týkalo postavení vědy v dnešní době i v naší současné společnosti. A pak už byl jen krůček k zamýšlení se nad smyslem vědecké práce i nad smyslem života.

MARTA KUBISOVÁ (23.3)

Zpěvačka, kterou naši studenti znají spíš jako ochránkyni práv zvířat. Očekávání její návštěvy se tak stalo příležitostí připomenout mladším lidem její výjimečný hlas, nezapomenutelné interpretace písní, jež se staly klasikou naší populární hudby. Do hlediště přišli kromě studentů a učitelů i mnozí lidé „zvenčí“, aby mohli vzdát hold této statečné osobnosti. Beseda se tedy týkala jak její pěvecké kariéry, tak také její angažovanosti v disentu či při ochraně zvířat.

JAN HŘEBEJK, PETR JARCHOVSKÝ, JAROSLAV DUŠEK

První úspěšný filmový a divadelní režisér, druhý scénárista, třetí herec a divadelník. Všechny tři v momentě naší besedy spojovaly filmy Pelíšky a Musíme si pomáhat. Ten druhý byl náplní našeho školního představení. Film se studentům velmi líbil. O to cennější byla beseda, která hned po návratu z kina následovala. Všichni tři hosté si publikum okamžitě získali. Studenti mohli vyjádřit své bezprostřední dojmy, na oplátku byli zasvěceni do tvorby těchto filmů. A protože humor, ciujeme-li volně Jana Hřebejka, je všudypřítomný, bylo ho dost i na této besedě.

LADISLAV SITENSKÝ (10.5.)

Legendární český fotograf, který v minulém roce oslavil osmdesát let bohatého života. Ale ta osmdesátka k našemu hostu vůbec neladila. Před námi seděl člověk kypící energií i radostí ze

života. Těžko uvěřit, že fotografoval, byť jako mladík, pohřeb prezidenta Masaryka, okupaci aj. Nejvíce se hovořilo o nejznámější etapě jeho tvorby - fotografování na západní frontě druhé světové války. Ale nezapomněli jsme ani na krásné fotografie české krajiny. Po besedě následovala vernisáž výstavy mistrových fotografií.

IVO ŠANC (29.5.)

Bývalý starosta Kutné Hory, dnes pracovník OSN v Kosovu. Informace o zemi, ke které se s obavami, zármutkem i nakonec nadějí obrací celý svět, jsme dostali takříkajíc „z první ruky“. Dr. Šanc umí poutavě a zároveň věcně vyprávět o současné situaci, složitých vztazích mezi obyvateli, o každodenních strastech, ale i radostech člověka v jeho postavení. Mnohým z nás se tato země stala bližší a snad i pochopitelnější.

TOMÁŠ DVOŘÁK (14.6.)

Další mistr světa na kutnohorském gymnáziu ! Ba co víc, autor fantastického světového rekordu v atletickém desetiboji (8994 bodů), nejvážnější kandidát na překonání magické devítitisícovky a také jedna z našich největších nadějí pro OH v Sydney. Nepřijel však člověk se svatozářím, ale obyčejný sympaták s batohem, který s chutí poobědval v naší školní jídelně, bez náznaků chlubení pobesedoval se zaplněnou aulou (bylo odpoledne), věnoval snad stovku podpisů a s úsměvem odjel přímo na ruzyňské letiště, protože jeden odborný lékař se mu v Německu musel podívat na bolestivý úpon v koleně. „Tomáši, zlomte vaz v Sydney!“ byla nejčastější slova při loučení.

VIP (15.6.)

Populární chlapecká hudební skupina přijela z líhně naší pop-music, tedy z Ostravy. Jak dopadne beseda, to bylo nejisté. Přijdou diváci ? Jak půjde mladým zpěvákům besedování? Zbytečné otázky, beseda dopadla dobře. Množství dotazů a zajímavé povídání vytvořily výbornou atmosféru.

VÁCLAV VORLÍČEK (28.6.)

Režisér a scénárista, jehož jméno je spojeno s pětadvaceti většinou velmi úspěšnými filmy a dále televizními seriály a inscenacemi. Režisér, jehož jméno je spojeno s pohádkami a veselohrami, z nichž stačí jmenovat Tři oříšky pro Popelku, Pane, vy jste vdova a Arabelu, abychom si navodili příjemnou náladu. Besedě předcházelo školní představení posledního filmu Václava Vorlíčka- Král sokolů. A pak jsme si mohli povídat o vzniku tohoto filmu, o spolupráci s herci, ale také o zvládnutí mnohých „herců“ z říše zvířat. Příjemné bylo vzpomínání na další filmy, na Vladimíra Menšíka, Jana Libíčka a další herce. Panu režisérovi se u nás líbilo, my jsme byli moc rádi, že si našel čas.

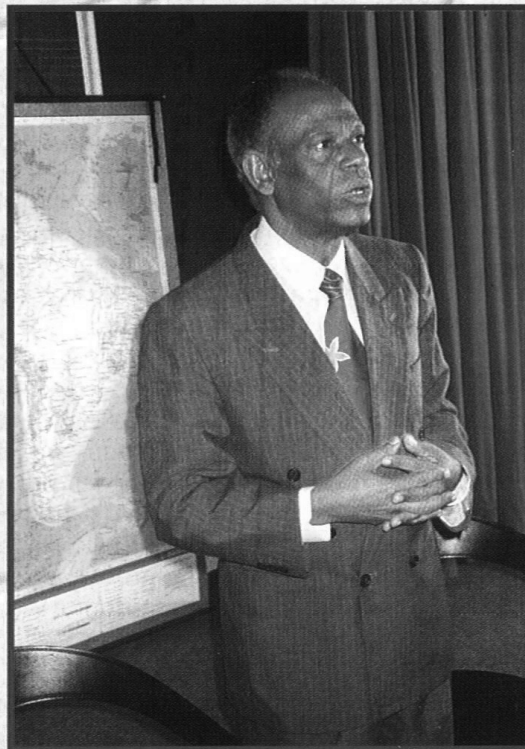
Zdeněk SVĚRÁK –
mezi účastníky besedy

Václav KLAUS

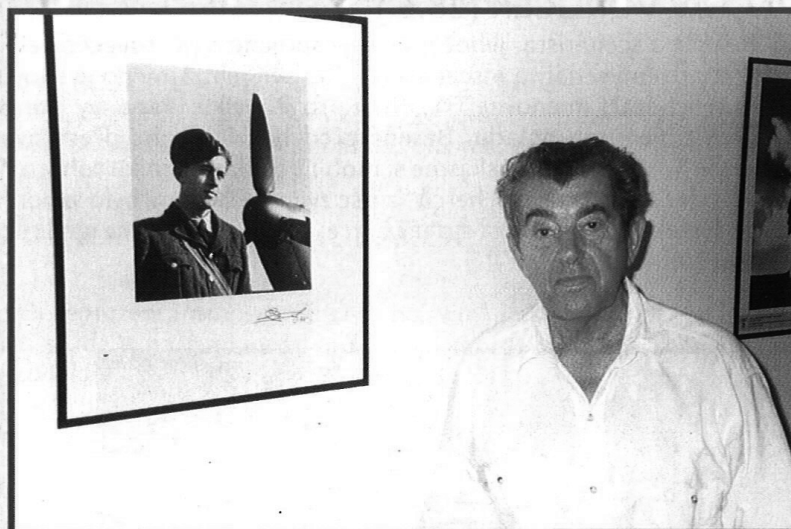

Jan BURIAN

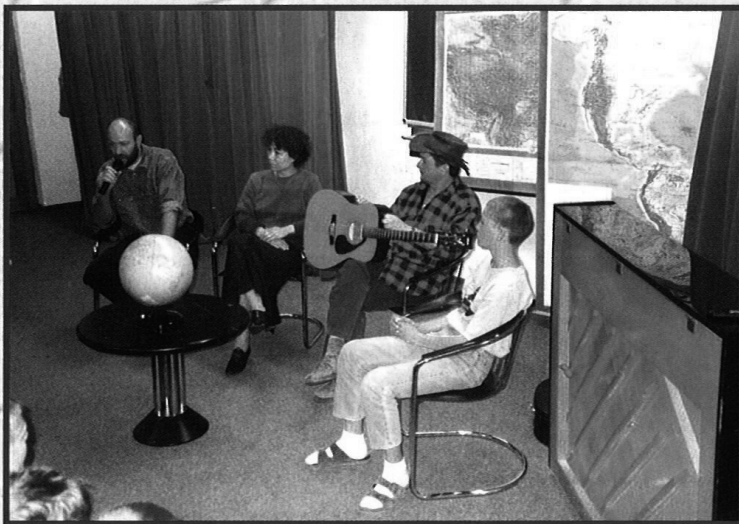

Vementio MANTER

Ladislav SITENSKÝ
– při vernisáži výstavy

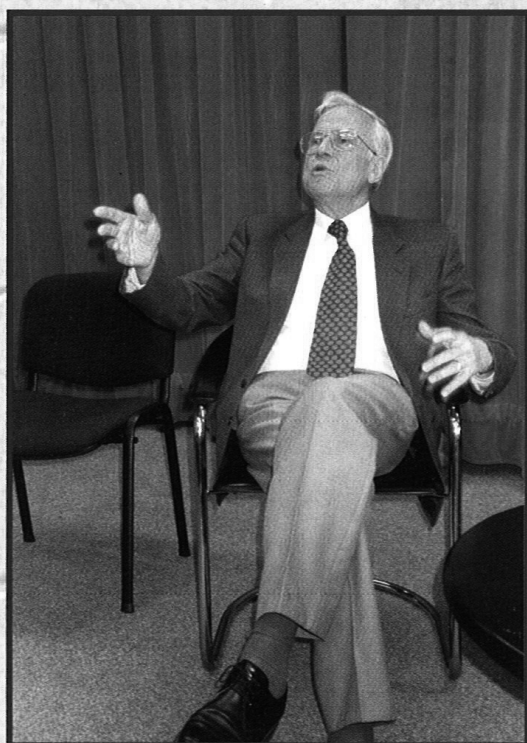

Ivo ŠANC

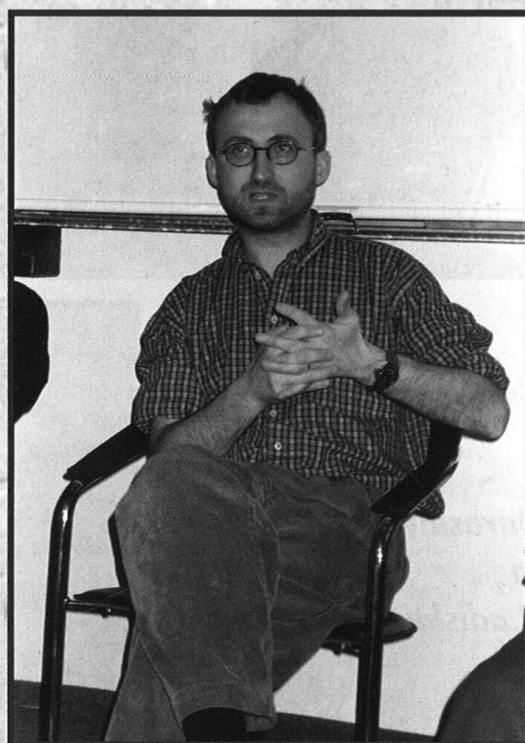

***Výprava českých
reprezentantů
v rýžování zlata***

Jiří BARTA

prof. Rudolf ZAHRADNÍK

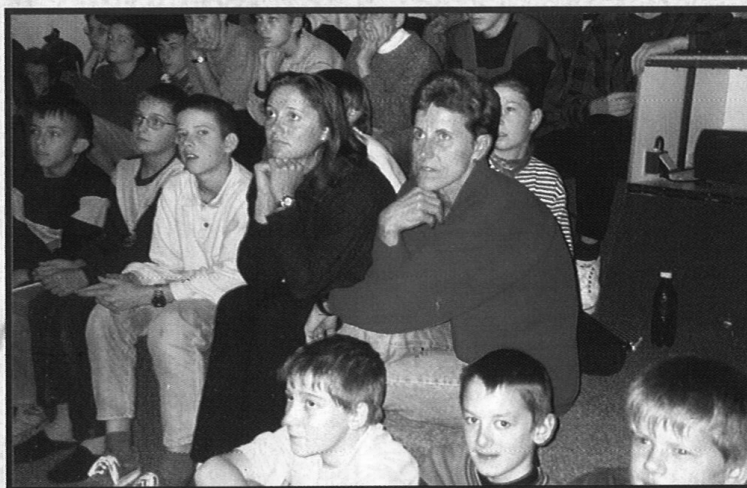

Jan HŘEBEJK

Martu KUBIŠOVOU
doprovodil na kytaru
prof. Zdeněk Licek

Lída FORMANOVÁ
a **Jarmila**
KRATOCHVÍLOVÁ
sledují při besedě záznam
slavnostního závodu v Seville

Miloš MACOUREK
a
Adolf BORN

Jaroslav WEIGEL
a
Ladislav SMOLJAK

Kompletní seznam všech našich hostů z minulých let najdete v loňské výroční zprávě.

FILMOVÁ PŘEDSTAVENÍ

Uskutečnila se celkem tři školní filmová představení, a to v kutnohorském kině Svět.

Na podzim zhlédli studenti starších ročníků český film Kanárek, jehož tematika do značné míry souvisí s drogovou problematikou. V dubnu se rovněž vyšší ročníky zúčastnily představení filmu režiséra Jana Hřebejka Musíme si pomáhat. Film čerpá z tísnivého období okupace, avšak vedle zcela vážných i dojemných situací nechybí i scény humorné.

V červnu měli mladší studenti možnost navštívit společně promítání romanticko-dobrodružného filmu režiséra Václava Vorlíčka Král sokolů.

Bohatě byl také letos využíván velkoplošný videoprojektor, díky kterému se z učebny hudební výchovy stává malý školní kinosál. Například před besedou s Jiřím Bartou proběhla v několika dnech přehlídka animovaných filmů tohoto režiséra. Často je také tato možnost využívána v rámci hodin anglického jazyka, a to promítáním filmů v původním znění.

Velmi potěšitelná také byla iniciativa několika studentů, jejichž zájem o filmovou tvorbu vyústil v založení filmového klubu na gymnáziu. V již zmíněné učebně HV se uskutečnila pravidelná páteční filmová představení. Na programu byly především filmy tzv. nezávislých tvůrců.

ŠKOLNÍ SLAVNOSTI

1. - 5. září

Oslavy dokončení školního areálu a přijetí názvu školy Gymnázium Jiřího Ortena

Velkoryse pojaté oslavy, které měly završit dlouhé uskutečňování snu, totiž dobudování nového gymnázia.

Na programu pracoval celý realizační kolektiv. V několika dnech probíhaly slavnosti v aule, vernisáže výstav, akce pro zahraniční hosty atd. Vyvrcholením oslav byl slavnostní večer v aule (2.9.), kterého se zúčastnila řada hostů, bývalých studentů.

22. prosince

Vánoční setkání v aule

Většinu programu tvořilo vystoupení školního pěveckého souboru Gaudeamus. Předvánoční atmosféru na škole také dovytvářely tři ozdobené vánoční stromky a keramické betlémy.

5. května

Vzpomínkové akce k 55. výročí ukončení 2. světové války

Součástí tohoto programu byla tradiční soutěž družstev, kterou pořádá naše škola ve spolupráci se Svazem bojovníků za svobodu. Soutěž se jmenuje Národ se ubránil. Letos zvítězilo družstvo naší školy.

Dále jsme položili květiny k pamětním deskám našich bývalých studentů, kteří zahynuli za okupace.

Přitom jsme byli nuceni obnovit pamětní desku Eduarda Rinna, která byla krátce předtím odcizena.

30. června

Slavnostní zakončení školního roku

Na slavnosti v aule byly oceněni nejlepší studenti. V kulturním programu se představila školní beatová skupina.

Vladimír Císař

Ve školním roce 1999 - 2000 maturovali

TŘÍDA S7A

1. řada zleva: Jana Sobotková, Karolína Šorčíková, Hana Moravcová, Alžběta Němcová, Stanislava Klečáková, Šárka Slavičková, Marie Krepperová (třídní profesorka), Eva Francová, Denisa Kroupová, Eva Rejmonová, Lucie Svobodová, Michaela Mařasová, Kateřina Skřivánková, Karel Šrajbr

2. řada zleva: Svatopluk Chalupa, Michal Kůrka, Ondřej Lacman, Jan Cíhlář, Martin Hádek, Jan Chocholáček, Pavel Růžička, Zdeněk Maděra, Tomáš Zedník

3. řada zleva: Michal Jursík, Daniel Mucha, Jan Havel, Jan Kohout

TŘÍDA S7B

1. řada zleva: Jan Alt, Ivana Žilová, Marie Hráčková, Jarmila Břinčilová, Veronika Strnadová, Veronika Čapková, Jana Vajglová, Jana Randíková (třídní profesorka), Marie Koutová, Andrea Černíková, Petra Jánská, Monika Lopatová, Renata Hrušková, Eliška Vodičková, Lukáš Koníček

2. řada zleva: Jiří Marek, Jan Čepek, Petr Kuba, Šárka Měšťánková, Pavel Bartoš, Jana Myslivečková, Tomáš Hak, Petr Vízner, Ivo Zelinka

Pěvecký sbor GAUDEAMUS

- aktuální okénko do činnosti

Po završení kalendářního roku 1999 třemi úspěšnými vánočními vystoupeními (9. 12. 1999 - účinkování na předvánočním setkání jednoho z našich hlavních sponzorů - Komerční banky a. s. v Kutné Hoře, samostatný koncert v kostele v Malešově 13. 12. 1999, provedení České mše vánoční od Jakuba Jana Ryby spolu s pěveckým sborem církevního gymnázia a USPS v evangelickém kostele v Kutné Hoře) nastala přímo horečná příprava na dotočení podkladového materiálu pro výrobu digitálního masteru a následné série CD.

Pěvecký sbor měl za sebou již celé dva natáčecí dny v kostele Všetech svatých v Kutné Hoře. Ke stávajícímu repertoaru přibýly ještě některé nové skladby jako např.: Tantum ergo od italského renesančního skladatele Vittorii, černošské spirituály, píseň Ó láske, láske a hlavně známé písně Wouldnt It Be Loverly z muzikálu My fair Lady a Hail Holy Queen z muzikálového filmu Sestra v akci. Kromě pravidelných pátečních zkoušek uspořádal Gaudeamus víkendové soustředění v Jilemnici v Krkonoších (28. 4. - 30. 4. 2000). Atmosféra na soustředění byla výborná. Za tyto tři dny jsme aktivně nazpívali celkem 12 hodin, věnovaných propracování jednotlivých skladeb, nácvičku sólových partů. Odměnou za vynaloženou práci bylo hezké počasí a nabídnutá náruč malebného okolí podhorského městečka.

Poslední natáčecí den proběhl velmi úspěšně a šest nových skladeb oficiálně „spatřilo světlo světa“. Digitální master bude obsahovat celkem devatenáct skladeb.

16. 5. 2000 spoluúčinkoval Gaudeamus na varhanním koncertu Jaroslava Tůmy v chrámu svaté Barbory. 20. 6. 2000 předvedl sbor své kvality na samostatném koncertu v sále ZUŠ v Kutné Hoře. Sólové party zpívala studentka třetího ročníku Tereza Šrajbrová, na klavír doprovázela studentka kvinty A Helena Pešoutová, slovem provázela studentka kvarty B Jitka Krátká. Koncert byl nejenom malým dárkem pro všechny příznivce sborového zpěvu, ale i veřejným poděkováním rodičům zpěváků za jejich trpělivost a velké porozumění.

Poslední červnový týden strávil Gaudeamus ještě s dalšími vybranými studenty našeho gymnázia u svých švýcarských kamarádů z družební školy v Sargansu. I zde důstojně reprezentoval naši školu na letním koncertu. Myslím si, že se tento zájezd stal pěknou tečkou za celým školním rokem 1999-2000.

*Zdeněk Licek
sbormistr*

● Při jednom z mnoha vystoupení

Historie kutnohorského školství

Často se mě návštěvníci ptají. Kdy Vaše škola vznikla, kdo ji založil? Kde sídlila, jací byli Vaši slavní absolventi? Kteří profesori u Vás učili? A mnoho dalších otázek, na které člověk dnešní doby již stěží hledá dostupné prameny. Vždyť jedna z posledních rozsáhlejších publikací o kutnohorském školství vyšla v roce 1908. Autorem byl tehdejší ředitel p. Alois Strnad a mapoval v ní uplynulých padesát roků vyšší reálné školy v Kutné Hoře. Před několika lety si kolektiv profesorů našeho gymnázia předsevzal tuto stoletou mezeru doplnit. Ve spolupráci s externími spolupracovníky a historiky se pokusil zmapovat a doplnit i události doby, která vznik reálky předcházela. Bylo to období, kdy Kutná Hora procházela dlouhým obdobím hospodářského úpadku. Platilo to samé i ve školství?

Bohužel, historické prameny nejsou úplné. To, co nám nabízejí, jsou zřejmě jen střípky. Střípky mozaiky, kterou se pokoušíme složit. Zjišťujeme, že nejen stříbrné groše z Kutné Hory, ale i školy zanechaly nerasmazitelné stopy v jeho historii. Chceme nabídnout veřejnosti na tuto část historie ucelenější pohled. Samozřejmě, nejvíce se zaměříme na gymnázium. Naše škola se pokládá za přímého pokračovatele vyšší reálné školy z roku 1857. V roce 2007 oslavíme kulatých 150 let. Právě v tomto roce by měl vyjít poslední díl. Doufám, že postupné publikování dosud nevydaného rukopisu učiní naši ročenku ještě zajímavější.

Vladislav Slavíček

Gymnázium v Kutné Hoře Pohled do historie a současnosti

Kapitola první: Vzdělání v Kutné Hoře na prahu nového věku (H.Štroblová)

Kapitola druhá: Věk jezuitů (H.Štroblová)

Kapitola třetí: Mezi gymnáziem a reálkou (H.Štroblová)

Kapitola čtvrtá: Reálná škola (1857-1914)(A.Šimůnková)

Kapitola čtvrtá: Škola ve městě (1) H.Štroblová

Kapitola pátá: Reálná škola, reálné gymnázium 1914-1945 (D.Vepřková)

Kapitola šestá: Škola ve městě (2) H.Štroblová

Kapitola sedmá: Směrování k socialistické škole - léta 1945-1953 (H.Štroblová)

Kapitola osmá: Od jedenáctiletky ke gymnáziu (K.Pázler, R.Šťastný)

Kapitola devátá: Léta 1976 - 1989 (R.Šťastný, D.Vepřková)

Kapitola desátá: Polistopadová léta-1989-1995 (V.Slavíček, D.Vepřková)

Kapitola jedenáctá: Kulturní život na škole v letech 1989-1995(6) (V Císař)

Kapitola dvanáctá: Výstavba nové budovy gymnázia (V. Slavíček)

Kapitola třináctá: Současnost (V. Slavíček, D. Vepřková, V. Císař)

Vzdělání v Kutné Hoře na prahu nového věku

Jestliže bylo předbělohorské období mnohokrát nazváno „zlatou dobou našich měst“, pak je třeba zdůraznit, že právě úroveň a rozvoj obecné vzdělanosti je jeho nejlepším potvrzením. Neexistovalo tehdy snad větší město bez jedné či více škol, byť jejich úroveň byla nestejná, ba mnohdy poněkud diskusní. Unikátním rysem českého měšťanského školství v porovnání s tehdejší kulturní Evropou byla skutečnost, že školy pod patronací pražské utrakvistické univerzity tvořily určitou síť. Univerzita též rozhodovala o obsazení míst rektora a učitelů. Tato organizace zajišťovala odborný dohled nad úrovní škol a zároveň umožnila unifikovat osnovy tak, aby žáci přicházející studovat na pražské vysoké učení měli jisté shodné pensum znalostí, na které bylo možno navazovat při dalším univerzitním studiu. Lze tedy říci, že v síti těchto úplných městských škol vznikl základ pozdějších všeobecných středních škol, pro něž se od 17.století ujal název gymnázium.

Kutná Hora si přes četné ekonomické potíže v této době trvale udržovala významné postavení v hierarchii královských měst. Počtem obyvatel se řadila mezi nejvýznamnější centra a specifická hospodářská struktura kladla velké požadavky na četnost úřednických vrstev, tedy potřebu inteligence. Při formování duchovního života nelze pominout velký význam utrakvistické biskupské kanceláře, jediné vedle biskupské kanceláře pražské, která spravovala až 26 farností. Tato kancelář měla nesporně zájem o školství a kvalitu výuky v souladu s konfesí, a proto usilovala o povýšení kutnohorského učení tak, aby i na tomto poli se co nejvíce setřel rozdíl mezi Kutnou

Horou a Prahou.. To vše společně s výrazně nábožensky tolerantní atmosférou ve městě přispívalo k tomu, že kutnohorské školství dosáhlo vysokého standardu.

Archivní prameny dokládají, že v 16. století existovaly v Kutné Hoře na nejnižším stupni soukromé školy s výukou základních znalostí čtení, psaní a počtů, kterým se říkalo postranní, dále trojtřídní škola Svatobarborská a stupeň nejvyšší splňovala škola Vysokostelská. Pro naše téma je právě tato škola nejdůležitější, protože svým charakterem odpovídala tomu, co bychom moderně mohli nazvat střední školou. Na přelomu 16. a 17.století dokonce tuto úroveň přesahovala a stanula kdesi na pomezí mezi městskou školou a akademií. Úkolem tohoto typu tzv. partikulární školy byla příprava městské inteligence, nezbytné pro řádný chod městského organismu. Neposkytovala ovšem úplné vzdělání, ale předpokládalo se, že žák po absolvování pobyl ještě nějaký čas na univerzitě, aniž musel vždy dosáhnout příslušného stupně vzdělání. Jak již bylo naznačeno, zvláště v závěru 16.století lze sledovat patrnou snahu povýšit tuto školu na ústav blížící se spíš vysokému učení než běžné městské škole.

Úroveň poskytovaného vzdělání byla v mnohém závislá na správci, který stál v jejím čele. Hledání vhodného kandidáta se odehrávalo pod dohledem univerzity, často však šlo o muže předem vyhlášeného městskou radou, která si již s ohledem na dobrou pověst města přála, aby v čele školy stála vzdělaná osobnost, nejlépe univerzitní mistr. Nejednou se však musela spokojit s pouhým bakalářem, neboť učitelské povolání v této době nebylo žádnou výhodou, nízký plat a povinný celibát zpravidla mladé muže příliš nelákaly. Velmi často se stávalo, že po několika letech učení pověsili toto řemeslo na hřebíček a oženili se, nejčastěji s dobře zajištěnou vdovou, přijali místo radního písaře či se věnovali řemeslu a obchodu. Za všechny kutnohorské učitele spojené tímto osudem vzpomeňme Jana Šultyse z Felsdorfu, kterému právě takovýto sňatek dopomohl k čelnému místu mezi kutnohorskými měšťany a dokonce i ke koupi predikátu. To, že ho dovedl i na staroměstské popraviště, je kapitola jiná. Ve výčtu jmen správců zaujme zejména Jan Kampanus Vodňanský, později smutně proslulý rektor pražské univerzity v době stavovského povstání.

Kutnohorskou školu navštěvovali syni významných měšťanů, neboť doba si žádala lidí, kteří se mohli prokázat tím, že studovali na dobré škole. Vedle dětí místních se zde vždy učil i určitý počet přesporných, z nichž někteří byli tzv. mendíci, tedy děti odkázané na křesťanské milosrdenství kutnohorských sousedů. Finanční zajištění poskytovalo škole město z výnosu dolů. mince a záduší, ale nepodstatné nebyly ani odkazy a nadání učiněné bohatými měšťany.

Význam kutnohorské Vysokostelské školy se zvýšil ještě po roce 1595, kdy byla postavena nová školní budova. Až do dnešních časů připomínají její historii znaky Jana Vodňanského Čazarovy a Zikmunda Kozla z Riezethalu. První zastával v této době úřad královského rychtáře v Kutné Hoře a druhý byl natolik bohatý, aby mohl věnovat významnou finanční částku a vlastně rozhodnout dlouhé úvahy o tom, zda město může na novou školní budovu vůbec pomýšlet. Archivní materiály uvádějí, že stavba stála celkem 1475 kop grošů českých - hlavní položku v celé investici tvořily příjmy z městských důchodů, menší část pak dary kutnohorských měšťanů. Největší částka pocházela od Zikmunda Kozla z Riezentalu, 50 kop, ostatní věnovali pouze 1-2 kopy. Než ke stavbě nové budovy vůbec došlo, vedla se ve městě řada sporů o tom, zda městská pokladna si může tak velkou finanční zátěž vůbec dovolit, a mnohé argumenty jakoby zněly ozvěnou úvah, které známe i z doby moderní. Architektura Vysokostelské školy je dodnes jednou z mála dokladů renesančního stavitelství v našem městě. Je to strohá a ukázněná stavba s jediným zdobeným prvkem, portálem, jehož autorem je Pavel z Prahy, který zde vytesal zmíněné znaky a citáty z oblíbeného Cicera.

Roku 1597 obdržela škola nový řád, který na základě obecných pravidel, sestavených rektorem pražské univerzity Petrem Codicilliem z Tulechova sepsal pod patronací kutnohorské městské rady správce školy M.Vavřinec Sarkander. Školní docházka se rozšířila na šest tříd a dosáhla tak maximální délky poskytovaného vzdělání.

I. Aby u Vysokého kostela jeden brchní správce školní byl a zůstával, kterýž by na obojí školu náležitý pozor měl, a nichž jak správce, tak i mládež školní v dobrém řádu a kázni, aby obojí pobínnost svou pilně a snažně konali, držel.

A tu pobínnost, poněvadž níže psané artikule páni a na místě bší obce přijali a za řád do své školy ubésti připobědili, jest k sobě nadepsaný pan mistr Laurencius Sarkander na mnohé a snažně toho při něm odpánův bghledávání a tom již Jánů Buohu poruč a pániům dávěřít u přítomnosti nadepsaných pana arciděkana, páni farářů přijal.

II. Ten aby k sobě jiných pět pomocníků k Vysokému, prvního mistra nebo bakaláře, druhého kantora a tři sucentory, z nichž jeden aby lektor ad differentiam jiných se jmenoval a jeho obzvláštní pobínnost byla menší dobře a pěkně latíně i česky psáti učil....

III. Škola přední u Vysokého kostela aby byla sex classium: první classis rektorova, druhá kollegy jeho, třetí kantorova, IV. prvního sucentora, V. lektora, VI. druhého sucentora. Čemu pak se u každé classi učiti se mládež aneb co jí proponováno býti má, to leges et ordo studiorum, kterýž každého půl léta od brchního

správní a přítomnosti inspektorů k tomu nařazených publikován bude, ukáže. Druhá pak škola u sv. Barbory trium ordinum bude: primus ordo rectoris, II. cantoris, III. succentoris.

Úryvky ze školního řádu, zapsaného v Knihách memorabilních z let. 1597-1598 ukončilo stavovské povstání. Vzdělanost však nezanikla, jen nabyla jiné podoby. Ze společenského kvasu, který doprovázel období třicetileté války, se jako vůdčí element kultury a vzdělání vynořily řády, především pak jezuité.

Věk jezuitů

1.ledna 1626 zažil chrám sv. Barbory nevídané divadlo. Mohutným Te Deum vítala Kutná Hora první vyslanec Tovaryšstva Ježíšova, kteří si za vydatné pomoci nejvyššího mincmistra Vřesovce vybrali Kutnou Horu za své další sídlo a místo budoucí koleje. První jezuité přicházeli v době války, kdy nekatolické obyvatelstvo s obavami očekávalo věci příští, kdy příští prospěcháři již hledali cestu k budoucí kariéře. Nejvyšší hodnostáři převzali do své správy chrám sv. Barbory spolu s tamní školou a také postranní německou školu u kostela sv. Jiří. Vysokostelská škola zatím přetrvala, ale zrušením utrakvistické konsistoře a ztrátou opory v pražské universitě její úroveň klesla na roveň nejnižšího vzdělávacího ústavu..

Již krátce po svém příchodu jezuité započali s vlastní výukou ve Svatobarborské škole, ale válka a nejisté doby švédských vpádů velkorysé záměry na určitou dobu utlumily. Teprve ve 2. polovině 17.století se plány, s nimiž do Kutné Hory šli, mohly rozvinout naplno. V roce 1667 začala výstavba nové koleje, roku 1686 získali Hrádek a přenesli sem gymnázium z budovy tzv. starého seminária. Ústav, který takto vznikl, si poměrně záhy získal pověst jedné z nejlepších škol svého druhu v Čechách. Řada měšťanských i šlechtických rodin, které donedávna vyznávaly utrakvistickou či luteránskou víru, považovala za mimořádně vhodné, aby zde jejich syni nějaký čas pobýli a získávali vzdělání. Vedle nich zde studovali i stipendisté, kteří si přivydělávali jako choralisté a žili v semináři. Významnou část nákladů na studium těchto chudých chlapců pokrývaly nadace. Četnost nadání i jejich výše také vypovídá o oblibě kutnohorské jezuitské koleje a gymnázia.

Osnovy gymnázia, dané obecnou normou platnou pro všechny jezuitské ústavy tohoto typu v Evropě, vycházely z poslání Tovaryšstva Ježíšova a především z církevní dogmatiky. Neuzavíraly se však ani moderním poznatkům exaktních věd. Velký důraz byl kladen na slovní projev, jehož praktickou zkouškou se stalo jezuitské divadlo.

Studenti pořádali slovesné produkce při velkých církevních svátcích, na veřejných prostranstvích, především v blízkosti kostela sv. Barbory, na náměstí a ve Vlašském dvoře. Náměty her byly vzaty často ze života svatých, hrály se četné morality a naučení. Také historie Kutné Hory byla zřejmě vděčným námětem, jak svědčí synopsis dochovaná v městské knize Liber memorabilium v r. 1703. Tato hříčka byla vlastně roztomilou agitkou pro horníky, aby se nebáli hledat stříbro v opuštěných dolech.

Jezuitské divadlo o povstání v městě Kutné Hory. Kutná Hora novým Horoslava Pavuňkem potěšená:

N.1.Kutná Hora proti kronikářům českým, že o ní příliš málo napsali, stížnost bede. Horoslav pak, že to všech napraší, připobíhá.

N.2.Horoslav, aby mohl u pustých dolech několik handštánů vykazovati za doholení žádá. K čemuž městská rada poboluje.

N.3.Kutna svým komonstvem slastnou do dolu cestu Horoslavovi činí.

Dopad zdá se, že byl širší než jen jako prostředek výuky. Lze totiž předpokládat, že při snaze zapůsobit na větší množství lidí, byly tyto produkce odbývány v češtině a jazyk se tak udržoval ve své ryzí formě.

Jezuitské gymnázium tedy vyplnilo mezeru po Vysokostelské škole a na vysoké úrovni, byť dobovou ideologií omezené, připravovalo inteligenci jak pro praktická povolání, tak především pro vstup na pražskou, v té době Karlo-Ferdinandovu univerzitu. Aniž chceme jezuitské školství přeceňovat, je třeba zdůraznit, že kutnohorské jezuitské gymnázium poskytovalo solidní sumu znalostí a pro Kutnou Horu a širší okolí znamenalo jedinou možnost, jak dosáhnout hlubšího vzdělání.

Kutnohorskou jezuitskou kolejí prošla řada významných osobností, ať již jako žáci, nebo učitelé. Z lokálního hlediska byl nejvýznamnější Jan Kořínek, který roku 1675 s podporou kutnohorské městské rady vydal Staré paměti kutnohorské, originální dílo soudobé analistiky.

Handštan druhý H A N D Š T A N

Co jest:

Náhrodek kněze Antonína hor Kutenských zjebitele
Zastáble se horníci
tu leží kněz Antoš
kláštera sedleckého profes
jenž horu Kutenské vyjel.
Uhodě na procházku po stříbře krácel.
Modle se belkú poklad na Bohu vyprosíl.
Spěje s štěstím se slepě potkal.
Když odpočíval
země zatím k porodu prutů pracovala.
probudit se o čem se mu ani nezdálo užel:
tři totižto pruty
o jednom oka zamhouření vyrostlé.
Ach ty když jest se častěji zamouřil!
Snad by častěji neřídane díny spatřil.
Ale sprostný řeholník na trům přestal,
snad že přes tři bíce počítat neuměl.
Co pak dále učinil?
Místo hulky ty tři pruty hylomil,
aby měl se nač podepřítí.
přítom kápi sklékl,
aby habře do ní oblékl.

úryvek z jedné z básní Jana Kořínka,
které provází Staré paměti kutnohorské

Jezuitské školství tak, jak se vykrystalizovalo v 17.století, ovšem nedokázalo zachytit nové myšlenkové proudy, které ovlivňovaly společenské dění po polovině 18.století, a postupně se stávalo až příliš strnulým. V jistém smyslu se toto tvrzení vztahuje na všechno řádové školství, a proto se právě ono stalo předmětem pozornosti reformního úsilí doby osvícenské, u nás ztělesněné osobou císařovny Marie Terezie (1740-1780) a jejího syna Josefa II.(1780-1790). Důsledkem bylo pak zrušení jezuitského řádu v roce 1773 a přirozeně i konec jeho školství. V lokálních podmínkách však tyto změny nebyly tak razantní, jak se zdá ze strohého úředního rozhodnutí. Řada jezuitských pedagogů totiž vystoupila z řádu, a tak přešla do soustavy škol, která se budovala na základě von Swietenových reforem. Tím byla zachována jistá kontinuita a neztratily se zkušenosti prověřené v letech předchozích.

Výchovný poradce informuje

Připoutejte se a nekuřte, za několik okamžiků odstartujeme.

Nedejte se mýlit titulkem. Gymnázium nepořádá vyhlídkové lety. Tato výzva velmi stručně přibližuje náplň adaptačních kurzů pro studenty, kteří vstupují do primy a prvního ročníku čtyřletého gymnázia. Jde o dvoudenní otevřený pobyt naplněný pestrou činností. Jeho cíl je jasný - prolomit ostych a nejistotu, přivést ke spolupráci a tím i ke vzájemnému poznání.

Připoutat se studenti musí při nejrůznějších hrách, tu k sobě navzájem, tu k horolezeckému úvazku, kouření je zakázáno a dá se říct, že tento pobyt je opravdovým kolmým startem do mnohaleté školní docházky na SŠ.

Slovník překládá adaptaci jako přizpůsobení. Studenti se budou muset přizpůsobit novému prostředí, novým požadavkům, novému stylu práce, novým kamarádům. Kurz pomáhá tomu, aby se to podařilo. Masku supermana a sako s vycpávkami v lavici oklame, ale při týmové terénní hře, kde záleží na spolupráci, se snadno pozná, kdo je kdo.

Každá třída prožije v krásném prostředí Těšitelova mlýna své dva dny. Program je sestaven z netradičních sportů, strategických týmových her, najdete tu trošku dramatiky, trošku psychologie, ale také večerní oheň a zpívání s kytarou, humor a recesi ze školních lavic. Složení herních týmů se stále mění, a tak se seznámí všichni se všemi. Z nejistých zelenáčů vzniká parta a základ společenství. Po dvou dnech jistě vím, s kým si sednu.

A profesori? Ti třídní jsou tu po celou dobu, ostatní se mohou představit kdykoliv. A pan ředitel u táborového ohně je přece jen jiný než u přijímaček.

Adaptační kurzy běží třetím rokem, nápad přinesla výchovná poradkyně pí. Jana Budajová a realizace se ujala Agentura Hobit Ivana Bauera. Pak už stačilo jen najít studenty, kteří mají zájem! Chtějí poznávat, chtějí spolupracovat, chtějí vědět víc o světě a o sobě a také rodiče chtějí usnadnit svým dětem přechod na střední školu. Vše se daří a to nám dává sílu pokračovat. Důkazem je i finále kurzu - komunikativní hra Řeka, v níž studenti sami sestavují jakési třídní desatero, kterým by se v budoucnu chtěli řídit. A věřte, že diskuse bývá kultivovaná a zajímavá, argumenty pádné a přijaté zásady inspirující. Inu, vždyť jsou to budoucí gymnazisti.

*Jana Budajová, výchovný poradce a Ivan Bauer
HOBIT*

● **Duševní rozcvička**

● **Výroba časopisu**

CELKOVÉ HODNOCENÍ LETOŠNÍHO SPORTOVNÍHO ROKU

Celkově se letošní rok dá charakterizovat jako jeden z nejúspěšnějších v historii našeho gymnaziálního sportu. A to nejen v tom, že se dostali skoro všichni uchazeči o vysokoškolská studia se zaměřením na tělesnou výchovu, ale, to hlavně, jsme byli celkem úspěšní v různých sportovních soutěžích.

Začneme popořádku.

V září jsme byli pořadateli středoskolského poháru v atletice, a to nejen okresního, ale i krajského kola. Dá se říci, že jako pořadatelé jsme uspěli, neboť nám pořadatelství bylo přiklepnuto i na letošní rok.

Následoval pokus o znovuzavedení školních turnajů, ale tam jsme narazili na problém, který zná asi každý. ČAS. Z časových důvodů jsme nebyli schopni vše zvládat najednou. Učit a ještě v tu samou hodinu pískat turnaj. Přesto se nám podařilo alespoň zorganizovat turnaje v odbíjené a kopané. Doufáme, že pro příští rok vybudě čas a námi slíbená věc se podaří splnit.

Dál během roku měly následovat jen úspěchy. A to velké úspěchy.

První, a vůbec nezanedbatelný, volejbal. Naši kluci prošli okresním kolem bez ztráty jediného setu a celkem dost suverénně zvítězili. V krajském kole byli všichni, včetně nás, nováčky, ale přesto jsme neudělali ostudu, naopak. Dalo nám to velkou motivaci pro příští rok. Navíc kluci povzbuzení úspěchem začali hrát volejbal i závodně.

Druhým velkým úspěchem byl pro nás všechny florbal. Tuto hru jsme začali hrát tady na škole až po zimních prázdninách a přesto se stala jednou z nejoblíbenějších na škole, a to i pro dívky. Dosti nečekaně jsme zvítězili v okresním turnaji. A kraj ? Tam jsme zaplatili nováčkovskou daň, vyfasovali jsme do skupiny loňského finalistu a vítěze. Přesto jsme je silně potrápili a splnili tak roli černého koně soutěže.

Mladší nebyli za svými staršími kolegy o moc pozadu. Prošli městským kolem a v okresním kole skončili na krásném, ale nepostupovém druhém místě.

Dá se říci, že to byl rok velmi úspěšný, a to nejen díky super zázemí, ale také díky soutěživosti našich studentů. Nechceme nikoho jmenovat, ani nikoho zatracovat. Nechceme ani nikoho vyzvedávat. Navíc následovaly, menší, ba i nulové úspěchy, ale tak to prostě ve světě sportu chodí.

Zbyněk Rudolf
Petr Němeček

Schola Nostra

Konzumní občasník

Gymnázium J. Ortena
Kutná Hora

Jak málo stačí.

To se vezme jeden ředitel, který umí anglicky a německy, několik nadšených kantorů a studentů, kteří mají zájem, pas a nějakou tu finanční hotovost, a samozřejmě zahraniční škola. Toto jsou ingredience, které se při správném poměru stávají předpokladem pro zahraniční cesty.

Na nás se štěstí usmálo hned v roce 1990 po změně ve vedení školy, a tak letos můžeme oslavit při návštěvě švýcarských studentů v Kutné Hoře desáté výročí spolupráce s naší první zahraniční partnerskou školou, Kantonsschule Sargans. Jistě všichni vědí, že takových škol máme v současné době několik. Ale jak se říká, každý začátek je těžký. Ani u nás tomu nebylo jinak, i když nám pomohla náhoda. Touto náhodou byl výlet pana Antona Klause (KS Sargans, Švýcarsko) do Kutné Hory, parlamentní volby a kandidáti za tehdejší OF. Když švýcarský Klaus zjistil, že jsou všude vylepeny plakáty s českým Klausem, chtěl si přivést „svůj“ plakát jako suvenýr. Dobrá věc se podařila, plakát se ocitl ve správných rukou a při této příležitosti došlo také k prvnímu rozhovoru s naším ředitelem. Slovo dalo slovo a na podzim došlo k prvním oficiálním kontaktům, na jaře 1991 odjel učitelský sbor a po něm ještě na konci školního roku i první skupina studentů na kdysi nám tak vzdálený Západ. Potom už následovala jedna cesta za druhou, přijížděli k nám nejen studenti, ale i učitelé včetně ředitele, pana Seppa Dietricha, a to i se svými rodinami. V současné době se konají výměny studentů se Švýcarskem každé dva roky.

Velice dobré zkušenosti z prvních pobytů, zájem studentů a možnost vyzkoušet si cizí jazyk v praxi, nová přátelství (někdy i něco více) nás utvrdily v tom, že jsme našli tu správnou cestu. A tak se Švýcarsko, tedy lépe řečeno Kantonsschule Sargans, stalo naší první partnerskou školou. Další na sebe nenechaly dlouho čekat (vždyť je to logické, neučíme se jenom němčinu). Opět pomohla buď náhoda, pracovní cesta ředitele nebo kontakty jednotlivých učitelů.

Naše cesty se tedy začaly ubírat ještě západněji, do Holandska a Velké Británie. Do Holandska bohužel jen dvakrát, jednou učitelé, potom i studenti, ale chování holandských studentů v Česku bylo tak nevázané (spíše odvázané), že jsme ve výměně nepokračovali. Velká Británie a Lincoln, tedy ráj pro angličtináře, nám zůstaly věrny až dodnes.

V první polovině devadesátých let jsme také díky paní prof. Šimůnkové objevili Sever. Dánsko a gymnázium v Haslevu, toto spojení pro nás znamená nejen prostou výměnu studentů, ale také projekt evropských tříd, v současné době potom ČED-Project, na kterém spolupracujeme ještě s anglickým Lincolnem.

Díky známým rodiny ředitele KS Sargans jsme se dostali také do Belgie, ale častější kontakty se nám bohužel nepodařilo rozvinout. Prostřednictvím českých rodáků jsme navázali styky s Francií.

Ve druhé polovině devadesátých let došlo k částečnému posunu v našich cestách. Také na Jih a dokonce i na Východ! Jih, to znamená Itálie, Východ zastupují Slovinsko, Polsko, Slovensko a Maďarsko a v poslední době i Litva.

Další kapitolou ve studentských výměnách je SRN. V současné době probíhá výměna se dvěma gymnázii v Německu, jedná se o města v tzv. nových spolkových zemích, v Braniborsku Rathenow a v Sasku Hoyerswerda. I když k prvním kontaktům došlo až v roce 1998, gymnázium v Rathenow známe již několik let, a to z cyklu seminářů (1994-1995) týkajících se rozšíření Evropské unie, kterého se kromě nás zúčastnili také Poláci.

Ve školním roce 1999/2000 proběhly výměny se Švýcarskem, Slovinskem, SRN (Hoyerswerda i Rathenow), Slovenskem, Polskem, Velkou Británií, Francií, Maďarskem, Litvou. Naši studenti se zúčastnili ekologického projektu v SRN a druhého setkání v rámci ČED-Projectu, konal se také zájezd do Itálie.

Téměř každý student našeho gymnázia, který má zájem a dostatečné nadání, má možnost podívat se do zahraničí, jde totiž o úplně jinou zkušenost než s cestovní kanceláří. Po týdnu stráveném v hostitelské rodině poznáme alespoň trochu, jak se říká v našem ročníku na VŠ - jak tak u nás, jak v tom světě... A nejen to. Cenové relace jsou velice příznivé, týden v zahraničí v průměru za dva tisíce, včetně konverzace tj. zcela zadarmo!

No, nejeďte tam se školou...

Petr Novotný

Výměnné pobyty očima našich studentů i pedagogů

... Chaos. Objímali jsme své výměnné přátele a dělali hrozný povyk. O pár minut později jsme už s očima navrch hlavy byli vydáni na pospas rodičům našich hostitelů. Pověšinou na nás mluvili slovinsky, ale byli moc milí, pohostinní a stále nás nutili něco jíst.

Pak bych ráda poreferovala o zábavě v době volna. Za prvé: Slovinci nejsou zvyklí chodit spát v pozdních nočních hodinách. Za druhé: dávali nám to okázale najevo.

Tudíž-Češi se veselili a Slovinci většinou jen hlídali, abychom něco neprovedli. Ale bylo vidět, že jim na nás

záleží a že i tak je to s námi baví. To samé bylo na naší straně. Leckdy jsme však nevyžadovali noční flámy, neboť poté, co jsme absolvovali některé výlety, byla postel jediné, co jsme si přáli.

A vida, už se dostávám k našemu kulturnímu vyžití. Pokusím se to seřadit chronologicky.. Tudíž.

Vyrazili jsme pokaždé časné ráno, což bylo něco jako sypat sůl do otevřené rány, neboť sledovat celý den třicet mrzutých gymnazistů byl výkon pro silné nervy. Začalo to výletem do skvostných vrcholů Alp. Nejprve naše cesta směřovala na Boginjské a Bledské jezero, kde jsme zběsile fotografovali a obdivovali čistotu vody. Pak jsme si dali oběd v restauraci, kde jsme, ač upozornění, měli k slušnému chování daleko.

Další cesta za poznáním vedla ke skokanským můstkům v Planici. Někteří aktivisté chtěli dojít po příkrých schodech až nahoru na místo, odkud se skáče. Nechápala jsem to. Pak jsme navštívili Kranjskou Goru a jeli jsme zpátky.

Poté nás posláni vedlo k návštěvě soustavy jeskyní Škocjanske jame, kde jsme obdivovali nádherné krápníky a přírodní útvary a nadšeně přemítali o všem, co dokáže vytvořit příroda. Nejvíce jsme snad obdivovali hučící podzemní řeku, její prudké peřeje a vápencové výklenky nad ní. Pro mě osobně byla nejhorší část, kdy jsme zmíněnou řeku přecházeli po mostě, který se klenul 50 metrů nad ní!!!! Kdo se nikdy nepodíval z výšky, ze které je samovolně špatně, do rozbouraných peřejí a s hrůzou si neuvědomil, že ten most moc silný nevypadá, neví, co znamená opravdový strach. Následoval výlet k moři, do městečka Piran. Toto malebné letovisko mi trochu připomínalo italské Benátky. Moře bylo na tuto roční dobu teplé a nádherně čisté.

Další studnici zážitků pro nás bylo slovinské hlavní město-Lublaň. Sice se velikostně vyrovná tak Hradci Králové, ale jako každé hlavní město má svůj půvab a historickou hodnotu.

Kdybych měla vypisovat všechny zážitky, kterých se nám ve Slovinsku dostalo, byla bych u počítače ve dne v noci, a tolik času já nemám, tudíž se jen okrajově zmíním o povedené rozlučkové párty a následně o minutě odjezdu, kdy jsme se někteří neubránili slzám.

Myslím, že nikdo z mých spolužáků nemůže říci, že tento zájezd nestál za nic. Byl totiž mimořádně povedený.

Kenny, C2B

Polsko aneb

Jak se podívat do cizí země

Můj říjnový sen, který se stal skutečností, měl pokračování. Polští studenti sem přijeli v říjnu, teď byla řada na nás. Od paní profesorky Vančurové jsme dostali pěkný program popisující, co budeme dělat, dále tam bylo napsáno, co je nutné vzít s sebou a na co určitě nemáme zapomenout. Dobře, tu teoretickou část jsme měli zvládnutou, teď už jenom měla přijít ta část praktická.

Ve středu 22.3. jsme se asi v 8 hodin sešli u kutnohorského gymnázia v počtu odpovídajícím, tedy plným, a všichni jsme (snad) byli připraveni na odjezd. Po půl hodině pro nás přijel autobus a my jsme do něj plni radosti naskákali; byli jsme totiž rádi, že na čas zmizíme z naší milované školy. Cesta proběhla pokojně, nikdo se nebouřil kvůli chvilkovému stání na hranicích. Do Swidnice jsme přijeli ve 2 hodiny. Odpoledne, když jsme ještě jeli autobusem, bylo jednoduché říkat, co budeme dělat, ale když jsme je zase po dlouhé době spatřili, zmocnil se většiny z nás strach. Po vystoupení z autobusu jsme si vyzvedli zavazadla a čekali jsme, kdo udělá první krok. Už jsem ho chtěl udělat já, když naše oblíbená polská profesorka nahnala své žáky k nám a bylo to.

Navštívili jsme mnoho zajímavých míst, ovšem kdybych o každém měl napsat jen málo, mohla by celá tato ročenka být jen o Polsku, ale pár míst mohu uvést. Byla to například návštěva vyučovacích hodin, kde se na jedné z nich vyučovalo umění plastiky. Ano, čeští studenti se posadili na židli, přiložila se na ně pravděpodobně potravinářská fólie, do úst jim byla zasunuta dvě brčka a nanášela se sádra. Po chvilce schnutí se sádra sundala a bylo hotovo. Dále jsme navštívili zámek Ksaž, zákopy kolem říčky Walim, katedrálu ve Swidnici, polkowický Aqua Park, byli jsme v pěkném kostele Pokoju, který je postaven bez jediného hřebíku, navštívili jsme bruslařský stadion, dokonce jsme hráli fotbal proti Polákům (musím se pochlubit, vyhráli jsme 2:0, i když moje zásluha to nebyla) ...

Podruhé jsem se tedy ujistil, že nejlepší na výměny jsou Poláci.

Petr Skřivánek, V4.B

Pět týdnů na Institutu Saint-Félix aneb jak se studuje ve Francii

Škola byla původně klášterem, který byl několikrát použit jako vězení - od těch dob se toho moc na budově nezměnilo, což dává celkem jasnou představu o vzhledu školy.

Každý všední den začínal v 6.45 budíčkem, po kterém se naše spolubydlící (spolužačka ze třídy) vydala na obchůzku a vrátila se z ní s několika vypůjčenými modely v ruce, ačkoliv skříň měla plnou svých vlastních značkových oděvů.

V 7.10 jsme vylezly z postele my a v 7.25 jsme scházely s věcmi na celý den na snídani. Po ní a ranní cigaretě (většinou několika) se celá škola (za každého počasí) seřadila na nádvoří podle ročníků a po zazvonění si nás učitelé odvedli do tříd. Po každé hodině, která ve Francii trvá 50 minut, nás vyhodili ven, protože tam se nesmělo zůstat bez učitele ve třídě (vše okamžitě zničí). Výuka probíhala podobně jako v Čechách s tím rozdílem, že ústní zkoušení neexistuje, a pokud někdo nedává pozor, tak je to jeho věc a učitelé si toho moc nevšímají.

Ve 12.00 zvonilo a celá škola se hnala na oběd. Po půlhodinovém strkání, mačkání, šťouchání, kopání, skákání, lechtání, pohlavkování, tahání za vlasy a plivání na bundy jsme se dostali k jídlu a po něm jsme byli vykázáni do parku - starší patnácti let na cigaretu, ti mladší na fotbal nebo tajnou cigaretu.

Ve 13.20 zazvonilo a následovaly další 4 hodiny vyučování až do 17.10 (tak to bylo každý den kromě středy, kdy měli od 12.00 do 17.30 volno). Po 20-ti minutách „volna“, byl znovu nástup - tentokrát jsme se rozdělili na dívky a chlapce a odešli na internát. Zde nám bylo dáno 10 minut na výměnu učebnic a následovala hodina a půl ve studovně, kde se nesmělo mluvit, poslouchat walkmany (ty jsou na škole spolu s mobily zakázány), psát dopisy - prostě jediné, co člověk mohl dělat, bylo učit se nebo maximálně číst knížku.

Po večeri v 19.15 jsme jako gymnazisté měli právo zůstat do 20.00 venku na dvoře, ale po této hodině se holčiči internát zamykal a kluci museli do studovny. Takže my jsme zamířily do sprch, které se do půl deváté vyprázdnily, protože pak začala, pro nás nepovinná, hodina studování a my jsme se v této době mohly umýt (leckdy ve studené vodě), trochu vydechnout a připravit se na druhý den.

Ve 21.45 se vrátila naše spolužačka většinou s kupou svých kamarádek a začaly zkoušet garderobu na druhý den. Ve 22.00 přišla vychovatelka, vypnula rádio (které bylo mimochodem jediné na intru, protože „právo“ na něj mají studenti od seconde tj. naší kvinty), zhasla světla a šlo se spát. Tak takhle nějak to bylo každý den.

Díky našemu referátu o Čechách jsme získaly několik zájemců o návštěvu naší školy, a tak jen doufáme, že se nám podaří jejich zájem udržet a ještě tento rok je u nás přivítat.

Martina Štyková a Bára Havlovicová, S6A

Směřujeme na východ, aneb naše návštěva Maďarska

Zvonil budík. Rozespale jsem ho zamáčkla a podívala se, kolik je hodin. Pane Bože, teprve čtyři! Za normálních okolností bych mohla ještě tři hodiny spát! Ten den ovšem nebyly normální okolnosti. Za hodinu jsme odjížděli na týdenní pobyt do Maďarska, a tak jsem chtě, nechtě musela vstát. Kolem tři čtvrtě jsme se před školou začali scházet. Po páté jsme byli již všichni „naloděni“ a psychicky připraveni na to, že následujících přibližně 12 hodin strávíme v růžovém autobuse značky Karosa. Na prvních hranicích jsme se ocitli někdy kolem půl deváté. Slovenské území jsme překonali bez problémů a zastavili jsme na slovensko - maďarských hranicích. Tam jsme se zdrželi asi hodinu.

Tak a už jsme se nacházeli v Maďarsku. Při pohledu na nic neříkající nápisy jsme pozvolna začínali propadat panice. (Kdyby místo latinky používali klínové písmo, vyšlo by to nastejno). Ovšem na rozebrání toho, co nás v následujícím týdnu čeká, jsme už neměli moc času - nezadržitelně jsme se blížili k cíli. Do Budapešti jsme přijeli kolem třetí a ke škole o hodinu později (dopravní zácpa naší jízdu zpomalila na rychlost, při které by šnekovi akorát tak vlála tykadla). Po přivítání maďarskými studenty jsme se odebrali do rodin.

Ráno jsme se sešli opět před školou, a jak jinak, sdělovali jsme si zážitky. (Z toho, co jsem zaslechla nebyl žádný negativní). Pak následovala prohlídka školy a návštěva některých hodin - výběr se omezil na angličtinu a němčinu. Na angličtině se prý povídalo (tato informace je pouze zprostředkována) a na němčině jsme po půl hodině nicnedělání zpívali písničky Zehn kleine Wikinger (asi 3x) a Das Piratenlied (také 3x). Po obědě - šťovíkové omáčce (pro nezasevěné: vypadá to jako hodně zelená koprovka se sladkými brambory a chutná jako rozčvaňhaný papundekl - Právě jsem asi urazila maďarskou kuchyni, proto dodávám - bylo to jediné jídlo, které se nedalo jíst) jsme vyrazili přes park Városliget na náměstí Hrdinů a pak do ZOO (tam jsme se opravdu cítili „jako doma“). To byla poslední společná akce pro tento den. (O večerním programu se rozepisovat nebudu, protože závisel víceméně na našich hostitelích).

V pátek jsme se opět setkali před školou. Zjistili jsme, že zloději jsou opravdu všude. Alena Záklasníková přišla díky chvilkové nepozornosti o tašku, pas, brýle, jelení lůž, papírové kapesníky a 7000 forintů. A tak zatímco my jsme obdivovali památky - navštívili jsme Citadelu (odtud je krásný pohled na celou Budapešť) a pak jsme sešli dolů k vodopádu, který končí přímo u jedné z hlavních silnic - Alena obdivovala interiéry policie a ambasády. Následně jsme se odebrali do typické maďarské restaurace na oběd. Ten byl opravdu vynikající (na rozdíl od šťovíkové omáčky předchozí den). To už se k nám připojila i Alena s novým pasem. Po obědě jsme se pomalu volným krokem, nejlépe poklusem, jak s oblibou říkal pan Struhár, přemístili k jakési kapli ve skále a pak jsme vyjeli k Rybářské baště, navštívili Matyášův chrám a prohlédli si exteriéry Budínského hradu. (Jen tak pro zajímavost - do kostela vás tam nepustí s odhalenými rameny - tak většina dívek vzala zavděk i ručníkem, kterým se mohla přikrýt. - Koho by napadlo tahat s sebou ve třicetistupňovém vedru svetr?) Ke škole jsme dorazili značně uondaní, zmožení vedrem a mnohdy také docela slušně spálení. Jo, ještě jsem zapomněla, že jsme projížděli tunelem, který vede pod hradem. Na tento jsme byli několikrát upozorněni a ještě se nám

dostalo výkladu. Cituji: „Vpravo vidíte tunel, vlevo potom tunel a nad námi je také tunel. Před námi už ovšem není tunel. Tak, a teď, jestli jste si nestačili všimnout, jsme už vyjeli z tunelu.“ Na naši reakci: „Opakovat, opakovat!“ pan řidič raději nereagoval. U školy na nás už čekali maďarští studenti. My jsme přijížděli s pocitem, že největší zážitek z celého dne byl pravděpodobně tunel.

V sobotu nás čekal volný program. Někdo šel nakupovat, jiný se jel s hostitelskou rodinou podívat k Balatonu.

V neděli jsme se opět setkali před školou a vyrazili jsme na celodenní výlet. Nejdříve jsme navštívili nedaleké letovisko Szentendre. Tam jsme se podívali do kostela a na náměstíčku si dali rozchod. Všechno okolo nás bylo rozpálené na nejvyšší možnou teplotu (myslím, že uvařit na náměstí vajíčka by nebyl problém), a tak jsme s povděkem přijali možnost navštívit místní muzeum marcipánu (uvnitř bylo přece jen přijatelněji). To nás vyloženě uchvátilo - vidět např. 60 kilový marcipánový parlament, propracovaný do nejmenších detailů, nebo sochu Michaela Jacksona v životní velikosti, bylo něco úžasného. Po hodině jsme se opět sešli a odebrali se do rozpáleného autobusu, který nás dopravil do skanzenu. Tam jsme strávili také asi hodinu, (většinou ve stínu stromu, který byl nejbliže k východu) a pak jsme se vydali na návštěvu poslední památky tento den - na Vysegrad. To, že poskytuje nádherný výhled na Dunajskou zátoku, nás v té chvíli zas až tolik nezajímalo. Důležitější bylo najít alespoň kousek stínu. Přesto několik vytrvalců vyšplhalo až nahoru a mělo možnost se pokochat (byla jsem mezi nimi a musím říct, že to stálo za to). Pak jsme se, opět autobusem, přemístili k termálnímu koupališti, kam jsme se všichni těšili už od rána. Když jsme vlezli do bazénu, voda téměř zasyčela. (Škoda jen, že jsme na osvěžení měli jen dvě hodiny). Kolem půl osmé jsme se opět setkali s maďarskými studenty a odebrali se do rodin.

V pondělí nás čekal „zlatý hřeb“ celé návštěvy - prohlídka parlamentu. (Jak jsme zjistili, málokdo z Maďarů tam někdy byl). Po asi hodinové prohlídce této opravdu majestátní budovy (dozvěděli jsme se, že za stejnou sumu, která byla vynaložena na stavbu parlamentu, by v té době vzniklo nové třicetitisícové město) jsme se vrátili k autobusu a zjistili, že nám ho někdo vykradl (dvěma lidem se ztratily peníze a panu řidičovi peníze a doklady). Nálada sice znatelně klesla, ale řekli jsme si, že si kvůli nějakému „blbci“ nenecháme zkazit pobyt a vydali se na oběd (tentokrát už nebyla šťovíková omáčka). Potom měl být původně volný program, ale kluci chtěli mermomocí proti Maďarům hrát fotbal (kdyby věděli, jak to dopadne, určitě by se do toho tak nehrnuli). Výsledek - prohráli jsme 6:3. Ovšem i přesto smekám, protože na to, že se hrálo v šesti + Bára jako brankář, v hrozném vedru a proti 20 lidem vybraným z celé školy, je to výsledek více než slušný. Ostatní buď fandili, nebo šli utrácet zbývající forinty. V šest hodin začal rozlučkový večírek. Vyslechli jsme projev ředitelky, která nám přála hezké prázdniny a pak následovala volná zábava. Původně měla trvat až do devíti, ale v půl osmé nás jakási nevrlá uklízečka vyhodila. (Byl to snad jediný nedostatek v programu, který jinak klapal snad na minutu přesně). Tak se většina lidí odebrala do nějakého parku, kde hrála hudba. Já jsem do této většiny nepatřila - navštívila jsem jednu z mnoha místních kaváren (Cappuccino mají vynikající).

Ráno jsme se, už bohužel naposledy sešli před školou. Následovala část pobytu, na kterou se nikdo netěší - loučení. To nebývá nikdy veselé, a tak i tentokrát ukápló pár slziček. Ale nedalo se nic dělat, všechno jednou končí.

Na rekapitulaci všech zážitků jsme měli celou zpáteční cestu. No, byl to perfektní týden - viděli jsme spoustu nádherných památek, stihli jsme vystřídat celou řadu dopravních prostředků (tramvaj, trolejbus, autobus, nové metro, staré metro a další), některé z nás chytil revizor (mně se to poštěstilo 2x - samozřejmě bez lístku) a hlavně - poznali jsme spoustu skvělých lidí, kteří nás přijali tak mile, že jsme si připadali téměř jako členové rodin.

Tak, a co na závěr?

Všichni se snaží směřovat na „západ“, ale „východ“ určitě také stojí za návštěvu.

Petra Šimůnková

● Z návštěvy Budapešti

Odjezd ve čtvrtek v 17.00 hod. Konečně odjíždíme s tím příznačným „aby to všechno dobře dopadlo“. Prospíme noc v autobusu a ráno nás vítají nádherné a jedinečné Benátky. Myslím, že i otrlé povahy podlehnou kouzlu tohoto města. Po zajímavé prohlídce pamětihodností sedneme na houpající se městskou dopravu (skřípající a vrzající loď) a prohlédneme si tu krásu ještě jednou z vody. Pohodu nenaruší ani maličkost, že jedeme špatnou lodí a vystoupíme někde jinde, než čeká náš autobus. Trénovaný jedinec snadno chybu napraví, nasedáme, rychle spočítáme dav a jedeme směr San Marino, malebný to státeček, který dokonce v rámci „Mírových dohod“ snížil stav své jedenáctičlenné armády na devět. Rozhled z výšiny je překrásný, chutnání „Amareta“, velmi náročné a vycpaný slon, kterého koupíme pro vnučku, značně neskladný. Odjezd! Nezbytné počítání a jedeme směr Rimini, kde se ve večerních hodinách utáboříme, vykoupeme v moři a dle náтуры buď usneme, nebo povídáme do noci. Ráno v sedm odjíždíme na nejnáročnější úsek naší cesty, stále dál a dál od domova, ztraceni ve shonu ujíždějících aut, míjíme město Bari, kde je pochován Svatý Mikuláš a blížíme se k „botě“, kterou je Itálie zakončena na jihu. Zastavíme se v „Albero bello“, unikátní památce, kterou jako naše město vzalo pod ochranu Unesco. Překlad názvu je „krásný strom“, ale ve skutečnosti jde o domy stavěné z plochých kamenů do kruhu s jehlanovitou střechou. Tyto kameny nebyly ničím spojovány a v případě potřeby byl dům rozebrán a postaven jinde. Kromě uliček, kde jsou tyto, dle místního názvu „Trully“ seskupeny do úžasné malebné scenérie, vidíme podobné domečky v různých vinicích a zahradách. Některé moderní domy mají dokonce jako ozdobu kamenné jehlancovité věžičky.

Zmožení celodenní jízdu krátce zastavujeme v Tarantu, přístavním městě se značnou námořní flotilou a jedeme dál do „klonku boty“, městečka Monte Scalioso, kde se vykoupeme. Zaplatíme 2000 lir za teplou sprchu a jako správný Češi se na jeden žeton vykoupeme tři, zaženeme loudající se milenecké dvojice do autobusu a vydáme se na noční putování směr „špička boty“, tedy místo, kde nás čeká trajekt, který nás převezme na vytouženou Sicilii. Vyřídíme nejnnutnější formality, opatrně najedeme na trajekt, bum, zadní vrata se zavřela, zadní motory a trajekt pomalu, abychom vychutnali krásu okamžiku, teplé letní noci a opojili se pohledem na světylka v cíli naší cesty, odplouvá od pevniny a rozvážně se přibližuje ke korálkům světél, která na nás rozpustile mrkají. Cesta lodí je krátká, vyjedeme do setmělé Messíny, rychle opustíme vyhráté noční uličky a zastavíme u benzinové pumpy na kopci za městem. Jsou dvě hodiny ráno, uděláme si „bivak“ nikoli nad propastí a spíme (asi i ti nejvytrvalejší flamendři) spánkem spravedlivých, spíš zmožených. Jitro, tedy spíš dopoledne, je ospalé a loudavé, máme čas, řidiči musí „odkroutit osmičku“ a to se nesmějí pohnout kola. Zavoláme do školy, že přijíždíme a každý jinak se těšíme na naše kamarády a přátele a milé..

Pomalým bzukotem se zavírají vrata školy a vřava na parkovišti roste. Nevím, jak spárujeme dvojice, ani můj hlas, zvyklý překřičet dav v tělocvičně, nestačí. Nakonec odcházíme do auly. Nikdy jsem nevěděla, že když si člověk sedne do lavice, přestane řvát a jenom normálně mluví. Dílo se konečně podařilo, poslední česko-italská dvojice za doprovodu rodičů opouští prostor, rychle vyřešíme ubytování řidičů a hurá, jedeme neznámo kam. Cestou se dozvídám, že jedeme na úpatí Etny, do chaty naší italské kolegyně, kolem žene ovčák své nepokojné stádo a na silnici leží vrstva černé lávy. To nic, říkají naši přátelé, to jen Etna si odfoukla.

Chata postavená z lávových kvadrů je vlastně stará lisovna na víno, předělaná na kuchyňku, obývací pokoj s krbem a ložnicí. Malé, hezké, útulné a nás hřeje u srdce hlavně srdečné přivítání, bezprostřednost a kamarádská pohoda, která na nás dýchá od ohýnku, kde nám celá rodina Poly připravuje skopové na rožni. Povídáme, pijeme výborné italské víno, prostě nikdo by nevěřil, že se známe tak krátce. Přátele poznáš, máš-li štěstí, tak i potkáš a my to štěstí máme. Dojímá nás i česká vlajka, která je zatížená kouskem lávového kamenu, vůbec nevádí, že je nakreslená na kusu čtvrtky a zmoklá. Dokonalá pohoda vládne i u improvizované tabule pro dvanáct lidí. Prvně v životě jíme artyčoky. Když mi dají jeden na talíř, mám pocit, že je to zbytečně mnoho, ale hned jsem poučena, že jen nepatrný kousíček se jí. Zbytek se vyhodí, zvláštní jídlo. Probíráme historii kraje a hlavně Etnu, která majestátně ční nad námi. Mý k ní vzhlížíme trochu s bázní v očích. Katánci ji považují za skoro neškodnou přítelkyni. Lidé se v tomto kraji modlí ke třem bratrům mučedníkům, kteří v případě nebezpečí pomohou. Zajímavá je též historie o královně, která měla pro svoji ochranu sto rytířů na sto koních. Jednou si vyjela na projížďku a zastihla ji bouře. I s družinou se ukryla pod stoletý mohutný kaštanovník a ten ji i jezdce na koních uchránil od deště. Zlí jazykové tvrdí, že královna se se ze stovkou rytířů v noci potěšila - praví naši hostitelé a cestou domů nám neopomenou ten kaštanovník ukázat. Je skutečně mohutný. Oběd skončil. Pomalu sjíždíme do údolí, navštívíme ještě víkendový dům Angely, vypijeme silnou italskou kávu, která by se měla podávat v náprstku a večerem odjíždíme domů, tedy my do bytu syna Angely Gusepeho, který nám na tři dny a noci propůjčil. Konečně koupelna a normální postel, naše české kafe a večerní chvilka klidu. Angela se pro nás ráno zastaví a odveze nás na prohlídku školy. Jedinou starost mi dělá, že nám nedala klíče od bytu. Můj báječný muž mě ujistí, že v nejhorším případě zámek rozbíjí. To ještě netušíme, že ráno skoro k nejhoršímu dojde. Spíme jak mimina, ráno si uvaříme snídani na propanbutanovém sporáku (trochu se divíme, že v půl milionové Katánii není zaveden plyn) a čekáme na naši hostitelku. Zvonek! Lítáme po bytě a hledáme, kde zvoní domácí telefon. Když ho konečně nalezneme v kuchyni, přestane zvonit. Čekáme. Za dveřmi se ozve Angela a ptá se, proč nejde. Svoji slabou italštinou odpovídám, že je zavřeno. Ona nám říká, jak si máme otevřít, na to ovšem moje znalosti italštiny a odborné znalosti zámků mého muže nestačí. Zoufale se snažíme otočit kouli zámku, nalezneme v předsíni různé klíče, které strkáme do zámku, ale nic. Minuty ubíhají, já technický antitalent jsem úplně bezradná, ale můj šikovný muž nakonec záhadu vyřeší, koule se odsune stra-

nou a je otevřeno. Řehtëáme se jak blázni a rychle ujíždíme do školy, kde na nás již všichni čekají. Vyslechneme uvítací řeč pana ředitele, předáme a přijmeme dary a jde se do hodin. Českým kantorům se tají dech. Ten hluk v hodinách je pro nás naprosto nepochopitelný. Inu jiný kraj, jiný mrav. Jen doufám, že to u nás nějaký „reformátor“ našeho školství nebude chtít zavést. Prohlédneme si počítačovou učebnu, sedneme do chemické posluchárny, která slouží zároveň jako učebna biologie a fyziky, podíváme se do ostatních tříd a jdeme sehrát zápas v odbíjené a košíkové. V sandálech a v běžném oblečení naši hoši asi ještě nehráli, ale v Itálii je to úplně normální stav, převlečení a přezuti v hodinách Tv nejsou ani tělocvikáři. Vyhrajeme, ale mně dělá potíže počítat v češtině a italštině. Občas počítám na prstech, hanba mi. Konec zápasu a začíná šílená část dne, tedy odjezd 1500 studentů domů na oběd. Část z nich nastartuje své skútry, pro zbytek si přijedou rodiče a ve stejném okamžiku se celá Katánie řítí domů na oběd. Český řidič úpí a je rád, že se veze. Výborný typicky italský oběd probíhá pomalu a důstojně. Středem pozornosti je můj muž, protože na Sicílii vládne „PATRIARCHÁT“. Hrůza. Poznáme muže Agely i syna, který nám propůjčil byt. Druhý syn studuje v Maďarsku, to je zvláštní.

Odpoledne si prohlédneme Katánii a dozvíme se, že znakem města je slon z černé lávy, který má na hřbetě vysoký obelisk. Vozíme z cest po cizině naši nejmladší dceři miniaturní, tak sháníme malého slona. Znakem celé Sicílie jsou „tre gambe“, seženeme i ty. Ptáme se, proč tři nohy - jsou to vlastně tři řeky, zajímavé. Večer si povídáme v pizzerii, můj muž pizzu nesnáší a já všem přikývuji, že ji má moc rád...

Iva Němcová

● Jsme v Itálii

ALE NECESTOVALI JSME JENOM MY - ČEŠI. DOBROU TRADICI GYMNÁZIA SE STALO, ŽE ZDE PRAVIDELNĚ PŮSOBÍ ZAHRANIČNÍ LEKTOŘI. JEDNÉ Z NICH - CHRISSY NELSON - PRÁVĚ V ČERVNU 2000 POBYT NA NAŠÍ ŠKOLE SKONČIL.

Dva roky v Čechách

Když jsem se setkala s Chrissy poprvé, přemýšlela o pobytu v České republice nejen proto, že slyšela o Praze během svého pobytu ve Španělsku, ale také proto, že někteří předci z její rodiny pocházeli z jižních Čech.

Chrissy, tak jaké byly ty dva roky ?

Život v cizí zemi se mi moc líbil. Jedním z důvodů, proč jsem přijela, byla má touha zkusit si něco takového. Chtěla jsem si prožít tuto zkušenost, než se trvale usadím, a to se mi podařilo. Tady v Evropě jsem mohla cestovat do několika dalších zemí, což bylo zajímavé. Nejvíce mě ale bavilo učení ve škole, někdy to bylo těžké, ale jinak to byla skvělá zkušenost.

Jaká je tvoje čeština ?

Když jsem přijela, tak jsem se chtěla učit česky soukromě, ale pak jsem to vzdala, protože práce ve škole bylo víc než dost, tak jsem jenom poslouchala. Rozumím poměrně dost, s vyjadřováním je to horší...umím si objednat smažený sýr a krokety a samozřejmě pivo...

Jedna chytrá věta praví, že pobytem v cizí zemi se člověk paradoxně dozví mnoho nejen o své vlastní zemi, ale také o sobě ...a co Češi?

Myslím, že to platí i v mém případě, jsem více samostatná, ale zároveň se nebojím požádat o pomoc druhé. Jeden z mých zajímavých postřehů je, že Češi se nezdají moc přátelští, ale když se jednou skamarádíte, je to přátelství pevné a je to bezvadné, chvíli to trvá. Váš smysl pro humor je dost černý, něco jsem se přiučila, tak jsem zvědavá, jak to bude vypadat po mém návratu.

Na co se nejvíc těšíš, kromě přátel, rodiny a angličtiny?

Asi na možnost jezdit autem. Mám ráda veřejnou dopravu, ale pohodlí osobního auta mi chybí. Ten pocit nezávislosti má něco do sebe. Taký se moc těším na našeho psa, jmenuje se Vincent a je to právoplatný člen naší rodiny.

S přáním pěkného léta a bezpečného návratu se těšíme na opětné shledání.

Rena Bumbálková

● **GOOD-BYE CRISSY** (vpravo – Amy Jacobson – USA – od 1. září do začátku prosince byla studentkou třídy VSA)

ČED není CHAT

Tato záhadná zkratka se stala srozumitelnou mnohým našim studentům. Jedná se totiž o společný program českého gymnázia, anglické školy v Lincolnu a dánského gymnázia v Haslevu.

Společným tématem je EVROPSKÁ UNIE, její rozšíření na východ, postoje a připravenost jednotlivců a organizací. První konference proběhla v Dánsku, na jaře 1999. Druhé kolo se konalo letos v únoru v České republice. Dvě desítky českých studentů hostily deset dánských a deset anglických studentů společně s jejich vyučujícími. Program byl více než nabitý. Exkurze v průmyslových a zemědělských podnicích střídaly besedy se zástupci odborů, minorit, beseda v Parlamentu. Dověděl jsem se o odlišné připravenosti pro vstup do EU, zákonech, které musí být schváleny, o prosperujících a méně prosperujících odvětvích a organizaci podniků. Největším objevem pro nás ale byla mizivá schopnost komunikace v angličtině, jen jeden podnik nám poskytl prezentaci v angličtině, americký Philip Morris. V závěru týdne skupiny studentů vypracovaly zprávy v angličtině, které byly doplněny snímky z digitálního fotoaparátu (lze najít na školní web stránce). Přestože to byl velmi rušný týden, naučili jsme se mnohému. Nezapomněli jsme ani na památky kutnohorské a pražské, na sport a kulturu.

Závěrečná konference se bude konat v příštím školním roce v Anglii. Protože mnozí ze studentů odmaturovali, budeme se těšit na zájemce z dalších tříd.

R. Bumbálková, Ch. Nelson, D. Nováková

Do kroniky školy nám napsali....

Školení jsem to přejmenoval
pro čas Děkují

Lída
Foucarová 4.11.99

Děle to tu moc milé,
příje, ať se všem slíbí

Václav
Kau

Škoda, že se nemohu dostat
do prvního dějného gymnasia

Máte můj (nad) respekt
Bz

Rudolf Jerminec
(AV ČR)

16.3.2000

Byl jsem tedy rád.
A Vy?

Jan L. L. L.
12.1.2000

Děkují za různé příjaty a nejhlavnější
tože, kterým jsem a těchto posud.
Hodně důležitých věcí všem děkuji
příje

Václav Vondrák
"TATÍČEK" Popelky, Anabely a dalších
2.8.00

To nezajímavější ze studentského časopisu SCHOLA NOSTRA

Postřehy z USA, příspěvky jsme pravidelně získávali od Dana Bilého, který celý rok studoval na americké střední škole.

LOS ANGELES -
BEVERLY HILLS A HOLLYWOOD BOULEVARD

Konzumní občasník

Vyřkne-li se „Los Angeles“, jednoznačně se každému vybaví „Hollywood“, hollywoodské hvězdy, filmové ateliery a obrovský nápis ve vysokých kopcích.

A koho by nezajímaly stopy hvězd v betonu? Vždyť málokdo má příležitost něco takového vidět. Tak pár řádků k tomu.

U nás televizním seriálem proslavená čtvrt' Beverly Hills je sídlem největších filmových boháčů. Nachází se v nádherném prostředí vysoko v horách. Před vstupem do této oblasti nás zlákal koupit si mapu, kde mají slavné hvězdy svá sídla - nebo spíš domov. Zde bydlí a do práce to mají (na americké vzdálenosti) vskutku jen za roh. V Beverly Hills žijí hvězdy zvůčných jmen, jako Tom Cruise, Bruce Willis, Antonio Banderas, Sharon Stone, Demi Moore, Pierce Brosnan, Axl Rose, Pamela Anderson-Lee, Chuck Norris, Tom Hanks, Brad Pitt, Tori Spelling - vzpomeňte, ta hraje v seriálu Beverly Hills, také Monica Lewinsky a jiní. Exkluzivní čtvrt' zdobí neodmyslitelné palmy, sytá zeleň a kouzelná hra barev exotických rostlin. Živé ploty většinou zakrývají jejich přepychové rezidence a jen zřídka zahlédneme různé typy nádherných staveb - jak v duchu supermoderním, tak neorenesančním, antickém či typicky americkým. Také se mi poštětilo zahlédnout Rolls Royce a 3 zaparkovaná Ferrari na jednom pozemku! Zakoupená mapa nás dovedla do blízkosti rezidence Sylvestra Stalona.

Nevím, která ze dvou rezidencí na samém návrší mu náleží. Obě jsou honosné a do kopce k nim vede jedna společná asfaltová cesta. Opět smaltovou značkou viditelně vypsáno „vstup zakázán!“ Totéž jsem zažil v Miami, kdy vstup na ostrov, kde má své výletní sídlo, je strážěn a umožněn jen na pozvání. V celém prostranství Beverly Hills pracují Mexičané. Uklízí a čistí ulice, starají se o zahrady a zeleň kolem nich. Těch květin! To je nádhera! A ten klid! Ta pohoda! Je to tam jak v pohádce! Nevadí, že jsme neviděli jejich rezidence. Stačí, že jsme poznali prostředí, ve kterém žijí. I to stojí za to!

Světznámá Hollywood Boulevard je nekonečná třída, kterou lemují obchody a nejrůznější lákadla. Procházíte se - doslova šlapete - po více než 2 500 jménech filmových herců, hereček, zpěváků, kapel či režisérů. Ve dlažbě jsou totiž vsazeny žulové hvězdy, lemované mosazí. Uprostřed hvězdy je ještě mosazný symbol, znázorňující, co kdo pro film znamená - zda je herec, produkční, či pracuje pro radio. Pod hvězdou je pak vypsána daná osobnost.

Třídě Hollywood Blvd dominuje Mann • s Chinese Theatre, postavený v čínském stylu. A před ním jsou ty proslulé stopy hvězd! Nápad Sida Graumanna, aby se velikáni filmového plátna po návštěvě svých galapremier v jeho exotickém kině takto zvěčňovali do měkkého cementu, pochází z roku 1927. Po prvních „stars“ - Mary Pickfordové, bratrech Marxových a Ritě Hayworthové - následovali další a další. Fred Astaire otiskl samozřejmě svou nohu a slavný představitel kovbojů, Tom Mix, dokonce přenechal „krok do nesmrtelnosti“ svému filmovému koni. Nikdo nevynechá otisky rukou, stopy a signaturu Marilyn Monroe, ani otisky ručiček tehdy ještě maličké Shirley Temple. Je tu na desítky autogramů největších hvězd nejen amerických, ale i evropských světového formátu, jako Sophie Loren či Marcella Mastroianni. Dodnes se zvěčňují do betonu slávy s největší poctou populární hvězdy současného filmu a každý si zde může najít svého příznivce.

Tak, jako režisér před premiérou svého filmu v Mann • s Chinese Theatre, tak jsme i my s jedním hollywoodským produkčním seděli přímo naproti tomuto kinu v restauraci Hamlet a sledovali ruch před kinem (mimochoďem, Theatre v Američtině znamená kino). Režiséři odtud sledují návštěvnost a vydrží tu vyhlížet celé hodiny. Třeba Steven Spielberg tu před premiérou seděl se ženou celých 8 hodin! Nám sice tak dlouho netrvalo, než jsme si pochutnali na pravé americké kuchyni, přesto jsme se od svého průvodce dověděli spoustu nejnovějších drbů ze zákulisí filmové branže! Ale to až ústně!

Dan Bilý

Je úterý 24. srpna a český národ usedá k televizi. Proč? Dnes se přeci běží finále mistrovství světa žen na 800 metrů a v něm Lída Formanová. Ano, nesmírně skromná rodačka ze Žlebů se dostala až do finále. Je odstartováno, lidem se zrychluje tep, vyprodaný sevillašský stadion bouří, náběh do cílové rovinky a Lída je čtvrtá. „V tu chvíli jsem si přála alespoň bronz“, svěřila se později. Avšak najednou neuvěřitelně zrychluje, vedoucí Mutolová viditelně nestačí, komentátor české televize rve jako pomínutý: „Lído, běž, běž!!!“ Poslední metry a v domácnostech výbuch nadšení, Lída to dokázala, je mistryní světa! A český národ může být hrdý, Lída je přece naše!

Konsumní občasník

Po proběhnutí cílem se Váš obličej proměnil ve velký otazník. Opravdu jste v tu chvíli nevěděla, zda jste skončila první?

V rovince jsem soupeřky musela obíhat až do čtvrté dráhy, a tak jsem na Mutolovou u mantinelu vůbec neviděla. Netroufla bych si v tu chvíli hádat, jak závod skutečně skončil.

Čekala jste tak výrazný úspěch po těch mnoha vleklých zraněních, které Vás během sezony pronásledovala?

Rozhodně ne! Pro mne by byla jakákoliv medaile velkým úspěchem. Nakonec to vyšlo na tu zlatou a jsem za to vděčná.

Kdy překonáte rekord své trenérky na 800metrů?

To je jeden z nejqualitnějších výkonů v historii atletiky, zvládne ho ojedinelá závodnice za zcela mimořádné shody všech příznivých okolností. Uvidíme, pokud mi vydrží zdraví, tak za dva, tři roky tvrdé práce budu na takový rekord možná pomýšlet.

Jak na Vás působila v den závodu atmosféra na vyprodaném sevillašském stadionu?

Ten den se zrovna běželo finále mužů na 1500 metrů se španělskými atlety Estévezem, Cachem a Diazem. Tudiž bylo hlediště zaplněné do posledního místečka a lidé až neuvěřitelně bouřili. Nebylo slyšet vlastní slova a v takovéto atmosféře si každý atlet uvědomí důležitost závodu a je to velice skličující. Musím se přiznat, že jsem byla ráda, když už jsem to měla za sebou.

Co říkáte na návrat Jana Železného? Souhlasíte se mnou, že je to atlet s velkým A?

Musím říci, že mnoho atletů by se vůbec nevrátilo, měl to opravdu velice těžké. On sám se mi svěřil, že této bronzové medaile si cení více, než těch předešlých zlatých. Myslím si, že by zasloužil veliký obdiv.

Nedávno jsme měli možnost Vás vidět na ligovém fotbale na stadionu pražských Bohemians. Je fotbal Vaším koníčkem?

Já mám ráda všechny sporty. Ale zase raději nežli fotbal mám hokej. Toto byla spíše náhoda, protože já mám na Bohemce známého a ten mne pozval.

Je těžké najít po takovémto úspěchu ještě motivaci?

Člověk si musí vždy najít nový cíl, kterého se bude snažit dosáhnout. Teď jsou přede mnou olympijské hry v Sydney. Když jsou úspěchy, tak se motivace hledá snáz, než když stále prohráváte.

Mnoho sportovců se nechalo slyšet, že sport je jako droga. Jak je to u Vás?

Je to fakt. Já když jsem na dovolené a pár dní nic nedělám, tak se cítím taková unavená a malátná a musím si jít alespoň zaběhat.

Tomáš Syrovátka

Naše tvorba

Kristina Struhárová

Nechci být jabloní
Chci být vysokým topolem
Nechci se prohýbat
Pod svým těžkým plodem
Chci být větru
A slunci přítelem
Guillaume

Pásmo II

Gymnázium Kutná Hora

Probudila jsem se
sejdu dolů

topinky na talíři

jím

zní radio

nevnímám

jedu autobusem

čtu

copak Františka se zlobí

zajímavé

začalo pršet

moknu

do trávy padají perly

okouzluje mě

vidím okrouhlý kanál

šlápnu

píšu anketu

uvidíme

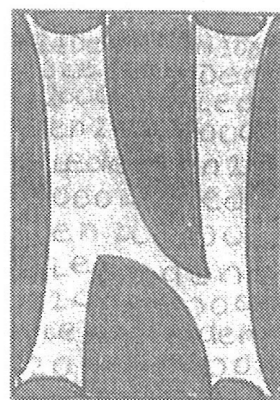
jdu na oběd

jím

Guillaume

(z cyklu „Můj den“)

č. 4

ostra

Konzumní občasník

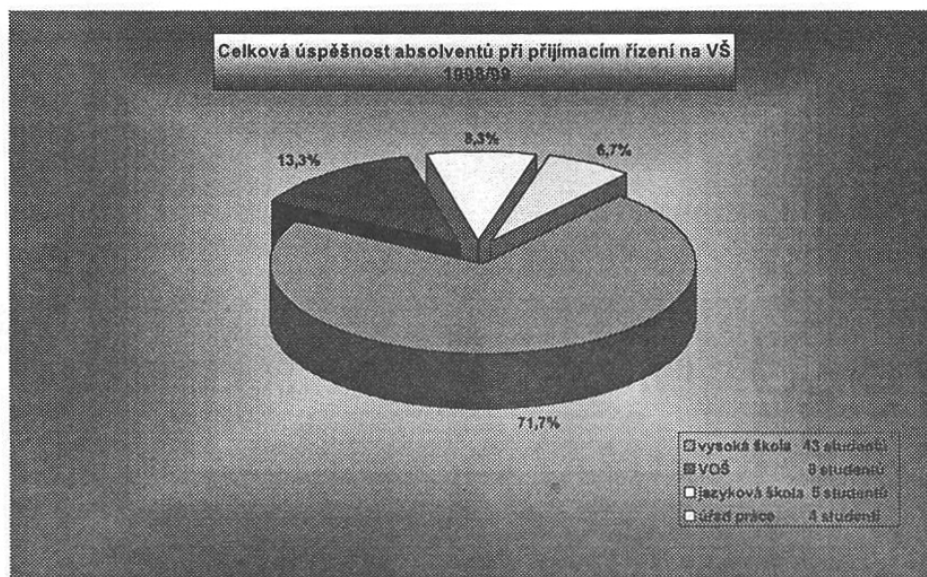
Souhrnná statistika tříd za školní rok 1999/2000

2. pololetí školního roku

Třída	žáků	hodnocení			Průměrný pospěch	Absence na žáka celkem	třídní učitel
		V	P	S			
C1.A	30	2	28	-	2.167	60.10	Mgr. Novotný Petr
C1.B	31	1	28	2	2.276	53.80	Mgr. Šorčík Václav
C2.B	31	1	24	4	2.483	51.38	Mgr. Šimůnková Alice
C2.C	32	1	29	1	2.232	74.62	Bc. Kamenářová Markéta
C3.C	28	4	19	-	2.213	96.46	Mgr. Potůčková Hana
S6.A	28	6	21	-	2.087	64.07	RNDr. Příhodová Jana
S6.B	19	1	15	1	2.306	43.42	Mgr. Viktorová Hana
S7.A	28	1	26	1	2.146	41.60	Mgr. Krepperová Marie
S7.B	26	4	22	-	2.201	40.30	RNDr. Randíková Jana
V1.A	29	13	16	-	1.635	35.00	Mgr. Melcer Martin
V2.A	30	11	19	-	1.736	53.53	PhDr. Nováková Drahom.
V3.A	27	17	10	-	1.467	29.14	Mgr. Roudná Marie
V4.A	30	8	21	1	1.792	21.03	Mgr. Vepřková Dana
V4.B	30	4	25	-	1.979	63.80	Mgr. Vančurová Vanda
V5.A	25	5	18	2	2.049	42.60	Císař Vladimír
V5.B	22	7	13	2	1.853	55.81	Mgr. Rudolf Zbyněk

Legenda

V - prospěl s vyznamenáním
D - prospěl velmi dobře
P - prospěl
S - neprospěl

Témata písemných maturitních prací pro školní rok 1999/2000

1. Tento člověk se zapsal do českých dějin. (Výklad nebo esej)
2. Sem se chci stále vracet. (Vyznání krajíně s prvky líčení)
3. "Vypadá to jako skládka, jsou to Čechy- domov můj!" Jiří Dědeček (fejeton)
4. „Moudrost je porozumění sobě a světu. Není možné vynechat ani jedno, ani druhé.“ Miroslav Holub (Úvaha)

UKÁZKA JEDNÉ Z NEJLEPŠÍCH MATURITNÍCH PRACÍ.

Autor: Kateřina Skřivánková S7A

Téma: Sem se chci stále vracet - líčení

Zbraslavicko, můj krásný, milý, věrný kraji! Vždy při ruce, když mi svírá srdce ledová ruka úzkosti a není nikoho, kdo by pomohl a poradil, vždy nádherné, když smutek drtí jako kovadlina a čtyři stěny pokoje hrozí zřít se a pohrbit mé ubohé tělo mezi troskami. Jakou úlevnou, sladkou náplastí je potom procházka přírodou, jež vždy znovu přijímá svá nezdárná dítka, která ji v touze po pohodlí opustila a odešla od ohňů do města. Sobectví, zlost a všední starosti odplouvají a já jdu

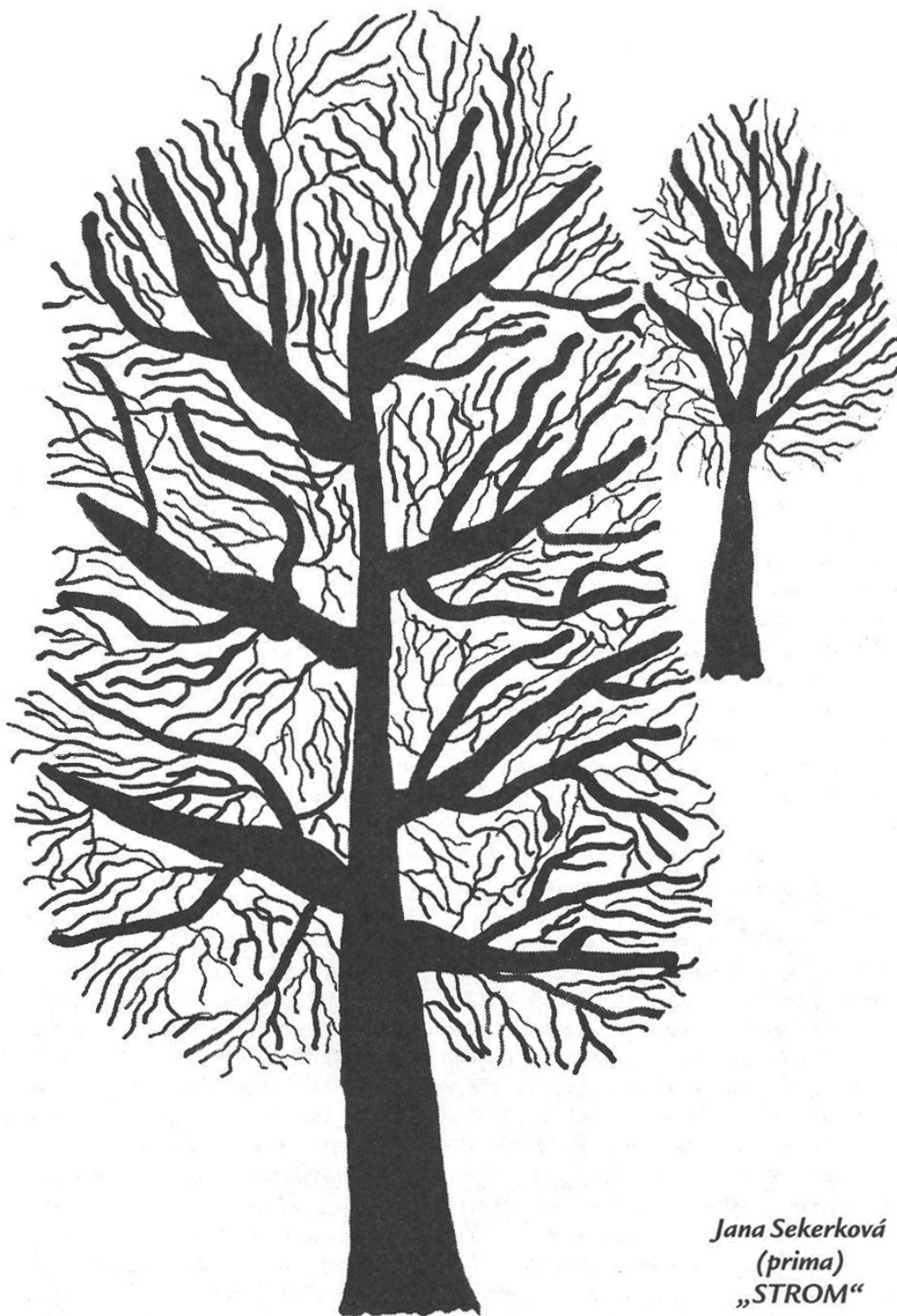
S lehkostí, která mě zaráží i fascinuje znovu a znovu, tančím mezi stromy. Staleté duby se moudře usmívají bláznivým kouskům mladého děvčete. Vědí, co vím i já, ale vědět nechci - zestárneš, zmoudříš, zpomalíš. Nebude to dlouho trvat a ty se budeš šourat na sluníčku pomocí hole a vnoučátek. Můžeš jim vyprávět o svém tanci v odpoledním slunci - věřit nebudou. Aťsi, dupne si mládí, teď jsem já a příroda. Po nás ať přijde potopa! Můj dobrý přítel slunce se přidává k tanci a vyzývá ke hře na honěnou. Jak sladká je nevědomost mládí! Zrádné stíny se mihotají mezi lesními velikány jako pozlátka štěstí a svádí k bezstarostnosti. Les vábí, láká - nejde, nejde odolat, rozum jde stranou a srdce je jak nezvedné hříbě, vzrušeně poskakuje a burácí. Paseky, prohráté horkými polibky slunce, přitahují jako magnet - pojd', posad' se, pohov si! „Bojím se lesa“. V poledním lese kdo miluje, srdce své neunes“, varuje Fráňa Srámek a já zvolňuji své zběsilé tempo, leč rarášek uvnitř ponouká a navádí: „Hloub, hloub do lesa, u Hetlína rostou ostružiny, černé jako smola, jako studna, kde na dno nedohlédneš, vzhůru, vzhůru!“ Ach, vrtkavosti mládí, zase podléháš falešným slibům, ale u hájenky je klid a ptáci zpřijemňují lesní pohodu koncertem písní. Dvě pěnkavy přilétají blízko, téměř na dosah. Loudilky, čekají, zda černýma očima (černýma jako smola, jako studna, kde na dno nedohlédneš!) prosebně přimhouřenýma nevytáhnou něco k snědku. Jak chudý je osamělý poutník, milé přítelkyně, nic nemám - a přelétaví ptáčky mě okamžitě opouštějí, štěbetající v korunách smrku cosi o zradě. Přes cestu náhle přeběhne veverka, zvědavě otáčí rezavou hlavičku, ale chytit se nedá, kdepak, co jsou všechny poklady světa proti svobodě! Hbitě šplhá po žebříku větví a brzy mizí za hradbou stromů. Zklamaně odvracím hlavu od pokryteckého lesa a chystám se na cestu zpátky, tentokrát raději ovšem přes pole...

Nejde než zastavit se a obdivovat. Městečko položené v klínu kopců, držící se zuby nehty a každoročně bojující s přírodou o kousíček místa, potřebného k zachování života. Domky z té dálky vypadají jako kostky z dětské stavebnice a silnice šplhající ke kostelu jako směšná stříbrná stužka. Ale my víme, na kterém nároží se schází mládež na večerní sedánky pod lipami, který plácek skýtá útočiště mladým milencům, kde nejraději vysedávají babičky, jejichž jediným zájmem je dění v obci a kterým se omladina vyhýbá, „aby nepřišla do řeči“. Víme, že v koloniálu za kostelem mívají občas zkažené ovoce, že pekař na náměstí nikdy neosiď, že škola by potřebovala novou střechu a že jsme ve fotbale zase prohráli s Kácovem. Co se tady upeče, taky se sní a problémy i starosti sdílíme společně se sousedy. Pláč i smích jsou nedílnou součástí každodenního života, ale lidé nenaříkají. Jsou zvyklí na jinačí boj, když v zimě zapadnou silnice a nejde se dostat do práce, když se protrhne hráz rybníka a zaplaví desítky chalup, když zase bylo sucho a obilí je málo...no, možná, že tyto starosti už do moderní doby nepatří - mládež se schází s důchodci v hospodě u piva, milencům vždy někdo zapůjčí „kvartýr“, (stačí kamarádovo auto nebo, když je teplo i mez) a supermarket předčí koloniál i pekařství. Kouzlo starých časů však zůstává, stačí se v noci, když lidé spí, projít uličkou od náměstí ke kostelu a hned jsme o sto let zpátky.

Okolí kopce, tvářící se povýšeně a nepřátelsky, jen pohrdavě mlčí. Pozemské věci jsou jim vzdálené, ony mají jiné starosti-třeba jak letos namíchat koktejl barev a vůní, aby přivábily pozornost slunce, které zatím lícoměrně flirtuje se zbraslavickými zahrádkami. Květiny (zejména na sedmikrásky, zvonky, kopretiny a na podzim ještě jedovaté ocúnky) závistivě pokukují po úspěšnějších kolegyních ve městě a snaží se ze sluneční lázně sebrat maximum, vždyť včely a čmeláky zajímá hlavně vůně a barva a získat je na svazích, když oči bičuje déšť, je tak složité! Kdepak, příroda se s nikým nemazlí a vyhovět jejím tužbám vyžaduje spoustu trpělivosti a síly, což potvrzují šípky a hlohy, které svými rudými hlavičkami vyzývají živly na souboj. Tak pojd', naše kopí jsou pevná a jezdcí obratní, my vyvážneme, přežijeme, jsme silnější než člověk! A země se smiluje nad zkoušenými dětmi a poručí větru, dešti, aby šly burácet a ničit chvíli jinam. „Opustíš-li mne, nezahynu, opustíš mne, zahyneš“, zpívá příroda a nabádá k poslušnosti...

Náhle jako blesk udeří vzpomínka na dětství a oči začnou divně pálit. Ne, nejde si pomoci, cítím letní žár a vůni lesních jahod, slyším smích kohosi blízkého, milého, ale kdo to je, snad lesní skřítek, možná přelud, sen na který každou noc toužebně čekám. „Dědečku“, slyším se volat, houpačka létá nahoru a dolů a potok zpívá a bublá. Bosé nohy na ještě studené trávě, věneček z pampelišek a výlet k rybníku, to bylo dávno, snad v minulém životě. Zmatený slepýš, ještěrka na skalce - „Vidíš, támhle je rehek?“ - barevný ptáček, netopýr v ložnici („ať se ti nezaplete do vlasů!“ - stará pověra, mají přece radar a bál se víc než já), kouř z táboráčku u potoka a teď už jen slané nadělení. Nevzpomínej, bude ti smutno (teprve, až ti ujede vlak s někým, na kom ti záleželo, teprve tehdy pochopíš, že jste si vlastně chtěli říct spoustu věcí, ale že nebyl čas. A ty si říkáš: „vždyť se za nedlouho vrátí.“ A pak se probudíš do rána, ve kterém z vůně květů zbylo pramálo, do rána, o kterém víš, že čas už nikdy nevrátíš..), tohle ne! Musím si zapamatovat, děda už není, houpačka spadla a potok vyschl. Pohádka dětství skončila.

Nebe se zatáhlo a zdá se, že bude pršet. Je čas k návratu. Doufejme, že bude líp. Houpačka půjde spravit a koryto potoka se zase naplní. Vysvitne slunce a pohladí zmučenou zemi, vysuší svahy a vykouzlí úsměv. Mé Zbraslavice budou dál stát a čelit všemu a já se vrátím, neboť - opustíš-li mne, nezahynu, opustíš-li mne, zahyneš.

Jana Sekerková
(prima)
„STROM“

Středoškolská odborná činnost

Středoškolská odborná činnost je soutěží s dlouhou tradicí. V letošním roce se uskutečnil již její 22. ročník. Soutěží se celkem v šestnácti oborech, takže mají možnost změřit výsledky svého bádání nejen studenti gymnázií, ale i všech typů odborných škol.

Předpokladem je odevzdání samostatné odborné práce, která se může stát východiskem dalšího bádání. Tato práce musí odpovídat i po stránce formální požadavkům kladeným na vědeckou studii. Práci obhajují studenti nejprve ve školním kole a na základě hodnocení odborné komise jsou nejlepší z nich doporučeny do kola oblastního.

Školní kolo SOČ se na naší škole uskutečnilo v březnu a své práce zde obhajovalo celkem 10 studentů. Do dalšího kola byla doporučena práce A. Němcové „Zvířata v ohrožení“ a P. Bartoše „Obec Suchdol za první republiky“. Oblastní kolo se konalo v květnu v Berouně, kde byly práce obou našich studentů oceněny čestným uznáním. Za jejich dobrou reprezentaci naší školy jim děkujeme.

Alice Šimůnková

UKÁZKY USPĚŠNÝCH SEMINÁRNÍCH PRACÍ:

Téma seminární práce: Obec Suchdol za první republiky (1918- 1938)

Zpracoval : Pavel Bartoš

Úvod

Tématem této seminární práce je veřejný život v mé rodné obci Suchdol za první republiky se snahou zasadit události v obci do rámce celostátního dění.

Práce je rozdělena na čtyři části:

- 1. Formování republiky (1919 - 1923)*
- 2. Léta prosperity (1924 - 1929)*
- 3. Hospodářská krize (1930 - 1933)*
- 4. Od hospodářské krize k Mnichovu (1934 - 1938)*

Na začátku každé kapitoly jsou uvedena důležitá fakta, jež ovlivnila chod a postavení republiky, a po té následují události a rozhodnutí zastupitelstva obce Suchdol.

Jako výchozí materiál mého studia pro získání přehledu o dění v první republice jsem použil knihu Dějiny zemí Koruny české II (Nakladatelství Paseka, 1992) a Kroniku českých zemí (Fortuna Print, 1999). V knize Kutnohorský (Krajský dům v Praze, 1960) jsem se seznámil s historií regionu (v kapitole Kutnohorský v pravěku od Bohumila Hanuše a Z dějin města Kutné Hory a okolí od Jaroslava Bílka a Lubomíra Vaňka). O historických pramenech v Okresním archivu v Kutné Hoře jsem se dozvěděl z Průvodce po archivních fondech a sbírkách (Okresní archiv v Kutné Hoře). Poté jsem čerpal především z kroniky Pamětní kniha obce suchdolské 1888 - 1939 a k doplnění informací mi posloužil inventář Okresního úřadu v Kutné Hoře uložený v Okresním archivu Kutná Hora a Protokoly o schůzích obecního zastupitelstva 1911 - 1940.

První republika a její vznik patří rozhodně k nejvýznamnějším obdobím české historie. Náš národ i přes různé obtíže dokázal, že má právo na svůj vlastní stát a že je schopen v konkurenci národů díky svým schopnostem obstát. Češi a Slováci byli ochotni pro ideu svého státu položit řadu obětí, ale přesto, i možná právě proto, byli hrdi na to, že mohou být jeho občany.

Tato hrdost se dnes pomalu vytrácí a lidé často upadají do apatie, a proto bychom se mohli inspirovat v nadšení, díky němuž Československá republika překonala i problémy, jež přišly po samém vzniku republiky a během dvaceti let své existence se vypracovala mezi hospodářsky nejsilnější státy světa a na sklonku svého bytí byla posledním demokratickým státem střední Evropy.

Stručná historie obce Suchdol

V písemných pramenech najdeme první zmínku o Suchdole ve 13. století, kdy jeho prvním známým majitelem byl Radslav ze Suchdola, avšak oblast Suchdola byla osídlena již v době neolitu. Důkazem jsou archeologické nálezy keramiky a nástrojů patřících mladšímu období volutové keramiky. Tyto nálezy byly uskutečněny roku 1956 na parcele č. 231/6.

Suchdol byl již od svého vzniku převážně zemědělskou obcí, která těžila ze své výhodné polohy nedaleko hornického města Kutné Hory. Zde nacházel Suchdol i okolní vesnice dobré bydliště pro své zemědělské produkty, po kterých v té době byla velká poptávka. Tato skutečnost umožnila další rozvoj obce. Významným počínem bylo vybudování kostela Svaté Markéty a fary. Tím se obec odlišila od okolních vesnic a začaly se zde vytvářet předpoklady k nabývání rázu městečka.

Do doby třicetileté války je suchdolský statek velice výnosný a je o něj veliký zájem mezi měšťany i šlechtici. K suchdolskému statku patřila tvrz, zmíněný kostel a fara, pivovar, 14 rybníků, okolní lesy a 18 selských a chalupnických statků. Dále Suchdol vlastnil právo pořádat týdenní i výroční trhy. Za třicetileté války byla Švédy vypálena část obce, zničeny rybníky, vyplundrovány statky i pevnost a obyvatelstvo bylo rozehnáno. Po této ráně se Suchdol těžko vzpamatovával. Zdevastovaný Suchdol koupil Jindřich Volf Berka z Dubé, který investoval do oprav Suchdola velkou částku peněz.

Za první republiky dosáhla obec Suchdol značného rozkvětu. Velikost obce se téměř zdvojnásobila. Během let 1921 až 1930 bylo postaveno 44 budov.

Historii obce se ve své knize Dějiny obce Suchdola - Od nejstarších dob - do roku 1948 věnuje Dr. Emanuel Janoušek.

1. FORMOVÁNÍ REPUBLIKY (1918 - 1923)

Nově vzniklý československý stát, vyhlášený 28. října 1918, musel zmobilizovat všechny své síly pro boj o Těšínsko, obsazené Polskem 31. října 1918, a Slovensko, na které si stále dělalo nároky Maďarsko. Další problém se objevil, když čeští Němci vyhlásili vznik provincií Deutschböhmen, Böhmerwaldgau, Sudetenland a Deutschsüdmähren. Československý stát udržel své hranice a prostřednictvím smluv mu byly zaručeny. V roce 1919 byla podepsána mírová smlouva s Rakouskem v Saint- Germain- en- Laye a s Německem ve Versailles. Byl vydán zákon o pozemkové reformě a uskutečněna měnová reforma a komunální volby. V roce 1920 byla přijata ústava Československé republiky a na jejím základě byly vepsány volby do poslanecké sněmovny, senátu a volba prezidenta.

První poválečné sčítání lidu proběhlo v Suchdole 16. až 18. února 1921. Provedl je Zdeněk Hájek a bylo zjištěno, že Suchdol čítá 76 domů, 122 bytových stran a 534 obyvatel s vyznáním římskokatolickým, československým, československým, židovským a bez vyznání.

15. až 16. června 1919 proběhly první poválečné komunální volby, které měly nastínit politické nálady obyvatelstva. Tyto volby ve státním měřítku vyhrála sociální demokracie (30% hlasů), druhé místo obsadila agrární strana (21% hlasů), třetí místo náleželo společenství socialistů a strany pokrokové (16% hlasů). V Suchdole se volby uskutečnily bez účasti agrární strany, která nepodala včas kandidátní listinu. Z kroniky nelze přesně vyčíst jména stran, které se voleb zúčastnily, a tak pouze víme, že se voleb zúčastnila strana sociálně demokratická a že získala pět kandidátů. Přehled členů zastupitelstva zvolených v komunálních volbách v Suchdole v roce 1919 je přílohou č.1 této seminární práce. V Suchdole byly ustanoveny tyto komise: aprovizáční, osvětová, hospodářská, stavební, zdravotní finanční a elektrická. V roce 1922 dochází k rezignaci 11 členů zastupitelstva a 6 náhradníků. V té době bylo zastupitelstvo obce patnáctičlenné. Následně byly zvoleni noví členové obecního zastupitelstva a náhradníci. V následujícím roce 1923 proběhly 27. května volby do obecního zastupitelstva. Z kroniky pouze víme, že zvítězila strana agrární.

V roce 1920 proběhly v dubnu v Československé republice volby do poslanecké sněmovny a senátu. Zatímco celostátně zvítězila sociální demokracie (25.7% hlasů) a jako druhá se umístila lidová (11,3% hlasů), v Suchdole tyto dvě strany obsadily pouze třetí a čtvrté místo. Nejvyšší počet hlasů získala strana národně sociální a jako druhá se umístila strana agrární. Výsledky parlamentních voleb v Suchdole jsou uvedeny v příloze č.2.

Den vzniku republiky, 28. říjen 1918, byl oslaven v Suchdole průvodem spojeným s proslovem kaplana Josefa Maria Ulricha o porobení Čechů po Bílé hoře. Z kroniky se dozvídáme o ustanovení jednoty Sokol v Suchdole dne 15. prosince 1918. Dne 13. dubna byly okrašlovacím spolkem vysazena lípa Wilsonova U křížku a Masarykova lípa před Snížkovou zahradou. Prvního května téhož roku byl poprvé oslavován první máj jako státní svátek spojený s průvodem do Kutné Hory, 5. července upálení mistra Jana Husa a 18. října první výročí vzniku Československé republiky. Oslavy vyvrcholily divadelním představením „ Pro tatíčka Masaryka „. Neméně významnou společenskou událostí pro obec Suchdol byl i manifestační průvod republikánské strany československého venkova konaný dne 29. května 1919. Slavnostní ukončení průvodu se konalo v Kutné Hoře. Dne 7. března byly oslaveny sedmdesáté narozeniny T.G. Masaryka dětskou akademií, při níž účinkovali žáci suchdolské školy. Pro Suchdol byl dále velice významný den 15. června 1920, kdy Suchdol navštěvuje prezident Masaryk. Rok 1920 byl také ve znamení návratu legionářů. 6. října 1921 byl odhalen pomník k počtě padlých vojáků ze Suchdola za světové války. Za tři dny se konala slavnost „Odhalení pomníku“, při níž bylo vybráno 1984 korun a tím částečně uhrazeno suma 5 600 korun za výrobu pomníku. V květnu 1923 navštívili Suchdol slovenští učitelé a na jejich počest byl pořádán slavnostní oběd. 7. ledna 1920 byl schválen osvětový okrsek pro Suchdol, Bořetice a Dobřeň a příspěvek na něj ve výši 130 korun. Dále bylo vyhrazeno 230 korun z rozpočtu obce na rok 1920 na lidové přednášky. Jednota Sokol v roce 1920 uspořádala dvě přednášky a její dramatický kroužek sehrál čtyři divadelní představení ve prospěch školy. V roce 1921 byla v obci uspořádána sbírka pro hladovějící v Rusku.

Zastupitelstvo věnovalo pozornost i otázkám zdravotnictví. V březnu roku 1920 bylo zastupitelstvem obce usneseno zřídit samostatný zdravotní obvod v Suchdole. Ordinance lékaře byla umístěna na zámku.

Ze zápisu usnesení obecního zastupitelstva z roku 1918 se dozvídáme o zvolení členů první hospodářské rady. Následující rok byla zvolena druhá hospodářská rada a třetí hospodářská rada z politických stran, v níž byly zastoupeny strany agrární, sociálně demokratická a národně sociální. Jména členů hospodářských rad obce Suchdol jsou uvedena v příloze č.3.

12. března 1919 byla přijata smlouva o mzdách a požitcích zemědělského dělnictva a deputátníků pro kutnohorský okres, která měla řešit sociální situaci dělnictva a platnosti pro deputátní dělníky od 1. března 1919 a pro ostatní dělníky od 12. března 1919. V roce 1921 si obec vydělala 5743 korun prodejem ovoce. V roce 1922 byl proveden příděl půdy z malešovského velkostatku o výměře 2667,12 ha. Celkem se přihlásilo 1090 žadatelů o příděl půdy. Bylo vyhověno 642 žadatelům a průměrný příděl činil 101 arů. O půdu ze suchdolského velkostatku o výměře 176 ha požádalo 225 lidí, z nichž 90 bylo ze Suchdola a zbytek z okolních vesnic. Příděl půdy dostalo 129 žadatelů o průměrné výměře 70 arů. Rozpočty obce Suchdola z let 1919 až 1923 jsou uvedeny v příloze č. 4.

2. LÉTA PROSPERITY (1924 - 1929)

V tomto období dochází k hospodářskému růstu a snížení nezaměstnanosti. Naopak vnitropolitická scéna byla poměrně nestabilní a roku 1925 a 1929 byly vypsaný předčasné parlamentní volby, v nichž zvítězila strana agrární a předsedou vlády se stal Antonín Švehla a po něm František Udržal. Dne 27. května 1927 byl T. G. Masaryk opět zvolen prezidentem Československé republiky. K vládní krizi v tomto období přispěla i řada afér, které vedly ke jmenování úřednické vlády Černého. Dne 26. března 1926 dochází ke zreformování Národní obce fašistické. V zahraniční politice dosáhla Československá republika několika úspěchů. Mezi ně patří například znovuzvolení Dr. Edvarda Beneše dne 26. září 1925 za člena rady Společnosti národů.

Dne 22. května 1927 proběhly v Suchdole volby do obecního zastupitelstva, v nichž zvítězila strana národně sociální. Výsledky komunálních voleb v Suchdole z roku 1927 jsou uvedeny v příloze č. 5. Dne 2. května 1928 bylo schváleno odloučení obce Vysoká od Suchdola bez jakéhokoliv nároku na náhradu.

Dne 2. prosince 1928 se konaly volby do okresního a zemského zastupitelstva. O parlamentních volbách roku 1925 a 1929 se kronika nezmiňuje.

Suchdolský kronikář se v tomto období zmiňuje o řadě oslav, z nichž stabilně byl slaven 28. říjen a narozeniny prezidenta republiky T. G. Masaryka. Dne 27. září 1929 proběhla oslava tisícího výročí sv. Václava. Bylo sehráno i několik divadelních představení při různých příležitostech, např.: dne 11. března 1928 hra „O Tomášovi“ od Brauna na počest narozenin prezidenta (z výtěžku byly zakoupeny busty Tyršova a Füngerova a darovány Sokolu), dále pak 23. června 1928 divadelní představení „Krakonoš a kmotr Kalous“ sehrané školními dětmi.

Seminární práce z biologie Zvířata v ohrožení.

Zpracovala: Alžběta Němcová

Úvod

K napsání této seminární práce mě inspirovala příhoda, která se stala před třemi roky v Městských lesích a rybnících Kutná Hora (dále jen MlaR KH).

Jeden z dělníků porazil strom, ve kterém měl hnízdo vzácný datel černý. Naneštěstí byla zrovna doba vyvádění mladých a v hnízdě se nacházelo několik ptáčat. Vyděšení rodiče své potomky v panice opustili. Mláďata zůstala napospas svému osudu. Zachránit se je díky neinformovanosti dělníků nepodařilo. Spojit se s někým, kdo by vám podal informace o nejbližším odborníku, je takřka nemožné. Malé datly to stálo život. Lesníkům se nakonec podařilo získat adresu na záchrannou stanici živočichů v Pavlově u Ledče nad Sázavou. Od té doby doby putují všichni poranění živočichové právě tam.

Proto jsem se rozhodla napsat seminární práci o národní síti záchranných stanic působících v České republice. Chtěla bych popsat způsob práce stanic. Seznámit s již existujícími záchrannými programy na ochranu živočichů. Dále bych se zaměřila na popis fungování stanic v Pavlově- podmínky, výsledky práce.

Národní síť záchranných stanic pro handicapované volně žijící živočichy

Národní síť záchranných stanic pro handicapované volně žijící živočichy

Záchranné stanice sdružené v národní síti mají vyčleněná území, na kterých zodpovídají za rychlost a vysokou odbornou pomoc všem nalezeným volně žijícím živočichům. Nejstarší stanicí založenou na území naší republiky je stanice v Bartošovicích na Moravě. Aktivita tamních ochranářů nezůstává bez odezvy, a tak začaly vznikat další a další stanice, jejichž cílem je pomáhat volně žijícím živočichům. Tyto stanice provádí různé záchranné programy, snaží se dle svých možností seznámit širší veřejnost se svou činností. To je velký problém, se kterým se potýkají všechny stanice. Jedinou státní stanicí je stanice ochrany fauny Pavlov. Ostatní jsou soukromé, nebo působí v rámci nějaké organizace či spolku. Nezřídka se stává, že se podaří zajistit peníze pouze na chod stanice a na reklamu a propagaci již nezbyvá dostatek financí. To je jistě velká škoda, o existenci stanic ví pouze úzký okruh odborníků a nadšenců. Pracovníci stanic jsou si vědomi tohoto nedostatku, a tak se alespoň snaží provádět osvětu a přes problémy se daří udržovat vysokou kvalitu práce stanic - působí zde skutečně odborníci s dlouholetými zkušenostmi.

Od roku 1997 se podařilo zvětšit působení národní sítě na cca 84% území České republiky.

Záchranne stanice pro handicapované volně žijící živočichy:

1) Zajišťuje pomoc dočasně handicapovaným živočichům a umožňují tak jejich plnohodnotný návrat do přírody. Stanice se nezabývají záchranou společenských zvířat (psy, kočky apod.)

2) Stanice především:

a) Pečují o nalezená opuštěná mláďata, připravují je na plnohodnotný život v přírodě a poté je vypouštějí zpět do přírody.

b) Pomáhají nalezeným, vlivem klimatických i dočasných zdravotních problémů oslabeným živočichům s návratem do přírody.

c) Léčí nalezené zraněné živočichy.

d) V rámci možností provádějí záchranné transfery ohrožených živočichů (přenosy ohrožených ptačích hnízd, přenosy chráněných měkkýšů a raků z vypuštěných vodních nádrží, hnízd čmeláků a mravenců apod.)

Stanice ochrany fauny Pavlov

-je zařízením AOPK ČR, které se věnuje několika programům druhové ochrany ohrožených živočichů. Ráda bych teď popsala jednotlivé programy, kterými se tato stanice zabývá. Všechny programy jsem si vyzkoušela na vlastní kůži a mohu konstatovat, že se jedná o práci zajímavou a velmi inspirující.

K praktickému programu záchrany přidávám ještě popis jednotlivých živočichů, tak, jak se o nich zmiňuje odborná literatura.

1) Program ochrany vydry říční

-výzkum rozšíření a početnosti, příčin ohrožení, problematika škod způsobených na rybím hospodářství, chov a reintrodukční program.

2) Program ochrany sokola stěhovavého a raroha velkého

-ochrana a podpora divoké populace, chov a reintrodukční program

3) Program ochrany ohrožených druhů sov

-podpora populací sovy pálené, syčka obecného a puštika bělohlavého, vyvěšování hnízdních budek a podpora divoké populace, vypouštění divokých mláďat

4) Péče o handicapované živočichy

-zajištění péče o raněné, zesláblé či mladé jedince chráněných živočichů a jejich návrat do volné přírody.

Výstavba stanice začala v r.1990 rekonstrukcí objektů bývalé brusírny skla, obnovením zaniklého rybníka a výstavbou prvních výběhů a volier. Po čtyřech letech stavebních prací jsou areálu stanice na ploše téměř 3 ha k dispozici prostorné přírodní výběhy pro vydry, karanténní kotec, voliéry, ošetřovna, přípravná krmiva, hospodářské zázemí, ubytování pro návštěvníky a brigády a služební byt pro pracovníky stanice.

Stanice je v období od 1.5. do 30.9. přístupná v omezeném množství i návštěvníkům- milovníkům, ochráncům přírody, obyčejným turistům... Stanice však nebyla v žádném případě konstruována pro velký počet návštěvníků. To by s ohledem na chovaná zvířata nebylo ani možné. Přesto se ve stanici nachází mnoho zvířat, které jistě ve volné přírodě nepotkáte a stanici se vyplatí navštívit. Můžete se zde například setkat s ochočenou samičkou lišky, či filmovou hvězdou- jedním z vydřích samečků. Tomuto samečkovi byl uměle změněn biorytmus, a tak ho můžete spatřit i za bílého dne, jak si hraje se svým ošetřovatelem. V létě roku 1999 získal sameček dva nové vydří kamarády (samečka a samičku). Trojice vyder se stala předmětem výzkumů. Jedna z vyder je ochočena, zbývající dvě jsou polodivoké. Pracovníci stanice nyní zkoumají, zda se sameček přizpůsobí polodivokým druhům, nebo jestli tomu bude naopak. Součástí prohlídky je i ukázka letu a výcvik dravců.

Program ochrany vydry

Vydra říční patří v Evropě mezi nejohroženější savce, proto se stala symbolem Evropského výboru ochrany přírody. V řadě zemí již byla vyhubena a ve většině evropských států patří mezi vzácné a přísně chráněné druhy.

Tuto situaci způsobilo především:

- lov pro kožešinu a pronásledování pro škody způsobené na rybách
- regulace a napřimování vodních toků
- ubývání přirozené potravy v důsledku znečištění vodních toků
- úmrtnost způsobená autoprovodem
- ztráta schopnosti rozmnožování způsobená cizorodými látkami v potravním řetězci (PCB, pesticidy.)

Všechny negativní vlivy způsobily, že vydra, původně u nás rozšířená po celém území, obývá dnes jen Šumavu, jihočeskou rybníční oblast, část Českomoravské vrchoviny a Beskydy. Na tomto území žije maximálně 350-400 zvířat.

Úkolem programu ochrany vydry říční je sledovat rozšiřování a početnost tohoto druhu, poznat zatížení naší vydří populace cizorodými látkami a odstraňovat postupně příčiny, které u nás vedly k mizení vydry.

Tam, kde se povedlo odstranit všechny negativní vlivy, je možné podpořit šíření vyder tzv. reintrodukci, tzn. vysazování v zajetí odchovaných nebo v přírodě odchycených zvířat do nových oblastí.

V dnešní době se na stanici nachází 12 chovných zvířat. Za celou dobu existence stanice tudy prošlo 21 vyder. Pouze 3 z nich uhynuly na následky zranění, podchlazení či otravy. 4 vydry se podařilo úspěšně vypustit

na nová stanoviště. Zbývající tři vydry byly vyměněny za jiná zvířata nebo odkoupeny jinou stanicí. Vydry chované na stanici mají poskytnout mláďata k reintrodukčnímu programu a zároveň jsou předměty výzkumu biologie a ekologie vydry. Pracovní stanice mají možnost pozorovat vydry, a niž by je rušily, díky budkám, které jsou rozmístěny u vydřích výběhů. Tyto pozorovatelné umožňují i noční pozorování vydry při lovu pod vodou.

Základní informace o vydře říční:

Vydra říční (Lutra lutra)

Říše: živočichové (animalia), kmen: strunatci (chordota), podkmen: obratlovci (vertebrata), třída: savci (mammalia), řád: šelmy (carnivora), podřád: pozemní šelmy (fissipedia), čeleď: kunovití (mustelidae), podčeleď: vydry (lutrinae), rod: vydra (lutra), druh: říční (lutra)

Vydry představují šelmy dobře přizpůsobené k životu ve vodě. Jejich prsty jsou spojeny plovacími blánami. Mají protáhlé tělo porostlé srstí.

Zástupcem celé předčeledi je vydra říční. Obývá Evropu, Asii a Severní Ameriku. Je asi 1,30 m dlouhá a váží až 15 kg. Je to tedy po jezevci největší kunovitá šelma. Její tělo je pokryto hustou hnědou srstí a mezi prsty má plovací blánu. Jejím pravým živlem je voda. Jako stříbrný šíp pronásleduje rybu pod vodou, dovedně kličkuje, a když se ryba ocitne v jejích ostrých zubech, vylézá s ní na břeh.

Pod vodou se vydra řídí nejen zrakem, ale i hmatem. Její krátká tlama je totiž porostlá fousy jako tlama tuleně. Jsou to hmatové chlupy, na jejichž kořínkách jsou citlivé hmatové buňky, které předávají podráždění nervům. Toto zvláštní zařízení, jakési hmatání na dálku, umožňuje vydře pohybovat se a lovit i ve vodě zkalené.

Hlavní potravou vydry jsou ryby, ale i žáby, menší savci a ptáci. Pro požívání ryb má vydra střevo zajímavě přizpůsobené. Ostrá rybí kůstka se jí totiž nemůže do střeva zabodnout, protože střevní stěny se ihned smrští a vytvoří malý zával, který kůstku odtlačí.

O životě vydry ve volné přírodě bohužel mnoho nevíme. Vydra totiž byla na mnohých místech v Evropě úplně vyhubena. Vinni jsou hlavně rybáři. Kdysi dávno byly z vydřích lebek sestavovány nápisy jako „vydrám zmar!“ apod. Vydru chytali do želez, stříleli ji, trávili - prostě žádný prostředek nebyl dost špatný, aby se ho proti ní nemohlo použít.

Nechybělo mnoho a naše země se mohla přičíst k zemím, v kterých vydru úplně vyhubili.

Vydra miluje řeku s hustě zarostlými břehy, které jí mohou poskytnout dobrý úkryt. Její hluboká nora mívá jeden vchod pod vodou.

Zdá se, že vydra nemá přesnou dobu páření, neboť mívá mladé v každé roční době.

Je-li v zajetí od malička, bývá z ní velmi roztomilý tvor. Věrně provází svého pána jako psík, hraje si s ním a nikdy jí ani nenapadne, aby ho kousla, ačkoli má v čelistech velkou sílu.

V dobré péči se dožije až osmnácti let.

Program ochrany sokola stěhovavého a raroha velkého.

Sokol stěhovavý patří díky svému vzhledu a dokonalým letovým vlastnostem k nejatraktivnějším a nejznámějším ptákům.

Ještě v 70. letech však patřil na celém světě k druhům přímo ohrožených na své existenci. Díky přísné ochraně, zakázání DDT a rozsáhlým reintrodukčním programům se podařilo vyvést tento druh z nebezpečí vyhynutí. Počet nárůstů sokolů populace se však dosud zastavil na naší západní a jižní hranici.

Raroh velký je druhým naším velkým sokolovitým dravcem. Území jeho rozšíření zahrnuje zejména stepní oblasti Asie a východní Evropy. Naše země představuje západní hranici jeho rozšíření.

Na rozdíl od sokola stěhovavého je tento dravec uzpůsoben nejen k lovu letící kořisti, ale běžně loví i na zemi. V současnosti hnízdí ve východní části republiky max. 10 párů.

Oba druhy jsou vyhláškou 395 /92 sb. řazeny do kategorie kriticky ohrožených živočichů.

Hlavními příčinami ohrožení v naší zemi jsou:

- 1) sloupy el. vedení 22 a 35 kW
- 2) kontaminace prostředí cizorodými látkami
- 3) nezákonné vybírání mláďat
- 4) rušení- zejména při horolezecké činnosti

Program na záchranu sokola stěhovavého a raroha velkého je řešen střediskem AOPK ČR v Havl. Brodě. Pro praktické zajištění programu byl ustanoven poradní sbor složený z odborníků řady organizací. Hlavním cílem tohoto programu je dosáhnout stabilizace populací obou našich velkých sokolovitých dravců.

Program řeší zejména následující problémy:

1) výzkum, monitoring a zajištění přísné ochrany divoké populace Tato činnost, která je v rámci programu prioritou, je zajišťována týmem spolehlivých odborníků. Studovány jsou údaje o rozšíření a počtu hnízdících párů, otázka hnízdní a potravní ekologie, kompletní vztahy atd.)

2) Vypouštění mláďat odchovaných v zajetí do přírody. Preferovaným způsobem vypouštění je přikládání odchovaných mláďat do hnízd divoce hnízdících párů. Další metodou, která je v praxi využívána, je tzv. hacking- tj. vypouštění ze speciálně upravených beden, které jsou umístěny na potencionálních hnízdištích.

3) Příprava hnízdišť. U raroa jde hlavně o stavbu základů stromových hnízd, u sokola přípravu hnízdišť ve skalních stěnách, eventuálně instalaci budek na výškových budovách ve městě.

4) Ochrana dravců na sloupech el. vedení. Sloupy jsou postupně vybavovány zařízením, která zamezují úrazům ptáků.

5) Výzkum vlivu cizorodých látek na populaci obou druhů.

Odchov mláďat raroa velkého probíhá v Pavlově.

V roce 1995 bylo pro tento účel vybudováno 7 voliér o rozměrech 6.4.4m. Voliéry jsou umístěny stranou od budov a veškerému ruchu, ptákům musí být poskytnut co největší klid nutný pro zdravé vyvedení a odchov mláďat. K chovným ptákům má přístup pouze omezený počet lidí. Dravci si nesmí příliš zvyknout na přítomnost člověka, po vypuštění do volné přírody by je to mohlo stát život. Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že jsou zvyklí na stálého ošetřovatele a na vetřelce reagují nepříznivě.

Mimo toto státní zařízení je u nás odchov dravců prováděn řadou soukromých chovatelů, od nichž jsou mláďata pro reintrodukcii vykupována.

Údaje o celkovém počtu chovaných ptáků je možné nalézt v tabulce na konci práce.

Základní informace o sokolu stěhovavém o raroa velkém:

Sokol stěhovavý (*falco peregrinus*)

Říše: živočichové (animalia), kmen: strunatci (chordata), podkmen: obratlovci (vertebrata), třída: ptáci (aves), nadřád: dravci (falconiformes), čeleď: sokolovití (falconidae)

Sokolovití dravci se od krahujcovitých liší společným znakem. Je to ostrý vroubek zvaný zejk, umístěný na horní čelisti zobáku. Všichni mají také krásně hnědé nebo černé oči, které způsobují, že pohled těchto dravců není tak divoký.

Všichni naši sokolovití mají dlouhá, úzká a srpovitě zahnutá křídla, která jsou na koncích zašpičatělá.

Největším naším dravcem z této skupiny je sokol stěhovavý. V rozpětí měří kolem 1m, samice je větší a váží asi 1 kg, menší samec váží jen 600 až 700g. Hřbetní strana je modrošedá, kdežto spodek je světlý a příčně vlnkovitě tmavými proužky. Na tváři má tmavý proužek zvaný „vous“, který se táhne od kořene zobáku na hrdlo.

Sokol je dravec, který svou potravu loví jen ve vzduchu. Je tedy složena výhradně z ptáků, a často větších, než je on sám. Je to nesmírně rychlý a nebojácný lovec, kterému sotva nějaká kořist ve vzduchu unikne, pokud se ovšem nespasí útekem do korun stromů, nebo pádem na zem. Tam sokol nikdy neútočí, protože při prudkém útoku, kdy dosahuje rychlosti kolem 200km/hod, by se mohl nárazem na větve poranit. Jako by si byl vědom své rychlosti, dává kořisti často určitý náskok a pak ji prudkými, hlubokými záběry křídel v několika okamžicích dohání. Létá třikrát rychleji než holub. Přepadává jen osamoceně letící ptáky nebo se snaží slabší jedince z hejna oddělit. Útokům do sraženého hejna se vyhýbá. Snad se bojí poranění křídel, kdyby narazil na bránící se hejno. Obratnosti sokola při lovu si již dávno všiml člověk a začal ho proto ochočovat a cvičit k lovu. V dřívějších dobách byli sokolníci velmi vážení a cvičený sokol měl velkou cenu.

Je velká škoda, že sokolů je u nás velice málo. Je to především vinou neukázněných střelců, že je můžeme řadit mezi ptáky, kteří jsou již na vyhynutí. Jen ojediněle hnízdí ve skalách, rozbořených hradech nebo i na stromech, kde jedenkrát do roka vyvedou mláďata. Snášejí 3 až 4 hnědočerná a žlutě skvrnitá vajíčka. Mláďata se líhnou po 29 dnech a hnízdo opouštějí ve stáří 40 dnů.

Až na nepatrné výjimky je rozšířen po celém světě.

Raroh velký (*falco cherrug*)

Říše: živočichové (animalia), kmen: strunatci (chordata), podkmen: obratlovci (vertebrata), třída: ptáci (aves), nadřád: dravci (falconiformes), čeleď: sokolovití (falconidae)

Raroh velký se liší od sokola tmavě červenohnědým hřbetem. Jednotlivá péra na hřbetě mají černé lemy. Těl a temeno má bělavé, s tmavohnědými čárkami. „Vous“ na tváři je velmi úzký. Bílá spodina je hnědě stříkaná nebo skvrnitá. Tmavohnědý ocas má několik bělavých pásek. Zvrchu není nikdy černý a nemá vespod také nikdy příčné pruhování. Měří asi 46cm.

Máme-li raroa a sokola v ruce, rozeznáme je podle poměru v délce prstů. Raroh má vnitřní a zevní prst stejně dlouhý, sokol má zevní prst nápadně delší než vnitřní. V letu jsou dobře vidět úzká, zašpičatělá křídla a poměrně dlouhý ocas.

Raroh velký je velmi silný a odvážný dravec, který se odváží i na kořist mnohem větší, než je on sám. Jeho nejobvyklejším úlovkem jsou však hlavně menší ptáci a savci, které loví v lukách, na polích a na stepích. Drobní hlodavci, jako hraboši a hlavně syseľ, jsou jeho oblíbeným soustem. Stejně jako sokol doveďe v letu obratně chytat holuby. Podle zkušeností sokolníků lze raroa velmi snadno ochočit a použít k lovu. Patří ze stanoviska sokolníků k nejcennějším a nejušlechtlejším loveckým ptákům.

Raroh je velký pták jihovýchodní Evropy a střední Asie. Obývá dále jihozápadní část Severní Ameriky. Patří k typickým obyvatelům rovin a stepí, střídající se s listnatými lesy. V Asii obývá i vysoko položené náhorní stepi. Raroh používá obvykle starých hnízd dravců, volavek apod. Na hnízdiště se páry dostávají v dubnu. Samice snášejí 3 až 5 vajec. Péče o mláďata je podobná jako u sokola. Hnízdiště opouští pár v srpnu a toulá se v dalekém okolí.

Zimoviště raroa leží v severní Africe a v jižní Asii. Podle zástřelů z listopadu a prosince se lze domnívat, že raroh není přesně tažný a že ve střední Evropě občas i prezimuje.

Možný způsob řešení:

$$\frac{x}{2} - \frac{2-y}{3} = 0$$

$$2 \cdot (x + y) = 3 \cdot (y + 2) - 1$$

$$3x - 2 \cdot (2 - y) = 0$$

$$y = 2x - 5$$

$$2x + 2y = 3y + 6 - 1$$

$$y = 4 - 5$$

$$3x - 4 + 2y = 0$$

$$y = -1$$

$$2x - y = 5$$

$$3x + 2y = 4$$

$$4x - 2y = 10$$

$$7x = 14$$

$$x = 2$$

$$\text{Zk: } L_1 = \frac{2}{2} - \frac{2+1}{3} = 1 - 1 = 0 \dots P_1 = 0 \dots L_1 = P_1$$

$$L_2 = 2 \cdot (2 - 1) = 2 \dots P_2 = 3 \cdot (-1 + 2) - 1 = 2 \dots L_2 = P_2$$

$$K = \{[2; -1]\}$$

ÚLOHA 4:

Travnatý park má tvar pravoúhlého rovnoramenného trojúhelníku, odvěsny mají délku 24m. Ve vrcholech tohoto trojúhelníku jsou umístěny otáčecí zavlažovače s dosahem 12m.

a) Narýsujte příslušný obrázek v měřítku 1:400, vyznačte v něm zavlažovanou část.

b) Vypočítejte obvod parku, výsledek zaokrouhlete na celé metry.

c) Vypočítejte, kolik procent z celkové plochy parku tvoří zavlažovaná část. Výsledek zaokrouhlete na desetiny.

Možný postup řešení:

$$1) \quad M \quad 1:400 \Rightarrow a = b = 24 \text{ m} = 2400 \text{ cm}$$

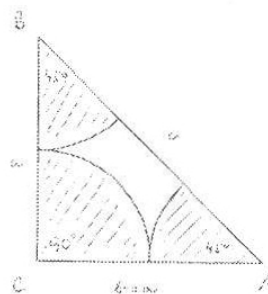
$$a' = b' = \frac{2400}{400} = 6 \text{ cm}$$

$$a' : a$$

$$r = 12 \text{ m} = 1200 \text{ cm}$$

$$a' = a \cdot \frac{1}{400}$$

$$r' = \frac{1200}{400} = 3 \text{ cm}$$

$$2) \quad \text{obvod } ABC:$$

$$o = a + b + c$$

$$o = 2a + c; c = \sqrt{2a^2} = a \cdot \sqrt{2} = 24 \cdot \sqrt{2}$$

$$o = 48 + 24 \cdot \sqrt{2} \text{ m} \approx 81,94 \text{ m} \approx 82 \text{ m}$$

$$3) \quad \text{obsah zavlaž. plochy: } S = \text{obsah půlkruhu o poloměru } r = 12 \text{ cm}$$

$$S = \frac{1}{2} \cdot \pi \cdot r^2 = \frac{1}{2} \cdot \pi \cdot 12 \cdot 12 = 72\pi (\text{m}^2) \approx 226 \text{ m}^2$$

$$4) \quad \text{celková plocha parku: } S_A = \frac{1}{2} \cdot a^2 = \frac{1}{2} \cdot 24^2 = 288 \text{ m}^2$$

$$\text{počet procent: } p\% = \frac{72\pi}{288} \approx 78,54\% \approx 78,5\% \approx 79\%$$

$$5) \quad \text{Obvod parku je asi 82m, zavlaž.plocha má výměru asi 226m}^2, \text{ což je asi 79\% celé plochy parku.}$$

ÚLOHA 5:

Zjednodušte výraz a udejte podmínky:

$$a) \quad \frac{x^2 + 6x + 9}{3y - 12} : \frac{x^2 - 9}{4 - y} =$$

$$b) \quad \left(\frac{y^2}{x^2 - y^2} + 1 \right) : \left(\frac{y}{y - x} - 1 \right) =$$

Možný způsob řešení:

$$a) \quad \frac{(x+3)^2}{3 \cdot (y-4)} : \frac{(x-3)(x+3)}{4-y} = \frac{(x+3)^2}{3 \cdot (y-4)} \cdot \frac{-(y-4)}{(x-3)(x+3)} = \frac{x+3}{3 \cdot (3-x)} \left(= -\frac{x+3}{3 \cdot (x-3)} = -\frac{x+3}{3x-9} \right)$$

$$\text{Podmínky: } y \neq 4 \wedge x \neq \pm 3$$

$$b) \quad \left(\frac{y^2}{x^2 - y^2} + 1 \right) : \left(\frac{y}{y - x} - 1 \right) = \frac{y^2 + x^2 - y^2}{x^2 - y^2} : \frac{y - y + x}{y - x} = \frac{x^2}{(x-y)(x+y)} \cdot \frac{y-x}{x} = \frac{-x}{x+y}$$

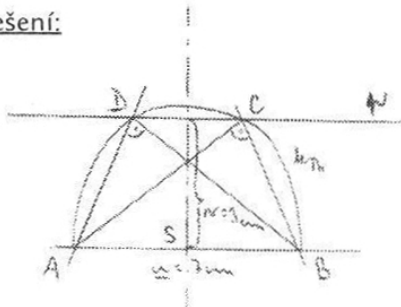
$$\text{Podmínky: } x \neq \pm y \wedge x \neq 0$$

ÚLOHA 6:

Sestrojte rovnoramenný lichoběžník ABCD, je-li dána základna o délce $|AB| = a = 7\text{cm}$, výška $v = 3\text{cm}$ a velikost úhlu $|\angle ACB| = 90^\circ$. Úlohu řešte v jedné polorovině, proveďte rozbor, zápis konstrukce a lichoběžník přesně vyřisujte.

Možný postup řešení:

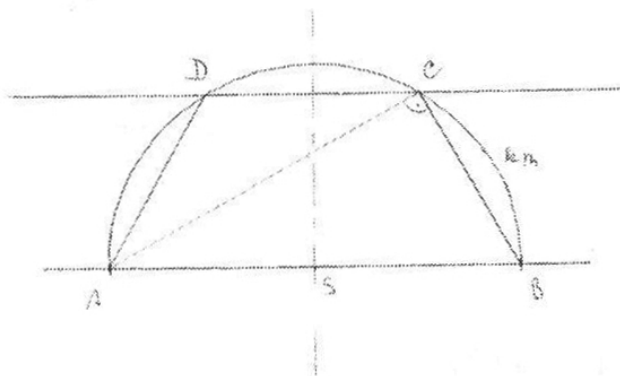
1)

1) Rozbor:

- 2) Zápis konstrukce:
- a) AB ; $|AB| = a = 7\text{cm}$
 - b) k_{Th} ; Thaletova kružnice nad AB : $k(S; |AB|/2)$
 - c) p ; $p \parallel AB$, $v(p; AB) = v = 3\text{cm}$
 - d) C, D ; $C, D \in k_{Th} \cap p$
 - e) $ABCD$

2) 2) Konstrukce:

MATEMATIKA – osmileté studium

ÚLOHA Č.1

Z číslic 4, 1, 0, 9, 5, 7 vytvořte nejmenší a největší čtyřciferné číslo (čísllice se v zápisu čísla nesmějí opakovat).

Řešení: nejmenší číslo = 1045
největší číslo = 9754

ÚLOHA Č.2

a) Vynásobte písemně

$$\begin{array}{r} 348 \\ \cdot 24 \\ \hline 1392 \\ 696 \\ \hline 8352 \end{array}$$

Řešení:

b) V zápisu násobení na místa hvězdiček doplňte chybějící číslice

$$\begin{array}{r} *** \\ \cdot 23 \\ \hline *** \\ 508 \\ \hline ***** \end{array}$$

Řešení: $508 : 2 = 254$

$$\begin{array}{r} 254 \\ \cdot 23 \\ \hline 762 \\ 508 \\ \hline 5842 \end{array}$$

ÚLOHA Č. 3

Jana, Lída a Jiří si chtějí společně koupit cizojazyčný slovník, který stojí 1190 Kč. Jana ušetřila 300 Kč, Lída uspořila polovinu částky, kterou ušetřila Jana. Jiří uspořil o 230 Kč více než obě dívky dohromady. Stačí jim jejich úspory na zakoupení slovníku?

Řešení:

Jana	300 Kč
Lída	$300 : 2 = 150$ Kč
Jiří	$300 + 150 + 230 = 680$ Kč
Společně uspořili:	$300 + 150 + 680 = 1130$ Kč
	$1190 > 1130$

Úspory na zakoupení slovníku nestačí.

Úloha č. 4

Uvedené řady čísel jsou utvořeny podle určitého pravidla. V každé řadě doplňte další dvě chybějící čísla a uveďte, jak jste je spočítali.

a) 2, 4, 8, 16, _ , _ ,

Řešení: 32, 64
 $4 = 2 \cdot 2$; $8 = 2 \cdot 4$; $16 = 2 \cdot 8$; $32 = 2 \cdot 16$; $64 = 2 \cdot 32$

b) 1, 4, 9, 16, _ , _ ,

Řešení: 25, 36
 $1 = 1 \cdot 1$; $4 = 2 \cdot 2$; $9 = 3 \cdot 3$; $16 = 4 \cdot 4$; $25 = 5 \cdot 5$; $36 = 6 \cdot 6$

ÚLOHA Č.5

Určete všechna přirozená čísla x , pro která platí:

a) $1,7 < x < 7,2$

Řešení: Hledaná čísla jsou 2, 3, 4, 5, 6, 7

b) $(8,2 - 3,8) - (7,3 - 5,8) < x < (7,3 + 2,5) - (6,8 - 2,3)$

Řešení:
 $(8,2 - 3,8) - (7,3 - 5,8) = 4,4 - 1,5 = 2,9$
 $(7,3 + 2,5) - (6,8 - 2,3) = 9,8 - 4,5 = 5,3$
 $2,9 < x < 5,3$
Hledaná čísla jsou 3, 4, 5.

ÚLOHA Č.6

Nahraď $\triangle, \circ, \square$ vhodnými znaky početních výkonů tak, aby zápis byl pravdivý.

$$(5 \triangle 30) \circ 2 \square 50 = 20$$

Řešení: $(5 + 30) \cdot 2 - 50 = 20$

ÚLOHA Č.7

Narýsuj čtverec ABCD se stranou délky 4cm a vyznač jeho úhlopříčky. Jejich průsečík označ S.

a) Zapiš všechny pravoúhlé trojúhelníky, které takto vzniknou.

b) Do téhož obrázku sestroj kružnici k se středem S a poloměrem $r = |AS|$. Jakou zajímavou vlastnost má tato kružnice?

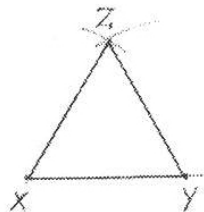
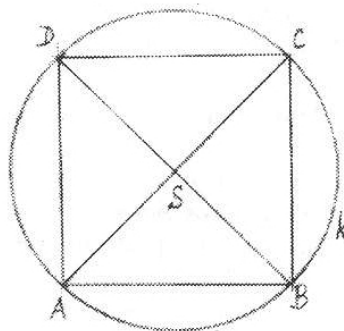
c) Sestroj rovnostranný trojúhelník XYZ. Velikost jeho strany je rovna délce úsečky AS.

d) Sestroj graficky úsečku MN tak, aby její velikost byla rovna obvodu trojúhelníku XYZ.

Řešení:

a) $\triangle ABC, \triangle BCD, \triangle CDA, \triangle DAB$
 $\triangle ASB, \triangle BSC, \triangle CSD, \triangle DSA$

b), c), d)

ad b) kružnice k je opsaná čtverci ABCD

ÚLOHA Č.8

Honza, Zdeněk a Petr se chystají na výlet. Všechno jídlo si nosí s sebou. Nákupy jídla si rozdělili takto: Honza koupil chléb a housky za 21 Kč, Petr sýry za 41 Kč a Zdeněk ovoce za 34 Kč. Při první odpočinkové zastávce dělají finanční vyrovnání - každý přispěje na jídlo stejným dílem. Kolik kdo komu doplatí?

<u>Řešení:</u>	Honza	21 Kč	$96 : 3 = 32$ Kč
	Petr	41 Kč	Každý musí zaplatit 32 Kč
	Zdeněk	34 Kč	$41 - 32 = 9$
	celkem	96 Kč	$34 - 32 = 2$

Honza dá Zdeňkovi 2 Kč a Petrovi 9 Kč.

Úloha č.9

Myslím si číslo. Přičtu-li k jeho pětinasobku 30, bude mi chybět právě 5 do sta. Které číslo si myslím? Zapiš postup výpočtu.

<u>Řešení:</u>	$100 - 5 = 95$
	$95 - 30 = 65$
	$65 : 5 = 13$
	Myslím si číslo 13.

ČESKÝ JAZYK - čtyřleté studium

DIKTÁT

Rady na cestu

Cesta autem z Kutné Hory do Prahy, kdysi docela příjemná, může být nyní problémem. To mně můžete věřit. Řidičovy letité zkušenosti se mohou hodit právě začátečníkovi.

Chcete-li jet rychleji, abyste byli v cíli dříve, zvolíte zřejmě kolínský směr. Nejdříve vyjedete na Kaňk a na křižovatce u restaurace Na Pašince se dáte na Kolín. Brzičko budete mít historické místo bitvy u Lipan, dále místo, kde se vztyčily mohutné stožáry vysílače, a také místo, kde za Úvaly zčistajasna začíná Praha. Vaše jízda však bude příjemná jenom výjimečně, neboť hustota provozu bývá často neúnosná.

Druhou variantou je trasa přes Kostelec nad Černými lesy. Více zatáček, více vesnic, a tak se jede pomaleji. Ale krajina, ta je krásná. Projedete Bečváry, Zásmukami a u Říčan budete již blízko cíle. Když nebudete zbytečně pospíchat a když pojedete podle předpisů, užijete si více světa za dveřmi vašeho automobilu, a tak lépe poznáte sympatický kus země, který je mezi oběma městy.

VĚTNÝ ROZBOR

Při plnění následujících úkolů vycházejte důsledně z posledního souvětí našeho diktátu:

Když nebudete zbytečně pospíchat a když pojedete podle předpisů, užijete si více světa za dveřmi vašeho automobilu, a tak lépe poznáte sympatický kus země, který je mezi oběma městy.

1) Vypiš věty hlavní a věty vedlejší, u vět vedlejších urči jejich druh.

1.hlavní věta:	Užijete si více světa za dveřmi vašeho automobilu.
2.hlavní věta:	Lépe poznáte sympatický kus země.
1.vedlejší věta:	Když nebudete pospíchat - v.v.podmínková
2.vedlejší věta:	Když pojedete podle předpisů - v.v.podmínková
3.vedlejší věta:	Který je mezi oběma městy - v.v.přívlastková

2) Urči poměr mezi hlavními větami.

Důsledkový

3) Ve větě „Užijete si více světa za dveřmi vašeho automobilu.“ vypiš a urči větné členy (pokud to bude možné, urči přesněji):

Podmět nevyjádřený - Vy
Užijete si - přísudek
Více - příslovečné určení míry
Světa - předmět
Za dveřmi - přívlastek
Vašeho - přívlastek
Automobilu - přívlastek

4) Uveď poslední dvě věty v souvětí tak, aby se jednoduchou změnou stal z poslední věty větný člen.

Poznáte sympatický kus země mezi oběma městy.

5) Urči slovní druhy (pokud to bude možné, urči přesněji) :

A tak - spojka
Zbytečně - příslovce
Oběma - číslovka
Podle - předložka
Více - příslovce
Mezi - předložka
Vašeho - zájmeno

6) V 1. větě najdi slovesný tvar a vypiš jej.

Nebudete pospíchat..

7) U slovesa „poznáte“ urči :

Osobu - 2.
Číslo - mn.
Čas - budoucí
Způsob - oznamovací
Rod - činný
Vid - dokonavý
Třidu - 5.
Vzor - dělá

8) U těchto sloves urči vid a utvoř vid opačný.

Jedete - nedokonavý - dojedete, přijedete,
Užijete si - dokonavý - budete si užívat .

9) Najděte v souvětí podst. jméno pomnožné.

Dveřmi

- 10) Vyznač stavbu slova a urči způsob tvoření u slov: „předpisů“ a „automobilu“
před - pis - ů.odvozováníauto - mobil - u.skládání
- 11) Od slovesa „poznáte“ vytvoř 1. os., č. množ., podmín. způs. přít.
Poznali bychom
- 12) Ke slovu „pospíchat“ vytvoř synonymum a antonymum (ne pomocí záporu)
(tj. slovo stejného či podobného významu a slovo opačného významu)
Letět, řítit se, kva čit.....loudat se, šinout se,.
- 13) Cizí slovo „sympatický“ nahraď slovem domácího původu
milý, příjemný.

Tyto úkoly se již nevztahují k poslednímu souvětí.

- 14) Budete-li projíždět Kolínem, možná si vzpomenete na film Černý Petr, který zde natáčel nyní již světoznámý český režisér, čáslavský rodák. Jako občan USA natočil později např. film Amadeus. Jak se jmenuje tento režisér.
Miloš Forman.
- 15) Možná nevíte, že v Zásmukách trávil část svého dětství básník, spisovatel a novinář Jan Neruda. Ale snad budete znát alespoň jednu jeho básnickou sbírku.
Hřbitovní kvítí, Knihy veršů, Balady a romance, Písně kosmické, Prosté motivy, Zpěvy páteční

ČESKÝ JAZYK - osmileté studium

DIKTÁT:

Jiří Trnka vypráví.

Nebyl jsem zrovna vzorné děčko. Učení mě nebavilo, ve škole jsem často zlobil. Zajímaly mě loutky, všechno ostatní jsem pokládal za zbytečnou ztrátu času.

Později byl mým učitelem kreslení Josef Skupa. Zavedl mě do zákulisí loutkového divadla. Brzy, brzičko jsem poznal, že je to opravdu kouzelný svět. Loutky ožívaly. Stávaly se hrdiny a lidé je milovali.

Líbí se mi pohádky, protože v nich vždy vítězí dobro nad zlem. Pohádky si vydobyly pevné místo v dětských srdcích. Nikdy však pohádky nepatřily jen dětem. Jejich obdivovateli jsou i mnozí dospělí.

TEST ZNALOSTÍ:

1. Následující slova použij ve větě jako podmět.

Všichni spolupracovali.

Děti se vesele smály.

Hrady se tyčily.

Kuřata zobala zrní.

Kluci a holky se spřátelili.

2. Doplň i-y:

Nejsem zv_kl_ brzy vstávat. V_děl jsi někdy ml_t obilí? Zm_je se v_hřívala na m_tině. Řidiči tramvaj_ vezl_ lidi do práce. Děti se vesele smál_. K dědečkovi přijel_ přítel. Lidé si přál_ dobrý den. Voz_ byl_ naložený p_tl_. Měl to stále na m_sl_.

Nejsem zvyklý brzy vstávat. Viděl jsi někdy mlít obilí? Zmije se vyhřívala na mýtině. Řidiči tramvaj_ vezli lidi do práce. Děti se vesele smály. K dědečkovi přijeli přítelé. Lidé si přáli dobrý den. Vozy byly naloženy pytlí. Měl to stále na mysli.

3. Vytvoř dvě věty se slovem -jí- tak, aby toto slovo bylo vždy jiným slovním druhem.

Poděkoval jí za pomoc.

Zdravý člověk jí s velikou chutí.

4. Ve skupině a), b) vyhledej a podtrhni spisovný tvar 7. pádu množného čísla:

- a) myšima myšmi myšma
b) dvěma dvoumi dvěmi dvouma

5. V textu najdi chybu a podtrhni ji.

Toto je nejemnější prací prostředek.
Pozvi mně také.
Sestrojte pravoúhlý trojúhelník.
Řidič ohleduplně obě skupinu turistů.

6. K daným slovům vymysli a napiš slova opačného významu:

mělký - hluboký
lenost - píle
nic - všechno

7. Následující větu vyjádři v dalších dvou slovesných časech.

Dětem se kouzelníkovy kousky náramně líbily.

Dětem se kouzelníkovy kousky náramně líbí.
Dětem se budou kouzelníkovy kousky náramně líbit (náramně se zalíbí).

8. Které vlastnosti naznačujeme, když se řekne:

Pohybuje se jako slon v porcelánu.
neobratný, nešikovný, neomalený,
Pro krejcar si nechal koleno vrtat.
lakomý, skoupý, chamtivý,

Klára Votrubová
(kvinta A)
„PORTRÉT“

Ve šk. roce 1999 - 2000 budou maturovat

TŘÍDA S6A

1. řada zleva: Ondřej Trčka, Lenka Hádková, Šárka Hrochová, Romana Hubáčková, Monika Kutílková, Martina Štyková, Tereza Herdová, Jiří Bukovský

2. řada zleva: Tomáš Bělovský, Jan Opatrný, Markéta Menoušková, Barbora Havlovicová, Jana Příhodová (třídní profesorka), Marcela Šplíchalová, Jana Růžičková, Tomáš Zubov, Zdeněk Beran, Jaroslav Bureš

3. řada zleva: Martin Kopecký, Michal Havrda, Jan Maxa, Jaroslav Lazar, Jan Marek, Jan Škarka, Vojtěch Vančura

Chybí: Zbyněk Bartoš, Iva Šabacká, Petr Vašák

TŘÍDA S6B

1. řada zleva: Petr Zahajský, Max Kubát, Kamila Holá, Hana Viktorová (třídní profesorka), Monika Vrdská, Jitka Drnovcová, Josef Prchal

2. řada zleva: Tomáš Babický, Lucie Kořínková, Michaela Šátková, Petra Šourková, Jaroslav Vančura, Martin Vacek, Alena Tvrdíková, Daniel Slavík, Alois Salák, Stanislava Rajdlová, Dagmar Faltysová, David Vališ

Chybí: Simona Braunová

TŘÍDA C3C

1. řada zleva: Romana Sudická, Jana Havlíčková, Aneta Králová, Hana Potůčková (třídní profesorka), Jiřina Hladíková, Alena Hanousková, Monika Javůrková, Jarmila Cetkovská

2. řada zleva: Ondřej Procházka, Monika Vítková, Renata Šimková, Pavlína Kopecká, Lenka Volfová, Kristina Struhárová, Klára Bočková, Tereza Šrajbrová, Michaela Pertlíčková, Libuše Gruberová, Ondřej Mach

3. řada zleva: Oldřiška Švehlová, Tereza Vránová, Dana Rejholcová, Martina Králová, Magda Plíhalová, Iva Navrátilová, Eva Brandejská

Studenti ostatních tříd

TŘÍDA V1A

1. řada zleva: Martina Šimůnková, Eva Morawská, Monika Fülöpová, Magda Čermáková, Tereza Firichová, Veronika Svobodová, Iva Nováková, Žaneta Snížková

2. řada zleva: Martin Truhlář, Martina Přenosilová, Anna Šuláková, Veronika Volfová, Lucie Šimůnková, Kristýna Šroňková, Martina Králová, Martina Lazarová, Lucie Dřevíková, Jana Sekerková, Petra Malichová, Jan Štengl, Martin Melcer (třídní profesor)

3. řada zleva: Radim Tvrdlík, Filip Říha, Štěpán Maxa, Jan Beneš, Štěpán Pokorný, Miroslav Šibrava, Michal Lázníčka, Milan Hála

TŘÍDA V2A

1. řada zleva: Jan Randík, Michaela Kuldová, Lenka Vopatřilová, Jiří Kopecký, Rostislav Chalupa, Markéta Šolínová, Lucie Dlouhá, Jan Václ

2. řada zleva: Veronika Drahotová, Petra Hrobařová, Petra Doležalová, Michaela Hronová, Michaela Lupečková, Kateřina Milotová, Eva Železná, Martina Hornychová, Kateřina Martínková, Veronika Piskačová, Linda Mayerová, Klára Novotná, Drahomíra Nováková (třídní profesorka)

3. řada zleva: Jiří Beránek, Ondřej Horák, Lucie Vrabčáková, Jitka Pomikálková, Lucie Králíková, Tomáš Morawski, Martin Zelený, Tomáš Morysek

Chybí: Lenka Horáková, Tereza Kavanová

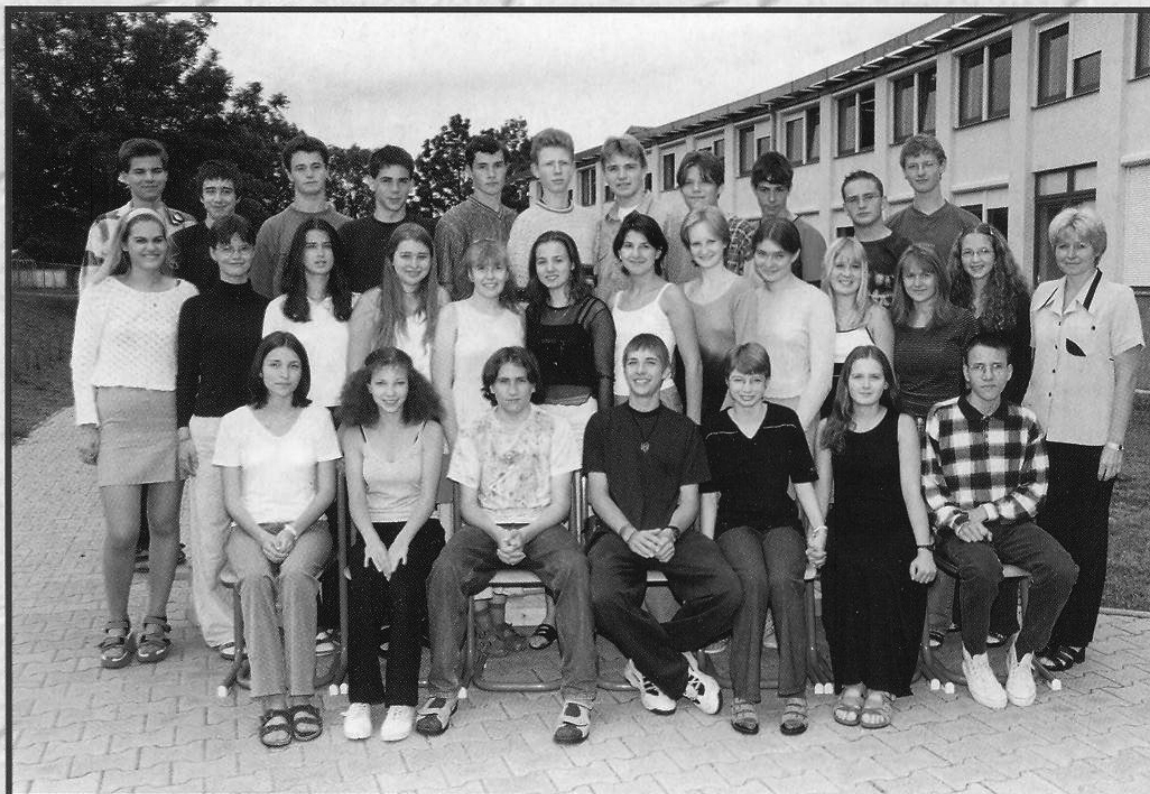
TŘÍDA V3A

1. řada zleva: Marek Flekal, Lucie Voženíková, Zuzana Moravčíková, Petr Zelinka, Milan Bartoš, Martina Ballová, Tereza Liszková, Jakub Lanc

2. řada zleva: Jana Kafková, Jana Jílková, Jana Nováková, Simona Záleská, Kateřina Pokorná, Tereza Syrová, Darja Musilová, Lenka Janovská, Lenka Zahradníčková, Monika Brejchová, Kateřina Exnerová, Bohumila Fišerová, Marie Roudná (třídní profesorka)

3. řada zleva: Zdeněk Volenec, Jan Havrda, Jan Kruliš, Filip Čechlovský, Ondřej Hasala

Chybí: Helena Václová, Filip Thieme

TŘÍDA V4A

1. řada zleva: Petra Matúšová, Katka Kuldová, Pavel Železný, Jan Skalický, Stáňa Holovčáková, Eva Hromasová, Dušan Chovanec

2. řada zleva: Aneta Benešová, Vendula Danielová, Veronika Marcinková, Lenka Prchalová, Taťána Hornychová, Aneta Slavíčková, Tereza Sojková, Hana Kohoutová, Jitka Sýkorová, Markéta Nasadošova, Barbora Procházková, Martina Říhová, Dana Vepřková (třídní profesorka)

3. řada zleva: Martin Zvejška, Ladislav Šorčík, Jan Hvězda, Jakub Alt, Martin Obešlo, Pavel Boháč, Martin Smetáček, Jakub Wiesner, Zdeněk Tvrď, Pavel Plíšek, Robert Budaj

TŘÍDA V4B

1. řada zleva: Petr Skřivánek, Michaela Fülöpová, Lucie Zadražilová, Dušan Kováč, Karel Hroch, Markéta Hrobařová, Jana Máchová, Jan Blažek

2. řada zleva: Vanda Vančurová (třídní profesorka), Jitka Krátká, Anna Paulišová, Lenka Zatočilová, Martina Faltýnová, Hana Holoubková, Lucie Jiříkovská, Andrea Študencová, Markéta Bílková, Jana Kopecká, Pavla Flachsová, Veronika Skřivanová, Lucie Kavanová

3. řada zleva: Martin Holan, Michal Kroupa, Pavel Jursík, Jan Jakubec, Miroslav Pospíšil, Martin Šroněk, Vojtěch Lacman

TŘÍDA V5A

1. řada zleva: Irena Komárková, Alena Záklasníková, Martina Strouhová, Klára Votrubová, Julie Hrochová, Martina Lebedová, Barbora Štanglová, Lenka Vančurová

2. řada zleva: Martin Klimpar, Marie Peroutková, Radka Vepřková, Pavla Bendová, Marie Kotlářová, Vladimír Čisář (třídní profesor), Helena Pešoutová, Petra Hiršová, Petra Komárková, Petra Šimůnková, Alena Lisková, Michal Bohuněk

3. řada zleva: Jan Zrzavý, Jan Zajíc, Pavel Havlík, Jaromír Horký
Chybí: Libuše Hronková, Radek Vokoun

TŘÍDA V5B

1. řada zleva: Lukáš Kuchař, Alena Šorčíková, Jitka Dobiášová, Tereza Domasová, Jana Frýbortová, Jana Lhotková, Veronika Vilimovská, Jan Dražan.

2. řada zleva: Hana Klepišová, Lenka Vondráková, Martina Chmelařová, Eliška Blahová, Dana Peterová, Zbyněk Rudolf (třídní profesor), Vladimíra Zelená, Martina Malimánková, Renata Síváčková, Jana Vaňková.

3. řada zleva: Petr Fanta, Radka Nulíčková, Kateřina Kroutilová, Martin Svoboda.

Chybí: Petra Stránská.

TŘÍDA C1A

1. řada zleva: Michal Adamec, Radka Veselá, Eva Zouplnová, Andrea Uxová, Veronika Rákociová, Veronika Chmelařová, Lucie Chudobová, Jakub Jeřábek

2. řada zleva: Gabriela Šišková, Petra Bukovská, Martina Červenková, Pavlína Beranová, Aneta Trnková, Kateřina Slavičková, Klára Vopěnková, Soňa Červenková, Veronika Miškovská, Michaela Pešoutová, Lenka Ryšánková, Lucie Novotná, Jana Balvínová, Petr Novotný (třídní profesor)

3. řada zleva: Jan Kunta, Jiří Váňa, Zuzana Sosnovcová, Jakub Mužiček, Petr Janovský, Michal Holík
Chybí: Radka Krulišová, Marie Mašíňová, Otakar Rýdl

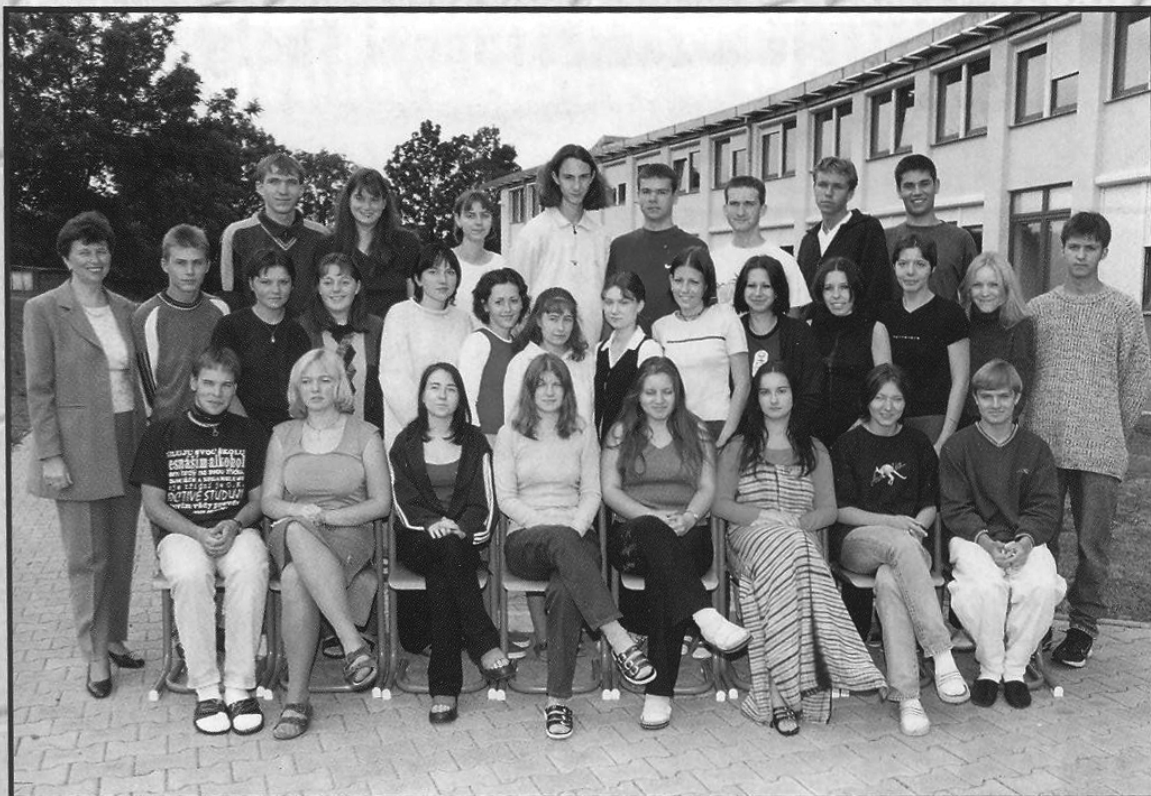
TŘÍDA C1B

1. řada zleva: Jitka Mockovčiaková, Zdana Bělohlávková, Lucie Edrová, Kateřina Turková, Petra Matějková, Petra Kotriszová, Pavla Zelená, Martina Veselá

2. řada zleva: Marek Tomšů, Tereza Holoubková, Hana Polívková, Adéla Petranová, Miloslava Havelková, Markéta Fuchsová, Michaela Pavloská, Radka Ladrová, Ivana Žohová, Veronika Brunclíková, Jiří Pacák, Václav Šorčík (třídní profesor)

3. řada zleva: Milan Zelený, Karolína Dědičová, Petr Plešinger, Lucie Černá, Hana Bendová, Vojtěch Pangerl, Josef Zvoník, Vladimír Petrásek

Chybí: Jana Antošová, Vladimíra Baranková, Romana Michálková, Petr Suchý

TŘÍDA C2B

1. řada zleva: Zdeněk Trískala, Kateřina Olířarová, Lucie Drahotová, Michala Hálová, Julie Vlčková, Hana Hučíková, Anna Ruthová, Michal Trnka

2. řada zleva: Alice Šimůnková (třídní profesorka), Petr Joska, Simona Ryzáková, Helena Oplová, Lucie Málková, Petra Samková, Jitka Svobodová, Dana Pýchová, Veronika Šáňová, Martina Pochmanová, Magdaléna Doktorová, Dita Rejholcová, Lucie Vančurová, Ladislav Vávra

2. řada zleva: Aleš Tvrdík, Andrea Marcinková, Alena Víznerová, Jan Kout, Martin Klíma, Tomáš Pokorný, Petr Ferdinand, Vít Doležal

Chybí: Tauny Alvarez

TŘÍDA C2C

1. řada zleva: Pavel Doležal, Markéta Vlková, Renata Parkanová, Tereza Dvořáková, Zuzana Linhartová, Eliška Sodomová, Kateřina Dobiášová, Radek Fencel

2. řada zleva: Markéta Kamenářová (třídní profesorka), Eva Dorazilová, Barbora Kubálková, Irena Melounová, Hana Kalašová, Lucie Vopěnková, Iva Drbohlavová, Kateřina Rybáková, Zuzana Kedřstová, Olga Linková, Veronika Nováková

1. řada zleva: Luděk Čejka, Martin Kvíz, Petr Veselý, Jakub Židek, Stanislav Hájek, David Vokáč, Jan Pokorný, Aleš Zápotocký

Chybí: Josef Ložek, Josef Pokorný, Tomáš Rak, Michaela Řípková, Jana Tvrdíková, Marie Zahradníková

Učitelé a zaměstnanci školy

(tituly neuvedeny, u vyučujících uvedeny předměty, které vyučovali ve školním roce 1999-2000)

1. ŘADA ZLEVA:

Plačková Helena (Čj-Fj), Potůčková Hana (Ma), Poklopová Soňa (vedoucí školní jídelny), Vančurová Vanda (Aj), Benešová Věra (Nj), Kolomazníková Markéta (Čj-Dě), Roudná Marie (Čj-Fj), Förster Josef (Čj-ZSV), Šorčíková Jaroslava (Čj-ZSV), Randíková Jana (Ma-IVT)

2. ŘADA ZLEVA:

Posselt Jiří (Nj), Krepperová Marie (Ma, Dg), Němcová Iva (Bio-TV), Příhodová Jana (Che), Šimůnková Alice (Čj-Dě), Vepřková Dana (Čj-Dě), Radlová Jana (hospodářka), Firichová Věra (sekretářka), Slaviček Vladislav (ředitel školy, Che), Bumbálková Rena (Aj), Nováková Drahomíra (Dě-Rj), Viktorová Hana (Ze-Bio), Nelson Chrissy (Aj), Kamenářová Markéta (Aj), Budajová Jana (Nj, výchovná poradkyně), Šorčík Václav (Ma-Fy), Černá Dana (mzdová účetní), Císař Vladimír (Čj-VV)

3. ŘADA ZLEVA:

Potůček Zdeněk (Fy-Ma), Novotný Petr (Nj), Kadečka Tomáš (civil.slужba), Panuška Miloš (Bio-TV), Bochníček Miroslav (školník), Němeček Petr (Bio-TV), Melcer Martin (M-Fy-IVT), Bartoň Jindřich (Aj), Finstrová Naděžda (zástupkyně ředitele, Fy)

NA SNÍMKU CHYBĚJÍ:

Komárková Irena (VV), Licek Zdeněk (HV), Němeček Jiří (civil.slужba), Rudolf Zbyněk (TV), Jana Pokorná (vedoucí školního bufetu), pracovnice na mateřské dovolené, paní uklízečky, pracovníci školní jídelny

Výsledky soutěží a olympiád

Školní rok 1999/2000

MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA

Úspěšní řešitelé školního kola (pořadí se ve školním kole neuvádí)

Kategorie Z6 (prima):

Žaneta Snížková, Filip Říha

Kategorie Z7 (sekunda):

Jiří Kopecký, Petra Hrobařová, Jan Václ, Jan Randík, Rostislav Chalupa, Lucie Králíková, Martin Zelený

Kategorie Z8 (tercie):

Jan Kruliš, Jakub Lanc

Kategorie Z9 (kvarta):

Martina Říhová, Martin Smetáček, Lenka Prchalová, Dušan Chovanec

Kategorie C (kvinta, první ročník čtyřletého studia):

Petra Šimůnková, Marie Peroutková, Petra Komárková, Irena Komárkova

Kategorie B (druhý ročník čtyřletého studia) :

Irena Melounová, Petr Veselý, Lenka Blažková

Kategorie A (septima, sexta, třetí a čtvrtý ročník čtyřletého studia):

Jan Kohout, Svatopluk Chalupa

Všichni úspěšní řešitelé školního kola postupují do okresního kola nebo řeší klauzurní část prvního kola matematické olympiády.

Úspěšní řešitelé okresního kola nebo klauzurní části prvního kola MO

Kategorie Z6

5.místo: Filip Říha

Kategorie Z7

1.místo: Lucie Králíková
3.-6.místo: Petra Hrobařová, Jiří Kopecký, Martin Zelený
10.místo: Rostislav Chalupa
11.místo: Jan Randík
12.místo: Jan Václ

Kategorie Z8

2.místo: Jan Kruliš

Kategorie Z9

1.místo: Martina Říhová - postup do regionálního kola
4.místo: Lenka Prchalová
5.místo: Dušan Chovanec
6.místo: Martin Smetáček

Kategorie C

Petra Komárková - postup do regionálního kola

Kategorie B

Lenka Blažková - postup do regionálního kola
Irena Melounová - postup do regionálního kola

Kategorie A

Jan Kohout - postup do regionálního kola

Svatopluk Chalupa - postup do regionálního kola

Úspěšní řešitelé regionálního kola

Martina Říhová V4A

FYZIKÁLNÍ OLYMPIÁDA

Archimediáda (prima) - okresní kolo

1. Jiří Kopecký

Kategorie F (sekunda) - okresní kolo

3.-5. Darja Musilová

6. Kateřina Pokorná

7. Bohumila Fišerová

8.-9. Kateřina Exnerová

10.-11. Jana Nováková

Kategorie E (tercie) - okresní kolo

9.-10. Filip Thieme

16. Lucie Voženílková

Kategorie D (1.roč.) - regionální kolo

5.-6. Ivana Žohová

Kategorie C (2.roč.) - regionální kolo

23. Petr Veselý

Kategorie B (sexta) - regionální kolo

23.-24. Martina Štyksová

Kategorie A (septima) - regionální kolo

9.-11. Svatopluk Chalupa, Michal Jursík, Jan Cihlář

CHEMICKÁ OLYMPIÁDA

Kategorie D (kvarta)

Školní kolo-úspěšní řešitelé:

Martin Holan, Hana Kohoutová, Robert Budaj, Martin Smetáček, Jakub Alt

Lenka Prchalová

Okresní kolo: Hana Kohoutová - 2.místo

Martin Smetáček - 6.místo

Robert Budaj - 7.místo

Kategorie C (1. ročník a kvinta)

Školní kolo-úspěšní řešitelé:

Petra Hiršová, Irena Komárková, Ivana Žohová, Dana Peterová, Petr Plešinger,

Petr Suchý, Lucie Edrová, Miloslava Havelková

Oblastní kolo: Petra Hiršová - 4.místo

Irena Komárková - 10.místo

Kategorie B (2. ročník)

Školní kolo-úspěšní řešitelé:

Irena Melounová, Petr Veselý, Martin Kvíz, Stanislav Hájek, Pavel Doležal

Oblastní kolo:

Petr Veselý - 2.místo
Irena Melounová - 7.místo
Martin Kvíz - 10. místo

MLADÝ HISTORIK

třídy V4A, V4B, V3A

školní kolo:

1. Martin Smetáček
2. Lenka Prchalová
3. Martin Holan, Lucie Zadražilová

okresní kolo:

4. Lucie Zadražilová

regionální kolo:

17. Lucie Zadražilová

KONVERZAČNÍ SOUTĚŽ VE FRANCOUZ. JAZYCE

regionální kolo (sexta):

1. Kristina Struhárová
6. Barbora Havlovicová
9. Martina Štyková

národní kolo:

2. Kristina Struhárová

OLYMPIÁDA V ANGLICKÉM JAZYCE

I.kategorie (sekunda)**okresní kolo:**

1. Markéta Šolínová

II.kategorie (kvarta)**okresní kolo:**

1. Lucie Kavanová

regionální kolo:

2. Lucie Kavanová

III.kategorie (2.roč.)**okresní kolo:**

2. Jan Pokorný

ČESKÝ JAZYK A SOUTĚŽE

Jako každoročně zúčastnili jsme se i letos řady soutěží. Ve školním kole Olympiády v českém jazyce změřilo své vědomosti celkem 45 studentů, z nichž 5 postoupilo do okresního kola. Zde obsadila Kateřina Skřivánková 1. místo III. kategorie a Helena Václavová 3. místo I. kategorie a obě postoupily do kola regionálního. Škola je již tradičně organizátorem okresního kola II. kategorie.

Pěkných výsledků jsme dosáhli i v okresním kole recitační soutěže, z něhož byla vybrána Lucie Zadražilová pro postup do regionálního kola a právě tak i recitační kolektiv mladších studentů se svým vystoupením Čert a Káča.

Zúčastňujeme se též soutěží autorských - letos to byla např. Ortenova Kutná Hora, soutěž Maxe Broda, soutěž pro studenty gymnázií pod záštitou Festivalu spisovatelů Praha a jiné. Studentské práce byly také publikovány ve školním časopise i v denním tisku.

Letošním největším úspěchem školy v této oblasti je vítězství našeho studenta Jiřího Bukovského (S6A) v celostátní soutěži o cenu Maxe Broda.

Zde je vítězná práce Jiřího Bukovského:

Jak si představuji dobu Franze Kafky

I.

Není to tak dávno, co jsem se poprvé setkal s dílem Franze Kafky. První knihou, kterou jsem četl, byl *Proces*. Již po přečtení několika stránek jsem pochopil, že držím v rukou zvláštní knihu. Matematicky přesné věty. Neskutečná atmosféra zlého snu. Absurdní a hrůzné příběhy působící jako bezvýznamné události každo-

denního života. Lidé drčení v neznámém procesu. Potom přišly povídky. A znovu matematicky přesné věty. Neskutečná atmosféra zlého snu. Lidé zoufale osamocení. Umělci umírající hlady v cirkusových klecích. Jak toto vše srovnat s Kafkovými slovy, že každý z nás je povinen psát pravdivě o skutečném světě? A jestliže ano, co je to potom za svět? Mám - li upřímně odpovědět, nemůžu než tvrdit, že je to svět bez smyslu, lásky a citu. Svět prázdnoty, svět bez Boha.

II.

Před více než třemi tisíci lety sestoupil Mojžíš z hory Sinaje, aby předal lidu Boží přikázání. „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.“ „To je první věta židovských Deseti slov-Deseti přikázání, která Bůh vyhlásil skrze Mojžíše. Je tu slyšet hlas jediného Boha, živého a jednajícího. Boha uzavírajícího smlouvu s lidmi, které miluje. A tady pod horou Sinají lid odpovídá: „Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uložil.“

Ať si to uvědomujeme, nebo ne, právě tady je základ evropské civilizace.

Roku 1882, tedy rok po Kafkově narození, opustil svou samotu v horách Zarathustra, muž překypující moudrostí. Sestoupil dolů k lidem, protože přišel čas, aby jim oznámil, že Bůh je mrtev a že přichází nová doba. Kniha Friedricha Nietzscheho Tak pravil Zarathustra vyšla v nepatrném nákladu, téměř bez povšimnutí, ale přesto lze tvrdit, že tato slova strhla základní pilíř velkolepé stavby staré Evropy a uvolnila místo pro stavbu s novými základy. Je možné to vyjádřit ještě jinak- pomocí Kafkova aforismu, který, ať už měl původně jakýkoli význam, velmi dobře ilustruje situaci z přelomu století, jak ji mohl vnímat každý zúčastněný člověk.

„Tohle je život mezi kulisami. Rozednívá se, to má být jítro v přírodě, pak se rázem setmí a už je večer. Není to žádný složitý klam, ale člověk se musí podvolit, dokud stojí na prknech. Lze jen uprchnout do pozadí, máme-li dost sil, proříznout plátno a cáry namalovaného nebe(!), přes haraburdí se utéci do opravdové, úzké, temné, vlhké ulice, která se sice stále ještě, protože nablízku je divadlo, jmenuje Divadelní ulice, ale je pravdivá a jsou v ní všechny hlubiny pravdy.“

Byla to právě Zarathustrova slova, která rozřízla kulisy, krásné, malebné, ale falešné, a umožnila člověku, aby vzniklým otvorem vyběhl do vlhké, tmavé, ale skutečné ulice, kde se zmateně zastavil, aby se zamyslel nad svým postavením. A to je doba Franze Kafky. Doba, kdy se svět začíná vyrovnávat se ztrátou Boha-realitou ulice.

Nejlepším důkazem této skutečnosti je klíčení a růst nových myšlenek, které stejně jako malé stromy v pralese mohou růst, až když jsou skáceny staré, mohutné stromy, které jim dříve růst znemožňovaly. Teprve když pro lidi zemřel Bůh, uvolnilo se místo pro naše moderní proroky. Je to doba teologa Charlese Darwina a jeho teorie o bezsrstých opicích.

Doba Sigmunda Freuda a jeho teorie vysvětlující chování těchto opic.

Doba potomka židovských rabínů Karla Marxe a jeho teorie o pokroku.

Doba žida Alberta Einsteina a teorie „obecného relativismu“.

Doba zbožného synka evangelického faráře Friedricha Nietzscheho a jeho teorie o životě jako vůli k moci.

Doba mnohých dalších myslitelů vyrůstajících ve starém světě, ale jejichž myšlenky již patří nové době.

Změna se odráží také v zrcadle doby - v umění. To, co se stalo v umění na přelomu století, není pouhou proměnou, ale revolucí plně odpovídající revoluci myšlení. V jejím hodnocení není těžké souhlasit s Kafkou a tvrdit, že to, co se tváří jako pokrok, nebo dokonce útok na staré a přežité, je často útekem, sebezapomněním a snad i sebezničením.

Může zdát, že oblastí, kde se žádná změna neprojevila, je věda. A opravdu věda a technika dál nerušeně pokračují ve svém vývoji. Snad proto, že předsudek přírodního zákona a jiné jemu podobné se již pevně zakořenil v myslích lidí, přestože již nemá starý základ. Proto v této době dál přibývá laboratoří, vynálezů, továren, neboť je „nutné, aby se lidstvo přesvědčilo, že na této cestě není štěstí“. Nebylo a není. V tom dalo naše století plně krutosti, váleka a nespravedlnosti Otokaru Březinovi za pravdu.

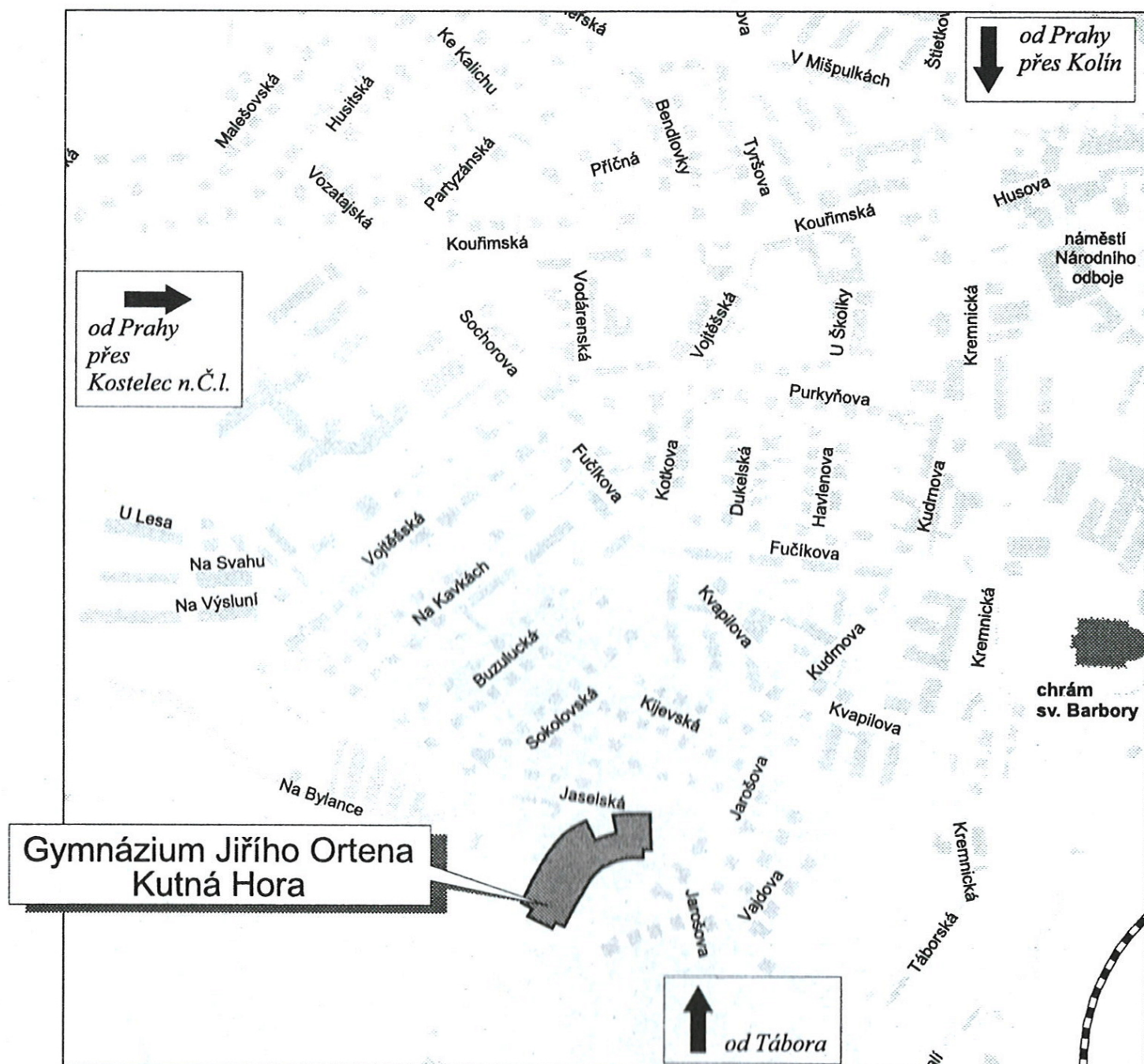
A tak charakteristickými představiteli této doby zůstávají umělci vědomí si zoufalé prázdnoty ulic. Je to doba Stearnse Eliota bloudícího vyprahlou pustinou, stepního vlka Hermanna Hesseho utíkajícího před sebou samým a Franze Kafky, který bez povšimnutí umírá hlady ve své kleci.

III.

Nechtěl jsem líčit svět v černých barvách, ale tento úhel pohledu jsem získal právě díky dílům Franze Kafky, která jsou podle mě jediným zoufalým výkřikem k nebi, které je jen němému ozvěnou. Nechtěl jsem ani příliš zjednodušovat a jsem si vědom toho, že vše je složitější. Neboť někdo považoval ulici za „jediné důstojné obydlí lidské duše“ (B. Russel), někdo se děsil její prázdnoty, někdo vyběhl do půli cesty a někdo divadlo vůbec neopustil. Postupem času však stále přibývalo těch, kteří v temné a úzké ulici podlehli nemoci k smrti - zoufalství.

Co dělat? Bud' můžeme dál hloubit babylónskou šachtu a hluboko pod zemí za sebou zabouchnout dveře, hlavu přitisknout ke stěně cely bez oken a tvrdit: „Má kobka - můj hrad.“ Nebo můžeme svou sílu vynaložit na vytvoření iluze krásného, bezstarostného života. A nebo, nebo můžeme vystoupit na povrch do denního světla a obnovit smlouvu s Bohem, který žije.

Kde nás najdete?

Adresa :

GYMNÁZIUM JIŘÍHO ORTENA Kutná Hora

Jaselská 932

284 80 Kutná Hora

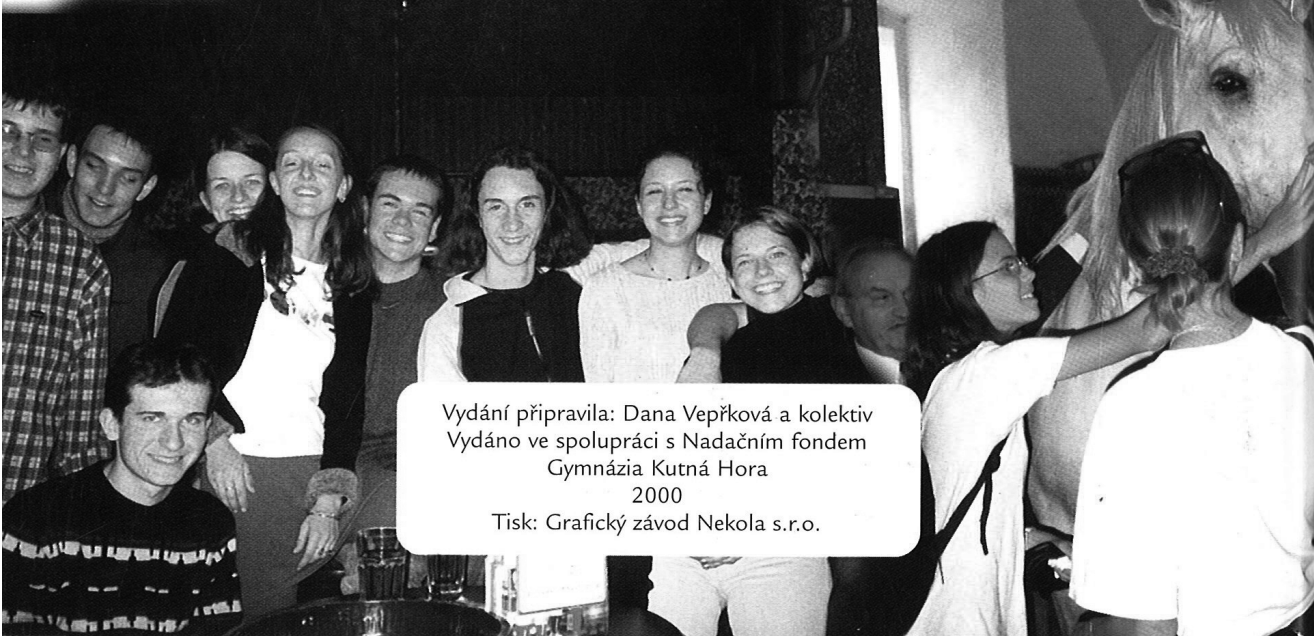
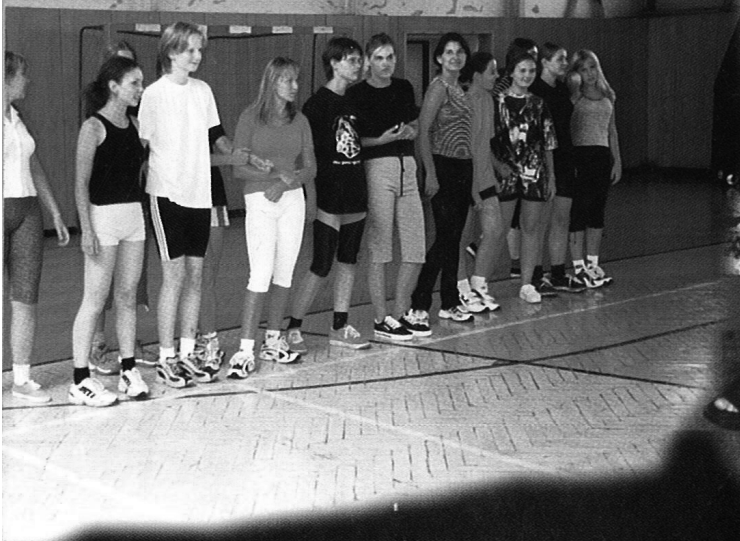
tel.: 0327/512 956, 0327/516 911

fax: 0327/514 578

e-mail: slavicek@gymkh.cz

[http: www.gymkh.cz](http://www.gymkh.cz)

Vydání připravila: Dana Vepřková a kolektiv
Vydáno ve spolupráci s Nadačním fondem
Gymnázia Kutná Hora
2000
Tisk: Grafický závod Nekola s.r.o.